

Den Europæiske Unions Tidende

L 254

Dansk udgave

Retsforskrifter

53. årgang

29. september 2010

Indhold

II Ikke-lovgivningsmæssige retsakter

FORORDNINGER

- ★ Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 855/2010 af 27. september 2010 om ændring af forordning (EF) nr. 1631/2005 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af trichlorisocyanursyre med oprindelse i bl.a. Folkerepublikken Kina 1
- ★ Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 856/2010 af 27. september 2010 om afslutning af den delvise interimundersøgelse af forordning (EF) nr. 661/2008 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af ammoniumnitrat med oprindelse i Rusland 5
- ★ Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 857/2010 af 27. september 2010 om indførelse af en endelig udligningstold og om endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse typer polyethylenterephthalat med oprindelse i Iran, Pakistan og De Forenede Arabiske Emirater 10
- ★ Kommissionens forordning (EU) nr. 858/2010 af 28. september 2010 om ændring af forordning (EF) nr. 951/2006 for så vidt angår eksport af mængder uden for kvote og eksportlicenser 29
- Kommissionens forordning (EU) nr. 859/2010 af 28. september 2010 om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 31

Pris: 3 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

AFGØRELSER

- ★ Rådets afgørelse 2010/576/FUSP af 23. september 2010 om Den Europæiske Unions politimission vedrørende reformen af sikkerhedssektoren og dens retlige grænseflade i Den Demokratiske Republik Congo (EUPOL RD Congo) 33

2010/577/EU:

- ★ Kommissionens afgørelse af 28. september 2010 om afslutning af antidumpingproceduren vedrørende importen af visse typer polyethylenterephthalat med oprindelse i Iran, Pakistan og De Forenede Arabiske Emirater og frigivelse af de beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af midlertidig told 40

2010/578/EU:

- ★ Kommissionens afgørelse af 28. september 2010 om anerkendelse af, at Japans retlige og tilsynsmæssige rammer er ækvivalente med kravene i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1060/2009 om kreditvurderingsbureauer (*meddelt under nummer K(2010) 6418*)⁽¹⁾ 46

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

RÅDETS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 855/2010

af 27. september 2010

om ændring af forordning (EF) nr. 1631/2005 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af trichlorisocyanursyre med oprindelse i bl.a. Folkerepublikken Kina

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30. november 2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾ (»grundforordningen«), særlig artikel 9, stk. 4, og artikel 11, stk. 3, 5 og 6,

under henvisning til forslag forelagt af Europa-Kommissionen efter høring af det rådgivende udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. PROCEDURE

1. Gældende foranstaltninger

- (1) I oktober 2005 indførte Rådet ved forordning (EF) nr. 1631/2005 ⁽²⁾ (den »oprindelige forordning«) en endelig antidumpingtold på importen af trichlorisocyanursyre (»TCCA«) med oprindelse i Folkerepublikken Kina (»Kina«). Tolden spænder fra 7,3 % til 42,6 %.

2. Anmodning om en fornyet undersøgelse

- (2) I 2009 modtog Kommissionen en anmodning om en delvis interimundersøgelse i henhold til grundforordningens artikel 11, stk. 3. Den undersøgelse, der anmodedes om, var begrænset til en undersøgelse af dumpingaspektet, for så vidt angår ansøgeren, Heze Huayi Chemical Co., Ltd (»Heze« eller »ansøgeren«). Den endelige antidumpingtold for ansøgeren er på 14,1 %.
- (3) Ansøgeren hævdede i sin anmodning, at de omstændigheder, som lå til grund for foranstaltningerne, har ændret

sig, og at disse ændringer er af varig karakter. Ansøgeren fremlagde umiddelbare beviser for, at det ikke længere var nødvendigt at fastholde foranstaltningen på det nuværende niveau for at modvirke dumping.

- (4) Anmodningen byggede navnlig på den påstand, at ansøgerens enhedsomkostning til TCCA var faldet betydeligt siden den oprindelige undersøgelse, eftersom:

— ansøgeren fremstiller den vigtigste råvare til fremstillingen af den undersøgte vare, og

— ansøgeren har øget sin produktionskapacitet.

3. Indledning af undersøgelsen

- (5) Kommissionen fastslog efter høring af det rådgivende udvalg, at der forelå tilstrækkelige beviser til at berettigg indledningen af en undersøgelse, og besluttede at indlede en undersøgelse ⁽³⁾ alene af dumpingaspektet, for så vidt angår ansøgeren, jf. grundforordningens artikel 11, stk. 3.

4. Den pågældende vare og samme vare

- (6) Den vare, der er omfattet af denne undersøgelse, er den samme som den, der beskrives i den oprindelige forordning, trichlorisocyanursyre og tilberedninger heraf, også kaldet »symclosen« i den internationale fællesbenævnelse (INN), med oprindelse i Folkerepublikken Kina (»den pågældende vare«), i øjeblikket henhørende under KN-kode ex 2933 69 80 og ex 3808 94 20.
- (7) Den vare, der fremstilles og sælges på det kinesiske hjemmemarked, og den vare, der eksporteres til Unionen, har samme grundlæggende fysiske, tekniske og kemiske egenskaber og anvendelsesformål, og de betragtes derfor som samme vare, jf. grundforordningens artikel 1, stk. 4.

⁽¹⁾ EUT L 343 af 22.12.2009, s. 51.⁽²⁾ EUT L 261 af 7.10.2005, s. 1.⁽³⁾ EUT C 150 af 2.7.2009, s. 14 (»indledningsmeddelelse«).

5. Berørte parter

- (8) Kommissionen underrettede officielt ansøgeren, EU-erhvervsgrenen og repræsentanter for eksportlandets regering om indledningen af den fornyede undersøgelse.
- (9) Interesserede parter fik lejlighed til at tilkendegive deres synspunkter skriftligt og til at anmode om at blive hørt mundtligt inden for den frist, der er fastsat i indledningsmeddelelsen.
- (10) For at indhente de oplysninger, som Kommissionen anså for nødvendige for sin undersøgelse, sendte den ansøgningsskemaer vedrørende markedsøkonomisk behandling og et spørgeskema til ansøgeren og modtog besvarelser inden for den fastsatte frist. Kommissionen indhentede og efterprøvede alle de oplysninger, som den anså for nødvendige med henblik på at fastslå, om der fandt dumping sted, og der blev aflagt kontrolbesøg hos ansøgeren.

6. Undersøgellesperiode

- (11) Dumpingundersøgelsen omfattede perioden fra 1. juli 2008 til 30. juni 2009 (»UP«).

B. UNDERSØGELSESRÉSULTATER

1. Markedsøkonomisk behandling

- (12) I henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra b), skal den normale værdi i antidumpingundersøgelser vedrørende import med oprindelse i Kina fastsættes i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 1 til 6, for de eksporterende producenter, som opfylder kriterierne i grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra c), dvs. hvor det godtgøres, at fremstilling og salg af samme vare finder sted på markedsøkonomiske vilkår. Disse kriterier er kort fortalt følgende:
 - Virksomhedernes beslutninger skal træffes som reaktion på markedssignaler uden nogen væsentlig statslig indgriben, og udgifterne skal afspejle markedsværdierne.
 - Virksomheder skal have ét klart sæt regnskaber, som revideres uafhængigt i henhold til internationale regnskabsstandarder (IAS), og som anvendes til alle formål.
 - Ingen væsentlige fordrejninger må være overført fra det tidligere ikke-markedsøkonomiske system.
 - Lovene om konkurs og ejendomsforhold skal give stabilitet og retssikkerhed.
 - Valutakursomregninger sker til markedskursen.
- (13) Undersøgelsen viste, at ansøgeren opfyldte alle fem ovennævnte kriterier. Det konstateredes, at Heze i UP traf virksomhedsbeslutninger uden statslig indblanding og uden forvridninger hidrørende fra ikke-markedsøkonomiske tilstande. Heze er direkte og uden undtagelser

underlagt den kinesiske lovgivning om konkurs og ejerforhold. Virksomheden har ét sæt regnskaber og ét regnskabssystem, som revideres uafhængigt, og virksomhedens regnskabspraksis blev fundet i overensstemmelse med internationalt anerkendte regnskabsprincipper og med IAS. Det konstateredes, at virksomhedens omkostninger og dens priser afspejler markedsværdierne, og at valutaomregninger finder sted til markedskurs.

- (14) På baggrund af disse kendsgerninger og betragtninger kunne ansøgeren indrømmes markedsøkonomisk behandling.

2. Normal værdi

- (15) Med hensyn til fastsættelsen af den normale værdi blev det først fastslået, om Hezes samlede hjemmemarkedssalg af den samme vare var repræsentativt i forhold til virksomhedens samlede eksportsalg til Unionen. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 2, blev hjemmemarkedssalget anset for at være repræsentativt, når den samlede solgte mængde udgjorde mindst 5 % af det samlede tilsvarende eksportsalg til Unionen. Kommissionen fastslog, at ansøgeren solgte TCCA i repræsentative mængder på hjemmemarkedet.
- (16) Kommissionen udpegede efterfølgende de typer af samme vare, som ansøgeren solgte på hjemmemarkedet, og som var identiske og direkte sammenlignelige med de typer, som solgtes med henblik på eksport til Unionen.
- (17) For hver varetype, der solgtes af Heze på hjemmemarkedet, og som blev anset for at være direkte sammenlignelig med den type, der solgtes med henblik på eksport til Unionen, blev det fastslået, om hjemmemarkedssalget var tilstrækkeligt repræsentativt i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 2. Hjemmemarkedssalget af en bestemt type blev anset for tilstrækkeligt repræsentativt, hvis det samlede salg på hjemmemarkedet af den pågældende type i UP udgjorde mindst 5 % af den samlede solgte mængde af den sammenlignelige type, der eksporterendes til Unionen.
- (18) Det undersøgte også, om hjemmemarkedssalget af hver type kunne anses for at have fundet sted i normal handel i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 4. Det blev gjort ved at fastlægge, hvor stor en andel af salget af hver eksporteret type af den pågældende vare til uafhængige kunder på hjemmemarkedet i UP, der var fortjenstgivende.
- (19) I de tilfælde, hvor den mængde af en specifik varetype, som blev solgt til en nettopris, der svarede til eller lå over de beregnede produktionsomkostninger, udgjorde mindst 80 % af den samlede salgsmængde for denne varetype, og hvor den vejede gennemsnitspris for denne varetype svarede til eller lå over enhedsproduktionsomkostningerne, blev den normale værdi baseret på den faktiske hjemmemarkedspris. Denne pris blev beregnet som et vejet gennemsnit af priserne på alle salgstransaktioner på hjemmemarkedet for denne varetype i UP, uanset om disse havde været fortjenstgivende eller ej.

- (20) I de tilfælde, hvor mængden af fortjenstgivende salg af en varetype udgjorde højst 80 % af den samlede salgsmængde for denne varetype, og hvor den vejede gennemsnitspris for den pågældende varetype lå under enhedsproduktionsomkostningerne, blev den normale værdi baseret på den faktiske hjemmemarkedspris, der blev beregnet som et vejet gennemsnit af kun det fortjenstgivende hjemmemarkedssalg af denne varetype i UP.
- (21) I de tilfælde, hvor hjemmemarkedspriserne på en bestemt varetype solgt af Heze ikke kunne benyttes til fastsættelse af den normale værdi, måtte der anvendes en anden metode. I denne forbindelse benyttede Kommissionen en beregnet normal værdi. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 3, blev den normale værdi beregnet på grundlag af eksportørens produktionsomkostninger for de eksporterede typer plus et rimeligt beløb til dækning af salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger (»SA&G«) og en rimelig fortjenstmargen. I henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6, var beløbene for SA&G og fortjenstmargenen baseret på Hezes gennemsnitlige SA&G og den gennemsnitlige fortjenstmargen ved salget af samme vare i normal handel.
- (22) I overensstemmelse med den metode, der blev anvendt i den oprindelige undersøgelse, blev fremstillingsomkostningerne beregnet for to typer varer. Ud fra oplysningerne fra ansøgeren blev der beregnet en fremstillingsomkostninger for henholdsvis granulat og tabletter samt pulver.

3. Eksportpris

- (23) Eftersom den pågældende vare blev eksporteret direkte til uafhængige kunder i Unionen, blev eksportprisen fastsat i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 8, dvs. på grundlag af de eksportpriser, der faktisk var betalt eller skulle betales for varen ved eksport til Unionen.

4. Sammenligning

- (24) Den gennemsnitlige normale værdi blev sammenlignet med den gennemsnitlige eksportpris for hver enkelt type af den pågældende vare, ab fabrik og i samme handelsled. For at sikre en rimelig sammenligning af den normale værdi og eksportprisen blev der taget hensyn til forskelle i faktorer, der hævdedes og påvistes at påvirke priserne og prissammenligneligheden, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 10. I dette øjemed blev der foretaget justeringer for udgifter til søtransport, forsikring, håndtering, kreditomkostninger og bankgebyrer, når dette var relevant og berettiget. Endvidere blev det konstateret, at momsen blev delvis refunderet, når den berørte vare blev solgt til eksport til Unionen. Derfor blev momsen på hjemmemarkedssalg justeret i overensstemmelse hermed, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra b).
- (25) For så vidt angår justeringen for emballering, krævede ansøgeren en justering for emballering for salg både på det kinesiske marked og EU-markedet. En kontrol viste, at disse omkostninger indgik i varens produktions-

omkostning, uanset om den var beregnet til salg på hjemmemarkedet eller til eksport. Derfor blev den krævede justering ikke accepteret hverken på hjemmemarkedet eller eksportmarkedet.

5. Dumpingmargen

- (26) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 11, sammenlignedes den vejede gennemsnitlige normale værdi for hver varetype med den vejede gennemsnitlige eksportpris for den tilsvarende type af den pågældende vare. Det fremgik af sammenligningen, at der fandt dumping sted.
- (27) Det blev konstateret, at Hezes dumpingmargen udtrykt i procent af nettoprisen, frit EU's grænse, var på 3,2 %.

C. VARIGE ÆNDRINGER I OMSTÆNDIGHEDERNE

- (28) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 11, stk. 3, blev det også undersøgt, om de ændringer i omstændighederne, som var blevet påvist, med rimelighed kunne anses for at være af varig karakter.
- (29) Ansøgeren samarbejdede fuldt ud i forbindelse med denne interimundersøgelse, og de indsamlede og verificerede data gjorde det muligt at fastsætte en dumpingmargen på basis af virksomhedens individuelle eksportpriser til Unionen. Resultatet af denne beregning tyder på, at det ikke længere er berettiget at bibeholde foranstaltningerne på det nuværende niveau.
- (30) Oplysninger indhentet og verificeret i løbet af undersøgelsen viste et faldende dumpingniveau, der forklares ved virksomhedens faldende omkostningsstruktur. De vigtigste faktorer, som udløser ansøgerens faldende omkostningsstruktur, er virksomhedens egen fremstilling af den vigtigste råvare, og ansøgerens udvidede produktionskapacitet.
- (31) Det konstateredes også, at Hezes eksportpriser til alle markeder var vokset siden den oprindelige undersøgelse. Navnlig ligger eksportpriser til Unionen på linje med virksomhedens eksportpriser til andre tredjelande. Dokumentation indsamlet hos virksomheden viste, at virksomheden har mange EU-kunder med lignende prisniveauer. Ansøgerens konsekvente markedsadfærd viser, at de ændrede omstændigheder er af varig karakter.
- (32) Det anses derfor, at de omstændigheder, der førte til indledningen af nærværende undersøgelse, sandsynligvis ikke vil ændre sig i den nærmeste fremtid på en måde, der kunne påvirke resultaterne af undersøgelsen. Derfor konkluderes det, at ændringerne betragtes som værende af varig karakter, og at bibeholdelse af foranstaltningen på det nuværende niveau ikke længere er berettiget.

D. ANTIDUMPINGFORANSTALTNINGER

- (33) Som resultat af undersøgelsen anses det for hensigtsmæssigt at ændre antidumpingtolden på importen af den pågældende vare fra Heze til 3,2 % —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Oplysningerne om Heze Huayi Chemical Co. Limited i tabellen i artikel 1, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1631/2005 affattes således:

»Kina	Heze Huayi Chemical Co. Limited	3,2 %	A629«
-------	---------------------------------	-------	-------

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. september 2010.

På Rådets vegne

K. PEETERS

Formand

RÅDETS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 856/2010**af 27. september 2010****om afslutning af den delvise interimundersøgelse af forordning (EF) nr. 661/2008 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af ammoniumnitrat med oprindelse i Rusland**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

ex 3105 20 10, ex 3105 51 00, ex 3105 59 00 og
ex 3105 90 91 og med oprindelse i Rusland.

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30. november 2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾ (»grundforordningen«), særlig artikel 8, artikel 9, stk. 4, og artikel 11, stk. 3,

under henvisning til forslag forelagt af Europa-Kommissionen efter høring af det rådgivende udvalg og

ud fra følgende betragtninger:

A. TIDLIGERE PROCEDURE

- (1) Ved forordning (EF) nr. 2022/95 ⁽²⁾ indførte Rådet endelig antidumpingtold på importen af ammoniumnitrat (»AN«) henhørende under KN-kode 3102 30 90 og 3102 40 90 med oprindelse i Rusland. Efter en yderligere undersøgelse i overensstemmelse med grundforordningens artikel 12, som viste, at tolden var blevet overvæltet, blev foranstaltningerne ændret ved forordning (EF) nr. 663/1998 ⁽³⁾. Efter en anmodning om en udløbsundersøgelse og en interimundersøgelse i medfør af grundforordningens artikel 11, stk. 2, og artikel 11, stk. 3, indførte Rådet ved forordning (EF) nr. 658/2002 ⁽⁴⁾ en endelig antidumpingtold på 47,07 EUR pr. ton på importen af ammoniumnitrat henhørende under KN-kode 3102 30 90 og 3102 40 90 med oprindelse i Rusland. Endelig blev der i medfør af grundforordningens artikel 11, stk. 3, gennemført en interimundersøgelse af varedækningen, og ved forordning (EF) nr. 945/2005 ⁽⁵⁾ blev der indført en endelig antidumpingtold på mellem 41,42 EUR pr. ton og 47,07 EUR pr. ton på importen af gødninger i fast form med indhold af ammoniumnitrat på over 80 vægtprocent henhørende under KN-kode 3102 30 90, 3102 40 90, ex 3102 29 00, ex 3102 60 00, ex 3102 90 00, ex 3105 10 00,

- (2) Efter en anmodning om en udløbsundersøgelse og en interimundersøgelse (»den sidste udløbsundersøgelse«) i medfør af grundforordningens artikel 11, stk. 2, og artikel 11, stk. 3, indførte Rådet ved forordning (EF) nr. 661/2008 ⁽⁶⁾ en endelig antidumpingtold på mellem 28,88 EUR pr. ton og 47,07 EUR pr. ton i yderligere fem år.
- (3) Efter afgørelsen truffet af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans om delvist at annullere forordning (EF) nr. 945/2005 ændrede Rådet ved forordning (EF) nr. 989/2009 ⁽⁷⁾ den endelige antidumpingtold for så vidt angik JSC Kirovo-Chepetsky Khimichesky Kombinat.
- (4) Ved afgørelse 2008/577/EF af 4. juli 2008 ⁽⁸⁾ godtog Kommissionen tilsagn fra flere eksporterende producenter, herunder de forretningsmæssigt forbundne russiske eksporterende producenter Joint Stock Company Acron og Joint Stock Company Dorogobuzh (»Acron« Holding Company), i forbindelse med antidumpingproceduren vedrørende importen af ammoniumnitrat med oprindelse i Rusland og Ukraine.

B. DENNE PROCEDURE**1. Anmodning om en fornyet undersøgelse**

- (5) JSC Acron, JSC Dorogobuzh og deres forretningsmæssigt forbundne handelsselskab Agronova International Inc., som er en del af koncernen »Acron« Holding Company (»ansøgeren«), indsendte en anmodning om en delvis interimundersøgelse (»nærværende undersøgelse«) i medfør af grundforordningens artikel 11, stk. 3. Anmodningen var begrænset til en undersøgelse af foranstaltningens form, herunder især inddragelsen af Agronova International Inc. i pristilsagnet fra JSC Acron og JSC Dorogobuzh.
- (6) Ansøgeren hævdede, at de omstændigheder, som lå til grund for godtagelsen af pristilsagnet, havde ændret sig, navnlig at Agronova International Inc., en nyetableret forhandler i USA, var blevet en del af »Acron« Holding Company. Ansøgeren hævdede endvidere, at disse ændringer var af varig art.

⁽¹⁾ EUT L 343 af 22.12.2009, s. 51.⁽²⁾ EFT L 198 af 23.8.1995, s. 1.⁽³⁾ EFT L 93 af 26.3.1998, s. 1.⁽⁴⁾ EFT L 102 af 18.4.2002, s. 1.⁽⁵⁾ EUT L 160 af 23.6.2005, s. 1.⁽⁶⁾ EUT L 185 af 12.7.2008, s. 1.⁽⁷⁾ EUT L 278 af 23.10.2009, s. 1.⁽⁸⁾ EUT L 185 af 12.7.2008, s. 43.

2. Indledning af en fornyet undersøgelse

- (7) Kommissionen undersøgte de umiddelbare beviser, der var fremlagt af ansøgeren, og fandt dem tilstrækkelige til at berettiggende indledningen af en delvis interimundersøgelse i henhold til grundforordningens artikel 11, stk. 3. Efter høring af det rådgivende udvalg indledte Kommissionen ⁽¹⁾ en fornyet undersøgelse af antidumpingforanstaltningerne indført ved Rådets forordning (EF) nr. 661/2008 (»gældende foranstaltninger«), som var begrænset til en undersøgelse af foranstaltningernes form, herunder især den potentielle virkning af inddragelsen af Agronova International Inc. i pristilsagnet fra JSC Acron og JSC Dorogobuzh.

3. Den pågældende vare

- (8) Den vare, der er genstand for undersøgelsen, svarer til varen i den seneste udløbsundersøgelse, dvs. gødning i fast form med et indhold af ammoniumnitrat på over 80 vægtprocent med oprindelse i Rusland (»den pågældende vare«), der i øjeblikket tariferes under KN-kode 3102 30 90, 3102 40 90, ex 3102 29 00, ex 3102 60 00, ex 3102 90 00, ex 3105 10 00, ex 3105 20 10, ex 3105 51 00, ex 3105 59 00 og ex 3105 90 91.

4. Berørte parter

- (9) Kommissionen underrettede officielt ansøgeren, repræsentanterne for eksportlandet og sammenslutningen af EU-producenter om indledningen af den fornyede undersøgelse. De interesserede parter fik lejlighed til at tilkendegive deres synspunkter skriftligt og til at anmode om at blive hørt inden for den frist, der var fastsat i indledningsmeddelelsen. Alle interesserede parter, der anmodede herom og påviste, at der var særlige grunde til, at de burde høres, blev hørt.
- (10) Kommissionen udsendte spørgeskemaer til ansøgeren og modtog svar inden for de fastsatte tidsfrister. Kommissionen indhentede og efterprøvede alle oplysninger, som den anså for nødvendige. Kommissionen aflagde kontrolbesøg hos Agronova International Inc., Hallandale, USA (»Agronova«).

5. Den nuværende undersøgelsesperiode

- (11) Den nuværende undersøgelsesperiode omfattede perioden fra den 1. juli 2008 til den 30. juni 2009 (»NUP«).

C. RESULTATER AF UNDERSØGELSEN

- (12) Undersøgelsen bekræftede, at Agronova var et nyligt etableret handelsselskab, som var en del af »Acron« Holding company.

1. Tilsagnets gennemførlighed

- (13) De vigtigste overvejelser vedrørende inddragelsen af et handelsselskab i det gældende pristilsagn var tilsagnets funktion i praksis, dvs. hvor effektivt det kan overvåges, navnlig vurdering af risikoen for krydskompensation og omgåelse gennem forskellige salgskanaler og/eller ved hjælp af prisfastsættelsen på forskellige varer, der potentielt sælges til de samme kunder.

1.1. Høj risiko for krydskompensation gennem ukendte handelsselskaber

- (14) Det fremgik af undersøgelsen, at Agronova havde tætte personlige og operationelle forbindelser til mindst et andet ukendt selskab, som er aktivt inden for handel og markedsføring af gødningsprodukter. Det konstateredes, at de samme personer, som driver Agronova, også var involveret i dette handelsselskabs aktiviteter. Navnlig fremgik det af de foreliggende oplysninger, at begge virksomheder havde et fælles direktionsmedlem og en fælles medarbejder under næsten hele NUP, mens en tredje person (der på samme tid viste sig at være bestyrelsesformand for det pågældende handelsselskab) uden at være formelt ansat i Agronova varetog den daglige handelsvirksomhed, herunder rundvisningen på Agronovas vegne under kontrolbesøget, hvor den pågældende blev præsenteret som rådgiver for Agronova. Ud over de tætte personlige forbindelser kunne det konstateres, at begge virksomheder opererede fra det samme kontor, hvor de anvendte den samme sekretær, de samme computere og kontorfaciliteter under næsten hele NUP. Agronova underrettede ikke om eksistensen af dette andet handelsselskab og dets virksomhed hverken i besvarelsen af spørgeskemaet eller under kontrolbesøget. Kommissionens anmodning om yderligere oplysninger med henblik på at afklare situationen blev kun delvist efterkommet af ansøgeren, eftersom denne hverken oplyste om det præcise ejerskab af handelsselskabet eller beskrev dets virksomhed nærmere. De fremlagte oplysninger blev derfor anset for utilstrækkelige.
- (15) På grundlag af ovenstående fandt Kommissionen, at det ovennævnte handelsselskab var forretningsmæssigt forbundet med Agronova, jf. artikel 143 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks (»toldkodeksgennemførelsesforordningen«) ⁽²⁾, hvilket burde have været oplyst i ansøgerens besvarelse af spørgeskemaet. Kommissionen underrettede i overensstemmelse med grundforordningens artikel 18, stk. 1, ansøgeren om, at den ville basere undersøgelsesresultaterne på de foreliggende oplysninger, og opfordrede ansøgeren til at fremsætte bemærkninger hertil i overensstemmelse med grundforordningens artikel 18, stk. 4.

⁽¹⁾ EUT C 152 af 4.7.2009, s. 40.

⁽²⁾ EFT L 253 af 11.10.1993, s. 1.

- (16) Ansøgeren anfægtede, at Agronova er forretningsmæssigt forbundet med ovennævnte handelsselskab eller andre virksomheder. Desuden fremlagde ansøgeren efter Kommissionens anmodning om yderligere undersøgelser ingen detaljerede og verificerbare oplysninger om ejerskabet af det pågældende handelsselskab og om dets virksomhed inden for den fastsatte frist.
- (17) Efter offentliggørelse af Kommissionens forslag om at basere undersøgelsesresultaterne på grundforordningens artikel 18 afviste ansøgeren fortsat, at der skulle være nogen forbindelse mellem Agronova og handelsselskabet, jf. artikel 143 i toldkodeksgennemførelsesforordningen. Når det gælder spørgsmålet om, hvilke roller der præcist varetages af de personer, der er involveret i begge selskaber, anfægtede ansøgeren, at selskaberne havde fælles direktionsmedlemmer eller medarbejdere. Ansøgeren trak desuden tidligere afgivne oplysninger tilbage med påstand om, at de var forkerte og upræcise. De nye oplysninger var imidlertid utilstrækkeligt dokumenteret. Generelt var de forelagte oplysninger i denne sammenhæng uklare og i visse tilfælde modstridende og skabte derfor tvivl om de forelagte oplysningers pålidelighed.
- (18) Eksempelvis anførte ansøgeren oprindeligt, at bestyrelsesformanden for Agronova også var leder af det pågældende handelsselskab, mens denne oplysning senere blev modificeret med en forklaring om, at de opgaver, som bestyrelsesformanden for Agronova udførte i handelsselskabet, ikke omfattede nogen kontrol- eller beslutningsfunktioner. På samme måde fremgik det af den forelagte dokumentation (årsregnskaber), at en anden person var »medarbejder« i begge virksomheder, mens det senere blev påstået, at denne person reelt fungerede som juridisk sekretær.
- (19) Det kan konkluderes, at ansøgeren ikke fremlagde tilstrækkeligt pålidelige oplysninger og pålidelig dokumentation til at påvise, at de enkelte aktørers roller og ansvarsområder var defineret og blev udøvet på en sådan måde, at en forretningsmæssig forbindelse kunne udelukkes.
- (20) Ansøgeren anfægtede ligeledes, at handelsselskabet skulle betragtes som et handelsselskab, eftersom det hovedsageligt beskæftigede sig med markedsføring frem for salg af gødningsprodukter. Bortset fra, at denne erklæring ikke blev underbygget ved hjælp af beviser, hævdede selskabet imidlertid også flere gange at have været involveret i salg af gødning som forhandler, men kun i forbindelse med mindre mængder rettet mod andre markeder uden for Europa. Virksomheden skulle derfor betragtes som en forhandler, og dette argument måtte følgeligt afvises.
- (21) Kommissionen fandt, at ansøgeren hindrede undersøgelsen efter grundforordningens artikel 18, stk. 1, ved kun gradvist og på begæring at have forelagt relevante oplysninger, som efterfølgende i de fleste tilfælde blev rettet, ændret eller modsagt. Som følge af Agronovas utilfredsstillende samarbejde kunne der således ikke etableres et tillidsforhold mellem Kommissionen og virksomheden, hvilket som hovedregel er en nødvendig forudsætning for godtagelse af et tilsagn.
- (22) Det bør erindres, at kendskab til forskellige salgskanaler og produktflowet gennem disse kanaler er uundværlige oplysninger i forbindelse med analysen af risikoen for krydskompensation. Som følge af de meget tætte personlige og operationelle forbindelser mellem Agronova og det andet handelsselskab blev det konkluderet, at risikoen for krydskompensation og omgåelse gennem forskellige salgskanaler var for høj, og at Agronova derfor ikke skulle være omfattet af dette tilsagn.
- (23) Efter forelæggelsen af resultaterne hævdede ansøgeren, at der kun var risiko for krydskompensation, hvis virksomhederne var forretningsmæssigt forbundet via virksomhedsandele. Allerførst skal det påpeges, at risikoen for krydskompensation ikke er begrænset til situationer, hvor virksomhederne er forretningsmæssigt forbundet via andele, da krydskompensation kan foregå på mange forskellige måder. Derfor var det i dette særlige tilfælde af de i betragtning 22 nævnte grunde opfattelsen, at der er en høj risiko for krydskompensation, selv om ansøgeren og Agronova ikke er forretningsmæssigt forbundet via virksomhedsandele. Ansøgeren redegjorde endvidere ikke for de retlige og faktiske betingelser eller fremlagde beviser, der dokumenterede påstanden. Påstanden blev derfor afvist.
- 1.2. *Betydelig risiko for krydskompensation gennem prissætning af forskellige varer*
- (24) Det gældende tilsagn omfatter ikke kun ammoniumnitrat, men medfører ligeledes en prisordning for andre varer, som forhandles af gruppen, med henblik på at undgå risikoen for krydskompensation. Ansøgeren anførte i sin besvarelse af spørgeskemaet, at det gennem Agronova bl.a. var hensigten at sælge varer, der ikke er omfattet af denne prisordning, og endda gødningsprodukter, som er fremstillet af andre producenter etableret i Rusland og andre lande. Derfor blev risikoen for krydskompensation gennem eksport af forskellige varer til de samme kunder anset for at være høj.
- (25) Nogle af de varer, som Agronova havde til hensigt at sælge, har ikke nogen noteret markedsverdi, der kan anvendes som sammenligningsgrundlag med henblik på kontrol. Derfor vil overvågningen af tilsagnet heller ikke kunne lade sig gøre.

- (26) Efter fremlæggelse af konklusionerne hævdede ansøgeren, at Kommissionen så bort fra ansøgerens tilbud om at opgive sine forretningsplaner for blandinger og andre varer, hvis Kommissionen fandt det nødvendigt. I denne forbindelse skal det bemærkes, at Kommissionen først modtog disse ændrede tilbud på et senere tidspunkt i forløbet. Kommissionen fandt, at ansøgerens løbende tilpasning af sine forretningsplaner i forhold til Kommissionens formodede forventninger rejser tvivl om pålideligheden af ansøgerens tilbud. Kommissionen betragtede ligeledes Agronovas utilstrækkelige samarbejde i forbindelse med denne undersøgelse som en hindring for etableringen af et tillidsforhold mellem Kommissionen og Agronova. Kommissionen fandt det derfor ikke på tilfredsstillende måde godtgjort, at denne forpligtelse ville blive overholdt.
- (27) Det blev derfor konkluderet, at inddragelsen af Agronova i Acrons salgskanaler i høj grad ville øge risikoen for krydskompensation og omgåelse og påvirkede mulighederne for, at tilsagnet kan fungere, og for at det kan overvåges.

2. De ændrede omstændigheders varige karakter

- (28) I løbet af undersøgelsen etablerede »Acron« Holding Company et andet handelsselskab, nemlig Agronova Europe AG (»Agronova Europe«), som ifølge »Acron« ville overtage det meste af handelen med de europæiske kunder og således gradvist erstatte Agronova. På et tidspunkt i løbet af proceduren anmodede ansøgeren om også at lade denne nye forhandler indgå i undersøgelsen med henblik på, at de to forhandlere kunne blive omfattet af det eksisterende pristilsagn, eller at der alternativt blev indledt en ny undersøgelse, således at denne nye forhandler også kunne inddrages i tilsagnets salgskanaler. Dette viser, at de ændrede omstændigheder, som lå til grund for anmodningen om den eksisterende undersøgelse, ikke er af varig art.
- (29) Efter offentliggørelsen af resultaterne hævdede ansøgeren, at en analyse af, hvorvidt de ændrede omstændigheder, der lå til grund for indledningen af den eksisterende undersøgelse, var af varig art, ikke ville være relevant i forbindelse med nærværende interimundersøgelse, som var begrænset til foranstaltningernes form. Ansøgeren hævdede, at en sådan analyse kun var påkrævet i tilfælde af en vurdering af dumping og/eller den deraf følgende skade.
- (30) Ansøgeren anførte ligeledes, at virksomheden ikke længere havde til hensigt at kanalisere salget af ammoniumnitrat gennem Agronova Europe.
- (31) Hvad angår ansøgerens påstand om, at spørgsmålet om, hvorvidt de ændrede omstændigheder var af varig

karakter, var irrelevant for denne undersøgelse, redegjorde ansøgeren ikke for de juridiske betragtninger, som kunne have ligget til grund for dette synspunkt. I denne undersøgelse var det opfattelsen, at salgskanalerens stabilitet udgjorde en vigtig faktor i forbindelse med beslutningen om at acceptere, at en nyetableret forhandler blev inddraget i et tilsagn, eftersom der for hver ny forhandler, der inddrages i et pristilsagn, opstår en øget risiko for krydskompensation og omgåelse. Dette aspekt bør ligeledes undersøges ved hjælp af passende overvågningsforanstaltninger. Det blev derfor konkluderet, at de ændrede omstændigheders vedvarende karakter var en relevant faktor, og ansøgerens indvendig måtte derfor afvises.

- (32) Hvad angår ansøgerens påstand om, at salg af ammoniumnitrat til markedet i Den Europæiske Union ikke skulle foregå via Agronova Europe, blev dette fremsat på et meget sent tidspunkt i undersøgelsen (efter den endelige fremlæggelse) og var i modstrid med de tidligere fremlagte oplysninger. Ansøgeren kunne desuden ikke give den nødvendige garanti for, at denne forpligtelse ville blive overholdt. Kommissionen fandt på ny, at ansøgerens løbende tilpasning af sine forretningsplaner i forhold til Kommissionens formodede forventninger rejser tvivl om pålideligheden af ansøgerens tilbud. Som beskrevet i betragtning 26 opfattede Kommissionen ligeledes Agronovas adfærd, der havde vanskeliggjort undersøgelsen, som en hindring for etableringen af et tillidsforhold mellem de parter, der afgiver tilsagnet. Derfor måtte ansøgerens påstand afvises.

D. AFSLUTNING AF UNDERSØGELSEN

- (33) I betragtning af konklusionerne vedrørende tilsagnets gennemførlighed og de ændrede omstændigheders varige karakter bør undersøgelsen afsluttes uden ændring af det gældende tilsagn fra ansøgeren.

E. FREMLÆGGELSE AF KONKLUSIONER

- (34) Ansøgeren og andre interesserede parter underrettedes om de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke det var hensigten at afslutte undersøgelsen. Alle parter fik lejlighed til at fremsætte bemærkninger.
- (35) Ansøgeren hævdede, at dennes ret til forsvar og til en retfærdig høring var blevet begrænset under proceduren. Ansøgeren fik adskillige muligheder for at fremlægge redegørelser og benyttede sig disse, ligesom der var afsat tilstrækkelig tid til at indgive oplysninger og dokumentation i løbet af proceduren. Ansøgeren fik også mulighed for at anmode om høring ved flere lejligheder. Derfor er ansøgerens påstande i denne sammenhæng uberettigede —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Den delvise interimundersøgelse vedrørende importen af gødning i fast form med et indhold af ammoniumnitrat på over 80 vægtprocent henhørende under KN-kode 3102 30 90, 3102 40 90, ex 3102 29 00, ex 3102 60 00, ex 3102 90 00, ex 3105 10 00, ex 3105 20 10, ex 3105 51 00, ex 3105 59 00

og ex 3105 90 91 og med oprindelse i Rusland, produceret af Joint Stock Company Acron og Joint Stock Company Dorogobuzh, afsluttes uden ændring af foranstaltningens form.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. september 2010.

På Rådets vegne

K. PEETERS

Formand

RÅDETS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 857/2010

af 27. september 2010

om indførelse af en endelig udligningstold og om endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse typer polyethylenterephthalat med oprindelse i Iran, Pakistan og De Forenede Arabiske Emirater

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 597/2009 af 11. juni 2009 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab («grundforordningen») ⁽¹⁾, særlig artikel 15, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen («Kommissionen») efter høring af det rådgivende udvalg og:

ud fra følgende betragtninger:

1. PROCEDURE

1.1. Midlertidige foranstaltninger

- (1) Kommissionen indførte ved forordning (EU) nr. 473/2010 ⁽²⁾ («forordningen om midlertidig told») en midlertidig udligningstold på importen af visse typer polyethylenterephthalat med oprindelse i Iran, Pakistan og De Forenede Arabiske Emirater («de pågældende lande»).
- (2) Proceduren blev indledt, efter at Polyethylene Terephthalate Committee of Plastics Europe («klageren») den 20. juli 2009 havde indgivet en klage på vegne af producenter, der tegner sig for en betydelig del, i dette tilfælde over 50 %, af Unionens samlede produktion af visse typer polyethylenterephthalat.
- (3) Som anført i betragtning 15 i forordningen om midlertidig told dækkede undersøgelsen af subsidiering og skade perioden fra 1. juli 2008 til 30. juni 2009 («undersøgelsesperioden»). Undersøgelsen af udviklingstendenser af relevans for skadesvurderingen dækkede perioden fra 1. januar 2006 til udgangen af undersøgelsesperioden («den betragtede periode»).
- (4) I den sideløbende antidumpingprocedure indførte Kommissionen ved forordning (EU) nr. 472/2010 ⁽³⁾ en midlertidig antidumpingtold på importen af visse typer polyethylenterephthalat med oprindelse i Iran og De Forenede Arabiske Emirater.

1.2. Efterfølgende procedure

- (5) Efter fremlæggelsen af de væsentligste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke det blev besluttet at indføre midlertidige udligningsforanstaltninger («den foreløbige fremlæggelse»), indgav en række interesserede

parter skriftlige redegørelser, hvori de tilkendegav deres synspunkter vedrørende de foreløbige konklusioner. Parter, der anmodede om det, fik også lejlighed til at blive hørt.

- (6) Kommissionen fortsatte med at indhente og efterprøve alle de oplysninger, som den anså for nødvendige for at træffe en endelig afgørelse i sagen. Der blev taget stilling til de mundtlige og skriftlige bemærkninger fra de interesserede parter efter den foreløbige fremlæggelse, og de foreløbige konklusioner blev ændret i overensstemmelse hermed, når det var relevant.

- (7) Alle parter blev underrettet om de væsentligste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke det påtænkte at anbefale, at der indføres en endelig udligningstold på importen af visse typer polyethylenterephthalat med oprindelse i Iran, Pakistan og De Forenede Arabiske Emirater, og at der foretages endelig opkrævning af de beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af midlertidig told («den endelige fremlæggelse»). Parterne fik også en frist, inden for hvilken de kunne fremsætte bemærkninger til de fremlagte oplysninger.

- (8) Der blev taget stilling til de mundtlige og skriftlige bemærkninger fra de interesserede parter, og konklusionerne blev ændret i overensstemmelse hermed, når det var relevant.

1.3. Parter, som er berørt af proceduren

- (9) Nogle af de interesserede parter hævdede, at stikprøven af EU-producenter ikke var repræsentativ, at den var uensartet, og at skadesanalysen derfor var mangelfuld. Det blev bl.a. gjort gældende, at det ikke var nødvendigt med en stikprøve, da antallet af producenter var begrænset. Det blev endvidere hævdet, at man ved «kunstigt» at opdele koncerner i individuelle juridiske enheder udelukkede nogle af de førende virksomheder på markedet (Artenius og M&G Polimeri), og at metoden til stikprøveudvælgelse var inkonsekvent, da stikprøven også omfattede to koncerner. Det blev også hævdet, at stikprøven ikke var repræsentativ, fordi den ikke omfattede nogen producent, der sælger tilstrækkelige mængder til en forretningsmæssigt forbundet PET-forarbejdningsvirksomhed. Institutionerne kunne derfor angiveligt ikke vurdere EU-erhvervsgrenens reelle forsyningskapacitet og tog ikke hensyn til interessekonflikterne i EU-erhvervsgrenen. Desuden blev det påstået, at repræsentativiteten faldt til 28 % af Unionens produktion, fordi en enkelt virksomhed, der ikke havde afgivet alle de nødvendige oplysninger, ikke indgik i stikprøven. De samme parter hævdede, at stikprøven ikke var statistisk gyldig.

- (10) Hvad angår påstanden om, at det ikke var nødvendigt at anvende en stikprøve, da antallet af producenter var begrænset, gøres der opmærksom på, at 14 EU-producenter fra otte koncerner gav sig til kende i forbindelse med stikprøveundersøgelsen. I betragtning af det

⁽¹⁾ EUT L 188 af 18.7.2009, s. 93.

⁽²⁾ EUT L 134 af 1.6.2010, s. 25.

⁽³⁾ EUT L 134 af 1.6.2010, s. 4.

objektivt store antal samarbejdsvillige EU-producenter, nemlig 14, blev der i overensstemmelse med grundforordningens artikel 27, stk. 1, udtaget en stikprøve på grundlag af den største repræsentative salgsmængde, som med rimelighed kunne undersøges i den tid, der var til rådighed. Stikprøven bestod af fem individuelle virksomheder (på seks produktionssteder).

- (11) Hvad angår den første påstand vedrørende stikprøvens repræsentativitet, skal det bemærkes, at institutionerne kan lade individuelle virksomheder, som tilhører en koncern, indgå i stikprøven, forudsat at de er repræsentative og fører separate regnskaber. Hvis man skulle have undersøgt samtlige 14 EU-producenter fra de otte koncerner, ville man ikke have kunnet afslutte undersøgelsen rettidigt. At der i stikprøven indgår to koncerner, er imidlertid ikke i strid med den i dette tilfælde anvendte stikprøvemetode, nemlig den største repræsentative mængde solgt til kunder i Unionen.

- (12) For så vidt angår Indorama, havde denne koncern to forskellige produktionsanlæg i undersøgelsesperioden — ét i Nederlandene og ét i Det Forenede Kongerige. Medtagelsen af denne koncern i stikprøven er i overensstemmelse med den anvendte stikprøvemetode, da de pågældende anlæg udgjorde en enkelt enhed i juridisk og regnskabsmæssig henseende. For så vidt angår Equipolymers, som havde to separate enheder, der producerede PET i undersøgelsesperioden (én i Italien og én i Tyskland), indberettede virksomheden konsoliderede regnskaber for de to produktionssteder. Da de konsoliderede regnskaber kunne kontrolleres i forbindelse med et enkelt besøg på virksomhedens hovedsæde, blev det besluttet at behandle Equipolymers' PET-producerende virksomheder som en enkelt enhed med henblik på denne procedure. Med hensyn til påstanden om, at Artenius og M&G Polimeri skulle indgå i stikprøven, fordi de var førende virksomheder på markedet, henvises der til, at ingen af deres individuelle enheder tilhørte de virksomheder, der sælger de største mængder til kunder i Unionen.

- (13) Hvad angår påstanden om, at stikprøven ikke var repræsentativ, fordi den ikke omfattede en producent, der hovedsagelig producerer til eget forbrug, skal det bemærkes, at forsyningskapaciteten kan undersøges som led i analysen af Unionens interesser, hvis der fremsættes krav herom, og med henblik herpå kan det interne forbrug trækkes fra den producerede mængde. Det er derfor ikke nødvendigt at medtage en sådan producent i stikprøven for at kunne undersøge visse skadesfaktorer. Herudover kan eventuelle modstridende interesser, der udspringer af, at en virksomhed er både produktions- og forarbejdningsvirksomhed i Unionen, også vurderes som led i analysen af Unionens interesser. En virksomheds stilling som produktions- og forarbejdningsvirksomhed i Unionen er ikke relevant for EU-erhvervsgrenens resultater, når salg til ikke-forretningsmæssigt forbundne kunder i Unionen anvendes som benchmark. Påstanden afvises derfor.

- (14) Hvad angår påstanden om stikprøvens generelle repræsentativitet, påpeges det endnu engang, at indskrænkningen af stikprøven til fire virksomheder reducerede

repræsentativiteten fra 65 % til 47 % af alle samarbejdsvillige producenters salg. De samme fire virksomheder tegnede sig for 52 % af Unionens produktion. Dette betragtes som en repræsentativ stikprøve af EU-producenter med hensyn til salg til uafhængige kunder i Unionen.

- (15) Hvad angår påstanden om, at den udtagne stikprøve ikke var statistisk gyldig, skal det bemærkes, at der klart fremgår af grundforordningens artikel 27, stk. 1, at der i stedet for en »statistisk gyldig« stikprøve kan anvendes en stikprøve baseret på den største repræsentative salgsmængde, som med rimelighed kan undersøges inden for den tid, der er til rådighed.
- (16) Da der ikke er fremsat andre bemærkninger til stikprøveudtagningen, bekræftes konklusionerne i betragtning 5 til 14 i forordningen om midlertidig told.

2. DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE

- (17) Det påpeges, at den pågældende vare i betragtning 16 i forordningen om midlertidig told er defineret som polyethylenterephthalat med et viskositetsindeks på 78 ml/g og derover ifølge ISO-standard 1628-5 med oprindelse i de pågældende lande, for øjeblikket henhørende under KN-kode 3907 60 20.
- (18) I betragtning 18 i forordningen om midlertidig told anførtes det desuden, at undersøgelsen havde vist, at PET, der produceres og sælges i Unionen af EU-erhvervsgrenen, og PET, der produceres og sælges på hjemmemarkederne i de pågældende lande og eksporteres til Unionen, var samme vare.
- (19) Da den undersøgte vare blev anset for at være en homogen vare, blev den ikke yderligere opdelt i underkategorier med henblik på beregning af skadesmargener.
- (20) En enkelt eksporterende producent gjorde gældende, at PET burde opdeles i forskellige varettyper afhængigt af deres forskellige viskositetsindeks, da indekset er afgørende for bestemmelsen af de forskellige anvendelsesmuligheder for den producerede type PET. Dette krav blev fundet acceptabelt, og metoden til beregning af skadesmargener blev tilpasset i overensstemmelse hermed.

3. SUBSIDIERING

3.1. Iran

3.1.1. Indledning

- (21) Den iranske regering og den samarbejdsvillige eksporterende producent fremsatte bemærkninger vedrørende følgende ordninger, som er genstand for udgligning i forordningen om midlertidig told:

- I) Foranstaltninger for særlige økonomiske områder (Special Economic Zones - »SEZ«) — Petrochemical SEZ

II) Finansiering fra National Petrochemical Company til den eksporterende producent af PET.

3.1.2. Særordninger

I) Foranstaltninger for særlige økonomiske områder (SEZ) — Petrochemical SEZ

- (22) Den iranske regering hævdede, at toldfri import til frihandelsområder af råvarer og kapitalgoder ikke kan gøres til genstand for udligning. Frihandelsområder og særlige økonomiske områder er pr. definition toldfrie områder for import og eksport, som er forenelige med WTO-reglerne. Herudover gjorde den iranske regering og den samarbejdsvillige eksporterende producent gældende, at importen af toldfrie kapitalgoder ikke er retligt betinget af eksportresultater, da fritagelsen også gælder for virksomheder, som er etableret andre steder på det iranske område.
- (23) Med hensyn til de særlige økonomiske områders overensstemmelse med WTO-reglerne skal det bemærkes, at den generelle påstand, der er fremsat, ikke anfægter den etablerede kendsgerning, at de pågældende subsidier er udligningsberettigede, eftersom der ikke er fremlagt nogen uddybende analyse, som kan afvise analysen i forordningen om midlertidig told. Med hensyn til den toldfrie import af kapitalgoder til Iran fremgår det af oplysningerne på tidspunktet for indsendelsen af bemærkninger til den foreløbige fremlæggelse, at denne mulighed kun findes for virksomheder, der moderniserer deres infrastruktur, dvs. at der ikke er tale om en generel bestemmelse, som automatisk finder anvendelse på alle parter. Ovennævnte påstande måtte derfor afvises.
- (24) Den samarbejdsvillige eksporterende producent gjorde gældende, at Kommissionen ikke efterlevede princippet om ikke-forskelsbehandling, eftersom der gælder lignende regler og ordninger i andre lande. Virksomheden hævdede desuden, at Kommissionen ikke havde informeret den fyldestgørende om formålet med kontrolbesøget og om de oplysninger, der skulle afgives forud for besøget.
- (25) Hvad angår den generelle påstand om manglende efterlevelse af princippet om ikke-forskelsbehandling gøres der opmærksom på, at Kommissionen indledte denne antisubsidiundersøgelse over for de tre lande, der er nævnt i klagen, i overensstemmelse med grundforordningens artikel 10. Kommissionens anbefaling måtte derfor nødvendigvis baseres på resultaterne af denne undersøgelse. For så vidt angår den påståede manglende forhåndsinformation om de forhold, der ville blive undersøgt, bemærkes det, at Kommissionen i god tid forud for kontrolbesøget underrettede den samarbejdsvillige eksporterende producent om, at den under kontrolbesøget ville indhente oplysninger om forholdet mellem den eksporterende producent og dennes aktionær. De pågældende påstande måtte derfor afvises.
- (26) Den samarbejdsvillige eksporterende producent henledte institutionernes opmærksomhed på to fejl i beregningen af toldfritagelsen ved importen af én af de råvarer, der medgår til fremstillingen, og i den samlede importværdi af de fritagne kapitalgoder. Disse fejl er rettet i dette

dokument. Den reviderede subsidiesats er 0,14 % for toldfri import af råvarer og 0,72 % for toldfri import af kapitalgoder. Den reviderede samlede subsidiesats for denne ordning er 0,86 %.

- (27) På baggrund af ovenstående og da der ikke er fremsat andre relevante bemærkninger, bekræftes konklusionerne vedrørende denne ordning, således som de er fremsat i betragtning 20 til 44 i forordningen om midlertidig told, ændret ved betragtning 26 i nærværende forordning.
- II) Finansiering fra National Petrochemical Company til den eksporterende producent af PET
- (28) Den samarbejdsvillige eksporterende producent (Shahid Tondguyan Petrochemical Co. — STPC) hævdede, at dens hovedaktionær, National Petrochemical Company (NPC), ikke er et offentligt organ, og at den iranske regering ikke har betroet eller pålagt NPC den opgave at foretage betalinger til STPC. Det blev desuden fremført, at NPC's finansiering af STPC skulle betragtes som tilbagebetalingspligtig, ikke som subsidier.
- (29) I forbindelse med disse påstande skal det erindres, at følgende faktorer er relevante for vurderingen af, om en enhed skal betragtes som et offentligt organ i forbindelse med antisubsidiundersøgelser: 1) statsligt ejerskab, 2) hvorvidt regeringen er repræsenteret i enhedens bestyrelse, 3) hvorvidt regeringen udøver kontrol over enhedens aktiviteter, og hvorvidt enheden forfølger offentlige politikker eller interesser, og 4) hvorvidt enheden er oprettet ved lov. Alle disse forhold er blevet analyseret, således som det fremgår af betragtning 52 i forordningen om midlertidig told. NPC har som offentligt organ ikke behov for at få betroet eller overdraget opgaver, som er begreber, der relaterer til private enheder. Det er i undersøgelsen blevet slået fast, at NPC's rolle består i at udvikle og drive landets petrokemiske sektor, og at virksomheden som statslig administrativ myndighed har fået den yderligere opgave af den iranske regering at forvalte Petrochemical Special Economic Zone. Alle påstande, der drager NPC's rolle som offentligt organ i tvivl, må derfor afvises.
- (30) Med hensyn til påstanden om, at finansieringen af STPC er tilbagebetalingspligtig, er det relevant at påpege, at det i forbindelse med undersøgelsen blev slået fast, at tilbagebetalingen af de pågældende midler er rent hypotetisk, da det ikke på noget stadium i proceduren er blevet dokumenteret, at en sådan tilbagebetaling har fundet sted. Det forhold, at de ikke-tilbagebetalingspligtige midler er akkumuleret siden mindst 2004, bekræfter at der er tale om tilbagevendende subsidier, som har til formål at opretholde driften hos den eneste samarbejdsvillige eksporterende producent i Iran, jf. betragtning 51 i forordningen om midlertidig told. I betragtning af ovenstående må den pågældende påstand afvises.
- (31) Den samarbejdsvillige eksporterende producent gjorde også gældende, at subsidiebeløbet var overvurderet. I den sammenhæng hævdedes det, at det er ganske normal forretningspraksis i Iran ikke at tillægge renter mellem et moderselskab (i dette tilfælde NPC) og dennes

datterselskab (i dette tilfælde STPC). Det blev endvidere gjort gældende, at de i forbindelse med beregningen af subsidiesatsen anvendte beløb for den samlede finansiering fra NPC og STPC's samlede omsætning var fejlagtige, idet omsætningen var undervurderet og et andet beløb skulle have været anvendt, mens finansieringen var overvurderet, da visse beløb ikke skulle medregnes i de midler, NPC havde overført til STPC.

- (32) Ovenstående påstande måtte afvises. Med hensyn til den første påstand vedrørende renteberegningen skal det bemærkes, at den indhentede dokumentation ikke underbygger virksomhedens påstand om, at det er normal forretningspraksis i Iran ikke at tillægge renter mellem et moderselskab og dets datterselskab i forbindelse med finansieringstransaktioner. En sådan praksis er desuden i klar modstrid med private investorers sædvanlige økonomiske praksis.
- (33) Hvad angår den anden påstand skal det bemærkes, at subsidiebeløbet er beregnet på grundlag af tal for finansiering og omsætning opgivet af den samarbejdsvillige eksporterende producent og verificeret under kontrolbesøget.
- (34) Med hensyn til den nye påståede samlede omsætning skal det erindres, at det tal, der blev opgivet på tidspunktet for indsendelse af bemærkninger til forordningen om midlertidig told, ikke er underbygget af verificerbar dokumentation og ikke stemmer overens med virksomhedens angivelser før og under kontrolbesøget.
- (35) For så vidt angår det samlede finansieringsbeløb gjorde den samarbejdsvillige eksporterende producent gældende, at visse beløb ikke skulle betragtes som en del af NPC's finansiering af STPC. De fremlagte oplysninger kunne dog ikke bekræfte denne påstand, da de ikke indeholdt nogen beviser for, at de pågældende beløb ikke havde relation til NPC's finansiering af STPC. En del af forklaringerne bekræftede faktisk, at NPC optrådte som et offentligt organ og varetog forpligtelser — som et andet offentligt organ skulle have opfyldt — i forbindelse med finansieringen af den samarbejdsvillige eksporterende producent uden at opkræve renter. Da der ikke er blevet fremlagt nogen verificerbar dokumentation, kan der ikke indrømmes fradrag i det samlede finansieringsbeløb.
- (36) Den iranske regering hævdede i henhold til artikel 14 i WTO-aftalen om subsidier og udligningsforanstaltninger (SCM-aftalen), at »statsligt indskud af egenkapital ...« [og] »statslån [ikke anses] for at indebære en fordel ...«, så NPC's finansiering af STPC skulle ikke betragtes som subsidier. Denne påstand må afvises, da det i samme artikel 14 konkluderes, at »statslig indskud af egenkapital [ikke anses] for at indebære en fordel, medmindre investeringsbeslutningen kan betragtes som uoverensstemmende med den sædvanlige investeringspraksis, som private investorer i det pågældende medlems område følger.« Denne praksis er faktisk i strid med private inve-

storers sædvanlige investeringspraksis, da ingen handelsvirksomhed i noget WTO-medlemsland ville kunne tænkes at fortsætte med at levere ikke-tilbagebetalingspligtige midler i et sådant omfang. Det skal under alle omstændigheder bemærkes, at Iran ikke er medlem af WTO.

- (37) På baggrund af ovenstående og da der ikke er fremsat andre relevante bemærkninger, bekræftes konklusionerne vedrørende denne ordning, således som de er fremsat i betragtning 45 til 57 i forordningen om midlertidig told.

3.1.3. Udligningsberettigede subsidiebeløb

- (38) I overensstemmelse med grundforordningen og under hensyntagen til betragtning 21 til 37 er det endelige udligningsberettigede subsidiebeløb for den eneste samarbejdsvillige eksporterende producent i Iran, udtrykt i værdi, 51,88 %.

3.2. Pakistan

3.2.1. Indledning

- (39) Den pakistanske regering og den samarbejdsvillige eksporterende producent fremsatte bemærkninger vedrørende følgende ordninger, som er genstand for udligning i forordningen om midlertidig told:

I) Manufacturing Bond Scheme

II) Imports of plant, machinery and equipment in Manufacturing Bond

III) Tariff protection on purchases of PTA in the domestic market

IV) Final Tax Regime (FTR)

V) Export Long-Term Fixed Rate Financing Scheme (LTF-EOP)

VI) Export Finance Scheme from the State Bank of Pakistan (EFS)

VII) Finance under F.E. Circular No. 25 of the State Bank of Pakistan.

- (40) Den pakistanske regering gjorde indledningsvist gældende, at Kommissionen ikke havde forstået eller ignoreret dens tidligere redegørelser vedrørende subsidieordningerne. Den samarbejdsvillige eksporterende producent hævdede i en indledende bemærkning, at der i den pakistanske regerings tidligere redegørelser var blevet givet en begrundet juridisk analyse, som viste, at ordningerne ikke skulle betragtes som »forbudte« subsidier. Denne part gjorde også gældende, at Kommissionen i forordningen om midlertidig told havde baseret sine konklusioner ikke alene på en fejlagtig vurdering af de faktiske forhold, men også på en fejlagtig juridisk analyse. Det blev endvidere hævdet, at den korrekte juridiske analyse var den, som den pakistanske regering havde fremlagt.

- (41) Hvad angår de redegørelser, der blev fremlagt forud for forordningen om midlertidig told, bemærkes det, at Kommissionen har taget fuldt hensyn til dem i forbindelse med undersøgelsen, da de sammen med parternes relevante spørgeskemabesvarelser og senere indgivne data udgjorde en del af de oplysninger, der er lagt til grund for den midlertidige afgørelse.
- (42) Det bemærkes desuden, at Kommissionen gjorde nøje rede for de retlige bestemmelser, der gælder for de relevante ordninger, og disses gennemførelse i praksis. Det er ikke blevet påvist, at disse retlige bestemmelser ikke var de rette. Kommissionens juridiske analyse var baseret på grundforordningens relevante bestemmelser, bestyrket af den juridiske analyse, som Unionen gennem mange år har anvendt i forbindelse med antisubsidieundersøgelser, til f.eks. at undersøge toldgodtgørelsesordninger, eksportkreditordninger og indkomstskatteordninger⁽¹⁾. At en part erklærer sig uenig i den forelagte juridiske analyse, indebærer ikke, at analysen er forkert, især når der ikke er indgivet dokumentation, som kan underbygge den pågældende holdning. Dette fremgår med endnu større tydelighed af, at den pakistanske regering i forbindelse med sine bemærkninger til forordningen om midlertidig told gav udtryk for, at den var parat til, så vidt muligt, at ændre en række ordninger. I betragtning af ovenstående måtte påstandene i betragtning 40 afvises.

3.2.2. Særordninger

I) Manufacturing Bond Scheme

- (43) Den pakistanske regering og den samarbejdsvillige eksporterende producent gentog deres synspunkter, i henhold til hvilke Manufacturing Bond-ordningen forvaltes korrekt takket være et effektivt gennemførelses- og overvågningssystem, der registrerer forbrug/fradrag og kontrollerer toldfrie råvarer og virksomhedens faktiske forbrug via dens produktionsregistre. Det blev også gjort gældende, at input/output-kvoten er baseret på det faktiske forbrug i den virksomhed, der benytter sig af ordningen, og at der skal tages forbehold for verificering af registeret over råvarer. Ifølge disse påstande er input/output-kvoten etableret ved hjælp af et verificeret benchmarkingsystem, der ajourføres regelmæssigt på grundlag af virksomhedens faktiske forbrug. Ved ændringer af kvoten blev en for stor eftergivelse i den forudgående periode ført tilbage til registeret over lagertilgang, således at lagerbeholdningen blev ajourført; en virksomhed, der benytter sig af ordningen, skal bevise sin eksport af færdige varer på grundlag af den således fremkomne faktiske lagerbeholdning. Den samarbejdsvillige eksporterende producent indsendte endvidere to breve, hvori den underrettede toldmyndighederne om de råvarer, den havde opsparet under Manufacturing Bond-ordningen, og hvoraf det fremgik, at virksomheden havde ret til at anvende de som følge heraf overskydende råvarer til fremstilling af varer med henblik på senere eksport.
- (44) Hvad angår denne ordning bemærkes det som anført i betragtning 70 i forordningen om midlertidig told, at det relevante register over modtagne, fremstillede og eksporterede råvarer ikke blev ført på grundlag af det faktiske forbrug. Kun det teoretiske forbrug blev registreret i henhold til et analysecertifikat med input/output-kvoter for alle råvarer, der anvendes til fremstilling af 1 000 kg færdige varer. Disse input/output-normer fastsættes af myndighederne og revideres regelmæssigt på grundlag af oplysninger fra den samarbejdsvillige eksporterende producent, men der findes ingen klare regler eller dokumentation for, hvordan normerne revideres. Desuden har myndighederne ikke som følge af ændringer i analysecertifikatet, hvoraf det fremgik, at eftergivelsen var for stor, truffet foranstaltninger med henblik på kontrollere det samlede forudgående faktiske forbrug og anmode om betalinger for de forudgående år. Der blev med andre ord ikke ført kontrol med en eventuel for stor eftergivelse af told, som der var givet afkald på. Den samarbejdsvillige eksporterende producent påstod, at de overskydende råvarer fra den forudgående periode var blevet ført tilbage til registeret over lagertilgang, således at den faktiske lagerbeholdning var blevet ajourført. Det bør bemærkes, at denne praksis beror på, at den eksporterende producent på eget initiativ underretter den relevante myndighed om den for store eftergivelse, der er akkumuleret i den forudgående periode. Det er også bemærkelsesværdigt, at denne praksis overhovedet ikke er omhandlet i lovbestemmelserne om ordningen. Alt det foregående bekræfter, at der ikke findes noget effektivt gennemførelses- og overvågningssystem for denne ordning. Alle de hermed forbundne påstande måtte derfor afvises.
- (45) Begge parter hævdede, at tolden i henhold til den normale importordning lå på nul i undersøgelsesperioden, og at der derfor ikke er givet afkald på statsindtægter i forbindelse med importen af PTA (terephthalsyre) under Manufacturing Bond-ordningen.
- (46) Denne påstand måtte afvises. Det fremgår klart af de oplysninger, parterne har afgivet, at den normale told på import af PTA er 7,5 %. Kun undtagelsesvist og på visse betingelser kan parterne benytte sig af en nultold. Det forhold, at den pakistanske regering har oprettet Manufacturing Bond-ordningen og Tariff protection on purchases of PTA-ordningen er på ingen måde ensbetydende med, at toldsatsen for al import af PTA er nul. Faktisk bekræfter det forhold, at de nævnte ordninger findes, at staten har givet afkald på indtægter og derfor har indført særlige undtagelsesordninger med specifikke regler og bestemmelser om brugere, der kan komme i betragtning hertil.
- (47) Den samarbejdsvillige eksporterende producent hævdede endvidere, at artikel 349 i kapitel XV i den pakistanske toldlovgivning (Pakistani Customs Rules) fra 2001 ikke var blevet overtrådt. I den forbindelse blev det forklaret, at Manufacturing Bond-ordningen omfatter hele fabrikken, og at lageret derfor opfylder de relevante bestemmelser, i henhold til hvilke det skal ligge i et

⁽¹⁾ Se f.eks. Rådets forordning (EF) nr. 713/2005 (EUT L 121 af 13.5.2005, s. 1) og Rådets forordning (EF) nr. 1176/2008 (EUT L 319 af 29.11.2008, s. 1).

separat område og have en selvstændig indgang eller udgang fra et offentligt område og ingen anden indgang eller udgang, og produktionsområdet og de særskilte lagre af færdige varer, kasserede materialer og affald skal være klart afmærkede.

- (48) Med hensyn til ovennævnte bemærkninger skal det gentages, at kontrolbesøget viste, at kun de toldfrit importerede råvarer var adskilt fra de lokalt indkøbte råvarer. Lageret, dvs. toldlageret og produktionslageret, lå ikke i et separat område med en selvstændig indgang eller udgang fra et offentligt område og uden nogen anden indgang eller udgang som foreskrevet i ovennævnte artikel 349. Herudover er partens påstand om, at hele fabrikken er omfattet af Manufacturing Bond-ordningen, ikke baseret på nogen verificerbar dokumentation (f.eks. en udtrykkelig tilladelse vedrørende Manufacturing Bond-områdets størrelse), bortset fra en analyse af ordlyden af artikel 349. De pågældende påstande måtte derfor afvises.
- (49) Den pakistanske regering har for ganske nylig foretaget administrative ændringer i denne ordning. Den har indført en mere udførlig definition af Manufacturing Bond i lovgivningen og har taget skridt til at styrke den relevante myndigheds kontrol med ordningen.
- (50) Med hensyn til den kontrol, myndigheden udøver over Manufacturing Bond-ordningen, afhjælper de indførte ændringer ikke systemets mest alvorlige mangler som afdækket ved den aktuelle undersøgelse, nemlig i) manglende registrering af det faktiske forbrug af importerede råvarer og ii) det forhold, at der ikke findes et kontrolsystem, som fokuserer på de faktiske resultater frem for på historiske standarder. Da gennemførelsen af ændringer i denne ordning skal verificeres på passende vis (de afdækkede problemer vedrører også forvaltningen af ordningen), skal der desuden gå en vis tid, inden man kan træffe en velfunderet afgørelse om de foretagne ændringer og den måde, hvorpå myndighederne har gennemført disse, samt hvorvidt de har sørget for et korrekt forvaltet kontrolsystem.
- (51) Den pakistanske regering gav også udtryk for, at den var parat til at afgive et tilsagn over for Kommissionen om den konkrete gennemførelse af de bestemmelser, der gælder for Manufacturing Bond-ordningen. Det blev foreslået, at tilsagnet skulle udmøntes i beviser for, at den samarbejdsvillige eksporterende producent overholder de nye bestemmelser (f.eks. ændringer vedrørende produktionsstedet, revidering af input/output-kvoter og told-eftergivelse), fremlæggelse af periodiske rapporter og tilladelse til, at Kommissionen kan foretage kontrolbesøg.
- (52) Med hensyn til ovenstående skal det bemærkes, at den pakistanske regering ved dette forslag om tilsagn indirekte bekræfter alle de mangler ved ordningen, der er

fremhævet i forordningen om midlertidig told. Det er i øvrigt ikke muligt at acceptere et tilsagn vedrørende forvaltningen af en ordning på grundlag af beviser, der først vil foreligge en gang i fremtiden, jf. betragtning 50. Endelig er et sådant tilsagn vanskeligt at håndtere, da den nødvendige overvågning reelt ville indebære, at store dele af undersøgelsen repeteres med regelmæssige mellemrum. I den forbindelse bør det fremhæves, at den pakistanske regering og/eller den samarbejdsvillige eksporterende producent kan anmode om en interimundersøgelse af foranstaltningerne, hvis de relevante bestemmelser i grundforordningens artikel 19 er opfyldt.

- (53) På baggrund af ovenstående og da der ikke er fremsat andre relevante bemærkninger, bekræftes konklusionerne vedrørende denne ordning, således som de er fremsat i betragtning 60 til 80 i forordningen om midlertidig told, ændret ved betragtning 44 til 52 i nærværende forordning.

II) Imports of plant, machinery and equipment in Manufacturing Bond

- (54) Med hensyn til denne ordning hævdede begge parter, at den rentesats, der anvendes til at beregne subsidiemargenen, skal være den, der er til rådighed for den berørte eksportør i undersøgelsesperioden. Parterne gjorde endvidere gældende, at eftersom anlæg, maskiner og udstyr anvendes til fremstilling af PET til både eksport og salg på hjemmemarkedet, skulle subsidiemargenen bestemmes på grundlag af den eksporterende producents samlede omsætning.
- (55) Som svar herpå skal det bemærkes, at den rentesats, der er anvendt ved beregningen, er den i undersøgelsesperioden i Pakistan gældende markedsrente, indhentet på den pakistanske nationalbanks hjemmeside (State Bank of Pakistan). Denne sats er den normale markedsrente. Hvad angår nævneren i subsidieberegningen skal det påpeges, at forudsætningen for at kunne benytte sig af ordningen er, at de importerede maskiner oplægges i Manufacturing Bond, der er et system for toldfri import af råvarer, som udelukkende anvendes med henblik på efterfølgende eksport af produktionen fra Manufacturing Bond. Subsidiebeløbet (tælleren) skal således fordeles over den samlede eksportomsætning i undersøgelsesperioden, da subsidierne er betinget af eksportresultaterne. Alle ovennævnte påstande måtte derfor afvises.
- (56) På baggrund af ovenstående og da der ikke er fremsat andre relevante bemærkninger, bekræftes konklusionerne vedrørende denne ordning, således som de er fremsat i betragtning 81 til 92 i forordningen om midlertidig told.

III) Tariff protection on purchases of PTA in the domestic market

(57) Den pakistanske regering hævdede, at prisen på lokalt produceret PTA ikke nedsættes med 7,5 % i forhold til den internationale pris, og at refusionen ikke kun ydes for lokalt produceret PTA, men også for importeret PTA. Den samarbejdsvillige eksporterende producent gjorde gældende, at ordningen giver mulighed for refusion af told på både lokalt indkøbt og importeret PTA, og at den derfor ikke favoriserer indkøb af lokalt produceret PTA. Det blev desuden hævdet, at lovgivningen ikke begrænser adgangen til denne ordning.

(58) Ovenstående påstande måtte afvises. Det bemærkes i den forbindelse, at der ved denne ordning ydes et finansielt bidrag i form af en direkte overførsel af midler, der giver modtagervirksomheden en klar fordel. En analyse af de af den pakistanske regering fremlagte oplysninger viser klart, at en støtteberettiget virksomhed kan: i) købe PTA på hjemmemarkedet og opnå en kompensation på 7,5 % af den pris, den har betalt for det lokalt fremstillede PTA, eller ii) importere PTA og få den told (7,5 %), som den har betalt af det importerede PTA, refunderet. Sidstnævnte mulighed kan dog ikke benyttes, hvis den støtteberettigede virksomhed anvender en toldgodtgørelsesordning (f.eks. Manufacture Bond) i forbindelse med importen af PTA. Det fremgår klart af ovenstående, at den samarbejdsvillige eksporterende producent i henhold til lovgivningen kun kunne anvende denne ordning i forbindelse med sine indkøb af PTA på hjemmemarkedet, eftersom den sideløbende anvendte Manufacturing Bond-ordningen i forbindelse med sit importerede PTA.

Herudover er det klart, at selv i tilfælde, hvor en støtteberettiget virksomhed gør brug af begge ordningens muligheder (dvs. ved at give afkald på muligheden for at anvende godtgørelsesordningen under Manufacturing Bond), vil de beløb, der kan forventes refunderet, være forskellige, da satsen i det ene tilfælde beregnes på grundlag af det fulde indenlandske fakturabeløb, mens den i det andet tilfælde beregnes på grundlag af den erklærede toldværdi, som ikke nødvendigvis er det fulde fakturerede beløb. Der er ikke indsendt verificerbar dokumentation, som kan anfægte ovenstående konklusioner. Endelig blev det med hensyn til påstanden om, at adgangen til ordningen ikke er begrænset, fastslået i forbindelse med undersøgelsen, at de støtteberettigede parter er opført med navn i den relevante lovgivning. Lokalt produceret PTA er under alle omstændigheder ikke pålagt nogen told, og derfor er »refusionen« på 7,5 % en direkte overførsel af midler, dvs. et rent tilskud. Den eneste måde, hvorpå en PET-producent kan opnå disse subsidier, dvs. dette tilskud, er at købe lokalt produceret PTA. En »refusion« af told på importeret PTA er derimod en fritagelse for en betaling, der normalt forfalder, ikke en direkte overførsel af midler; de to situationer kan derfor ikke sammenlignes.

(59) Dette betyder, at ordningen giver den, der køber på hjemmemarkedet, og dermed den indenlandske PET-producent en klar fordel i form af en direkte overførsel af midler, og den er specifik, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 4, litra b), idet subsidierne er betinget af

anvendelsen af indenlandske varer frem for importerede varer, da kun indenlandske varer er berettigede til det direkte tilskud. De pågældende subsidier kan desuden betragtes som specifikke i henhold til grundforordningens artikel 4, stk. 4, litra a), idet adgangen til ordningen i henhold til lovgivningen er udtrykkeligt begrænset til visse virksomheder i polyesterindustrien.

(60) I forbindelse med denne ordning indsendte den pakistanske regering sammen med sine bemærkninger til forordningen om midlertidig told en ministeriel bekendtgørelse offentliggjort den 28. juni 2010, hvoraf det fremgik, at SRO (Statutory Regulation Order) nr. 1045(I)/2008 er ophævet med virkning fra 1. juli 2010. Den pakistanske regering forklarede, at det dermed vil blive sikret, at der ikke længere ydes refusion til PTA-brugerne for hverken indenlandsk eller importeret PTA.

(61) Herudover fremgår det af et avisudklip om samme emne, indsendt af den samarbejdsvillige eksporterende producent, at den pakistanske regering har besluttet at trække lovgivningen om denne ordning tilbage for at bringe Pakistan i overensstemmelse med de internationale standarder på området. Den samarbejdsvillige eksporterende producent bekræftede den pakistanske regerings oplysninger, idet den fremlagde data, som bekræfter, at det fra den 1. juli 2010 ikke længere er muligt at opnå det pågældende tilskud i forbindelse med indkøb af lokalt produceret PTA. I den sammenhæng skal det præciseres, at der i henhold til grundforordningens artikel 15 ikke indføres foranstaltninger, hvis subsidierne trækkes tilbage, eller det påvises, at subsidierne ikke længere giver de berørte eksportører nogen fordel. Det fremgår klart af ovenstående oplysninger, at Pakistan i det store og hele medgiver, at de i forordningen om midlertidig told fremhævede forhold vedrørende denne ordning skulle afhjælpes, at den pakistanske regering har ophævet ordningen, og at den samarbejdsvillige eksporterende producent ikke længere opnår fordele som følge af ordningen. Under disse omstændigheder anses betingelserne i grundforordningens artikel 15 for at være opfyldt, og ordningen bør derfor ikke udlignes.

(62) På baggrund af ovenstående og da der ikke er fremsat andre relevante bemærkninger, bekræftes konklusionerne vedrørende denne ordning, således som de er fremsat i betragtning 93 til 105 i forordningen om midlertidig told, ændret ved betragtning 58 til 61 i nærværende forordning.

IV) Final Tax Regime (FTR)

(63) Begge parter hævdede, at denne ordning er et alternativt skattesystem, og at den ikke bør udlignes, da Pakistan har højhedsret med hensyn til beskattning og selv bestemmer, hvilket skattesystem det vil anvende. Det blev også gjort gældende, at FTR-ordningen ikke indebærer noget finansielt bidrag til nogen virksomheder og er en generel skatteregel i Pakistan (en kildeskat på 1 %, der trækkes af indtjeningen i udenlandsk valuta på det tidspunkt, hvor den realiseres), som fungerer efter et andet princip og på et andet grundlag end Normal Tax Regime

(NTR), den normale skatteordning, der beskatter indenlandske indtægter med 35 %. Ifølge parterne er det ikke muligt at afgøre, hvilken af de to ordninger der er den mest favorabel, så derfor medfører FTR ikke, at statsindtægter, som ellers er forfaldne, ikke opkræves, eller at der gives afkald herpå.

- (64) Med hensyn til disse påstande, bør det bemærkes, at det ikke er Pakistans højhedsret, der sættes spørgsmålstegn ved, men de subsidier, der angiveligt ydes til visse eksporterende producenter. Det skal desuden påpeges, at fortjeneste på eksport ikke beskattes på samme måde som fortjeneste på hjemmemarkedssalg. Hvis denne skatteordning resulterer i fortjeneste, fordi eksport beskattes lavere end fortjeneste på hjemmemarkedssalg, anses ordningen for at være subsidier som omhandlet i grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii), og artikel 3, stk. 2, i form af statsindtægter, der gives afkald på, og som giver modtagervirksomheden en fordel. Disse subsidier er også specifikke, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 4, litra a), da de er betinget af eksportresultater.
- (65) Den samarbejdsvillige eksporterende producent indsendte endvidere en række beregninger i Excel-format for årene 2008 og 2009 samt en skatteopkrævning (notice of tax demand) og en skatteopgørelse (assessment order) udsendt af skattemyndighederne (Deputy Commissioner of Income Tax), hvori en række tal i virksomhedens selvangivelse for 2008 er ændret. Den pakistanske regering bekræftede den samarbejdsvillige eksporterende producents påstande, idet den gjorde gældende, at de indsendte beregninger viser, at den samarbejdsvillige eksporterende producent har betalt mere i skat under FTR-ordningen, end hvis den var blevet beskattet efter NTR-ordningen.
- (66) Disse argumenter måtte afvises. For det første indgår de indsendte beregninger ikke i virksomhedens selvangivelse eller i noget andet officielt dokument fra skattemyndighederne. Der foreligger derfor ikke nogen verificerbar dokumentation, som godtgør, at beregningerne giver et korrekt billede den samarbejdsvillige eksporterende producents skattemæssige forpligtelser.
- (67) For det andet bekræfter en analyse af de indsendte officielle skattedokumenter (opkrævning og opgørelse) på ingen måde parternes påstande vedrørende skattens størrelse under de forskellige skatteordninger.
- (68) Hvad angår den vedrørende 2008 indsendte dokumentation, har parterne ikke kunnet vise, præcist hvordan de opgivne beløb hænger sammen med virksomhedens selvangivelse for 2008 og de to dokumenter udsendt efterfølgende af de relevante skattemyndigheder. Sidstnævnte dokumenter synes at bekræfte, at virksomheden er blevet afkrævet skat af sine indenlandske indtægter. Det fremgår dog overhovedet ikke af de indsendte oplysninger, at denne skat (eller et andet beløb) faktisk er blevet betalt,

eller om virksomheden har påklaget ovennævnte skatteopkrævning. Det er heller ikke klart, hvordan de i Excel-beregningerne opgivne beløb skulle stemme overens med virksomhedens selvangivelse eller med skattemyndighedens opgørelse (assessment order). Selv om man antager, at det i skatteopkrævningen anførte beløb er blevet betalt, ville det ikke på nogen måde ændre ved den konklusion, at den samarbejdsvillige eksporterende producent har betalt mindre i skat, end hvis skatteprocenten på 35 % var blevet anvendt på eksportindtægterne.

- (69) Hvad angår den vedrørende 2009 indsendte dokumentation, skal det bemærkes, at parterne ikke har vedlagt den samarbejdsvillige eksporterende producents selvangivelse for 2009. I stedet for den officielle selvangivelse er der som dokumentation indsendt en Excel-beregning. Det siger sig selv, at de pågældende oplysninger ikke er verificerbare og ikke kan underbygge påstande vedrørende den indkomstskatmæssige udvikling efter undersøgelsesperioden. I den forbindelse bør det fremhæves, at den pakistanske regering og/eller den samarbejdsvillige eksporterende producent kan anmode om en interimundersøgelse af foranstaltningerne, hvis de relevante bestemmelser i grundforordningens artikel 19 er opfyldt.
- (70) I forbindelse med beregningen af subsidiebeløbet under FTR-ordningen blev der imidlertid opdaget en fejl i den samarbejdsvillige eksporterende producents eksportindtægter som anført i virksomhedens selvangivelse for 2008. Dette blev rettet. Den subsidiesats, der er fastsat for den eksporterende producent i forbindelse med denne ordning i undersøgelsesperioden, er 1,97 % (i stedet for 1,95 %).
- (71) På baggrund af ovenstående og da der ikke er fremsat andre relevante bemærkninger, bekræftes konklusionerne vedrørende denne ordning, således som de er fremsat i betragtning 106 til 116 i forordningen om midlertidig told, ændret ved betragtning 70 i nærværende forordning.

V) Export Long-Term Fixed Rate Financing Scheme (LTF-EOP)

- (72) Begge parter hævdede, at den rentesats, der anvendes til at beregne subsidiemargenen i forbindelse med denne finansieringsordning, skal være den, der var til rådighed på det tidspunkt, hvor den eksporterende producent forhandlede om den fast forrentede finansiering, nemlig renten i 2004/2005. Herudover burde den nævner, der anvendes til at beregne den midlertidige subsidiemargen, være virksomhedens samlede omsætning frem for den samlede eksportomsætning, eftersom de produktionsanlæg, der finansieres under LTF-EOP-ordningen, anvendes til fremstilling af varer både til hjemmemarkedet og til eksport.

(73) Disse påstande måtte afvises. Først og fremmest skal det præciseres, at den rentesats, der er anvendt ved beregningen, er den i undersøgelsesperioden i Pakistan gældende markedsrente, indhentet på den pakistanske nationalbanks hjemmeside (State Bank of Pakistan). Den i 2004/2005 forhandlede finansiering blev udnyttet i trancher af den pågældende eksportør. Ved beregningen af subsidiebeløbet anvendte man det i undersøgelsesperioden udnyttede kreditbeløb, som den samarbejdsvillige eksporterende producent havde opgivet. Når man undersøger den fordel, en part har opnået i en specifik undersøgelsesperiode, sammenligner man normalt den i undersøgelsesperioden gældende markedsrente med den rente, der betales af det i undersøgelsesperioden modtagne lån, hvad man da også gjorde i det her foreliggende tilfælde. For så vidt angår nævneren i subsidieberegningen skal det påpeges, at det er en forudsætning for at kunne benytte sig af ordningen, at virksomheden direkte eller indirekte eksporterer mindst 50 % af sin årlige produktion. Subsidiebeløbet (tælleren) skal således fordeles over den samlede eksportomsætning af den pågældende vare i undersøgelsesperioden, da subsidierne er betinget af eksportresultaterne.

(74) På baggrund af ovenstående og da der ikke er fremsat andre relevante bemærkninger, bekræftes konklusionerne vedrørende denne ordning, således som de er fremsat i betragtning 117 til 133 i forordningen om midlertidig told.

VI) Export Finance Scheme from the State Bank of Pakistan (EFS)

(75) Den pakistanske regering gjorde gældende, at PET-sektoren i henhold til en afgørelse truffet af den pakistanske nationalbank den 28. juni 2010 ikke længere var omfattet af denne ordning. Det blev således forfægtet, at denne ordning overholder grundforordningens artikel 15, og at Kommissionen ikke bør gøre den genstand for udligning, da subsidierne påviseligt er trukket tilbage. I den forbindelse hævdede den samarbejdsvillige eksporterende producent, at virksomheden i medfør af den pakistanske nationalbanks cirkulære nr. 9 af 28. juni 2010 havde tilbagebetalt samtlige de beløb, den havde modtaget under EFS-ordningen, og at der pr. 30. juni 2010 ikke længere var udestående beløb i den forbindelse.

(76) Hvad angår denne påstand, skal det påpeges, at der i henhold til grundforordningens artikel 15 ikke indføres foranstaltninger, hvis subsidierne trækkes tilbage, eller det påvises, at subsidierne ikke længere giver de berørte eksportører nogen fordel. Hvad angår den dokumentation, der er fremlagt vedrørende EFS-ordningen, bemærkes det, at det faktisk fremgår af den pakistanske nationalbanks afgørelse, at bankerne ikke må bevilge lånefaciliteter til PET-sektoren under denne ordning. Ifølge det relevante dokument forbliver eksisterende lånefaciliteter, som eksportører har fået bevilget, gyldige indtil udløbsdatoen for de respektive lån, mens virksomhedernes eksportresultater vil blive taget i betragtning i forbindelse med deres låntagning i 2009-2010 og med henblik på at fastslå, om de vil være berettigede til lån i perioden frem til 2011.

I den forbindelse præciserede den pakistanske regering — ved hjælp af den fornødne dokumentation — at virksomheder, der ikke har kortfristede lån under denne ordning i det pakistanske regnskabsår 2009-2010 (dvs. indtil den 30. juni 2010), ikke kan få del i ordningen i overgangsperioden frem til 2011. Med hensyn til påstanden om, at den samarbejdsvillige eksporterende producent ikke har udestående finansiering under EFS-ordningen, bemærkes det, at denne påstand er underbygget af materiale, som er stillet til rådighed af de relevante banker og suppleret af virksomhedens statsautoriserede revisor. I betragtning af ovenstående konkluderes det, at parterne var i stand til at påvise, at EFS-ordningen ikke længere giver den berørte eksportør nogen fordel. Betingelserne i grundforordningens artikel 15 er således opfyldt, og de fremsatte påstande anses for at være berettigede. Det konkluderes derfor, at denne ordning ikke bør udlignes.

(77) Den samarbejdsvillige eksporterende producent hævdede desuden, at den rentesats, der anvendes til at beregne subsidiemargenen, skal være den, der var til rådighed for virksomheden i undersøgelsesperioden. Det blev endvidere gjort gældende, at de opnåede finansielle midler anvendes til at opfylde de generelle finansieringsbehov i forbindelse med virksomhedens omsætningsaktiver med henblik på salg både til hjemmemarkedet og til eksport, og at nævneren i beregningen af subsidiemargenen derfor bør være virksomhedens samlede omsætning.

(78) Disse påstande måtte afvises. Det skal præciseres, at den rentesats, der er anvendt ved beregningen, er den i undersøgelsesperioden i Pakistan gældende markedsrente, indhentet på den pakistanske nationalbanks hjemmeside. Denne sats er den normale markedsrente. Hvad angår nævneren i subsidieberegningen bemærkes det, at forudsætningen for at kunne benytte sig af ordningen er enten gennemførelsen af specifikke eksporttransaktioner eller de generelle eksportresultater. Subsidiebeløbet (tælleren) skal således fordeles over den samlede eksportomsætning i undersøgelsesperioden, da subsidierne er betinget af eksportresultaterne.

(79) På baggrund af ovenstående og da der ikke er fremsat andre relevante bemærkninger, bekræftes konklusionerne vedrørende denne ordning, således som de er fremsat i betragtning 134 til 148 i forordningen om midlertidig told, ændret ved betragtning 75 til 78 i nærværende forordning.

VII) Finance under F.E. Circular No. 25 of the State Bank of Pakistan

(80) Begge parter hævdede, at den pakistanske nationalbank ikke intervenserer i denne ordning, at forretningsbanker yder finansielle midler i udenlandsk valuta uden præferentielle rentesatser, og at ordningen ikke er betinget af eksportresultater, da både eksportører og importører kan benytte sig af den.

- (81) De fremførte argumenter blev analyseret på baggrund af de relevante lovbestemmelser og den måde, hvorpå ordningen gennemføres i praksis, og blev fundet berettigede. Det konkluderes derfor, at denne ordning ikke bør udlignes. Da ordningen under F.E. Circular No. 25 of the State Bank of Pakistan ikke vil blive udlignet, er det ikke nødvendigt at reagere på de i den forbindelse fremsatte bemærkninger.

3.2.3. Udligningsberettigede subsidiebeløb

- (82) I betragtning af ovenstående og i overensstemmelse med grundforordningen er det endelige udligningsberettigede subsidiebeløb for den eneste samarbejdsvillige eksporterende pakistanske producent, udtrykt i værdi, 5,15 %.

3.3. De Forenede Arabiske Emirater (FAE)

3.3.1. Indledning

- (83) Regeringen for De Forenede Arabiske Emirater og den samarbejdsvillige eksporterende producent fremsatte bemærkninger vedrørende følgende ordninger, som er genstand for udligning i forordningen om midlertidig told:

I) Federal Law No. 1 of 1979

II) Free Trade Zone (FTZ).

3.3.2. Særorordninger

I) Federal Law No. 1 of 1979

- (84) Regeringen for FAE hævdede, at ordningen under Federal Law No. 1 of 1979 er generelt tilgængelig på tværs af alle industrisektorer og virksomheder i FAE og bevilges til alle uden undtagelse. Den samarbejdsvillige eksporterende producent gjorde gældende, at den licens, der udstedes under Federal Law No. 1 of 1979, er forudsætningen for at kunne drive erhvervsvirksomhed i FAE.
- (85) Med hensyn til ovenstående bemærkes det, at det i undersøgelsen blev slået fast, at industrivirksomheder i FAE kan være underlagt forskellige former for licenser. Ud over licensen i henhold til Federal Law No. 1 of 1979 kan en industrivirksomhed drives i henhold til en licens udstedt af de regionale myndigheder i det specifikke emirat, hvor det er etableret. Dette var tilfældet med den samarbejdsvillige eksporterende producent, hvis licens er udstedt af myndighederne i emiratet Ras al Khaimah. Herudover kan en industrivirksomhed have sit virke i et frihandelsområde, hvor der ikke kræves licens efter ovennævnte lovgivning. Det er derfor ikke korrekt, at alle industrivirksomheder i FAE henhører under Federal Law No. 1 of 1979. Det er således ikke påvist, at ordningen bevilges automatisk, og den pågældende påstand må afvises.

- (86) Begge parter hævdede, at kravene i lovgivningen blot udgør de nødvendige forudsætninger for at kunne drive et industriprojekt i landet, ikke for at opnå toldfritagelse, og derfor er Kommissionens analyse af artikel 12, 13 og 21 i Federal Law No. 1 i forordningen om midlertidig told misvisende. Regeringen for FAE gjorde også gældende, at udtrykket »vurderes« i artikel 13 ikke indebærer en forpligtelse i den arabiske udgave af loven. Regeringen for FAE hævdede desuden, at artikel 11 og 12 i nævnte lov aldrig er blevet anvendt i praksis, da det tekniske udvalg, der har ansvaret for at rette henstillinger herom til ministeren, ikke er blevet oprettet. Det blev også gjort gældende, at Industrial Development Departments rolle er fastsat i brugermanualen vedrørende Electronic Industrial System udgivet af ministeriet, jf. betragtning 173 i forordningen om midlertidig told.

- (87) Disse påstande måtte afvises. Det bemærkes, at lovens artikel 13 og 21 er etaper i den gennemgang, der foretages med henblik på tildeling af en Industrial Licence (erhvervslicens) efter Federal Law No. 1 of 1979. Hvad angår artikel 11 og 12 skal det bemærkes, at der i disse artikler er fastsat opgaver og ansvarsområder for de forskellige organer under den statslige myndighed, der udsteder erhvervslicensen i henhold til Federal Law No. 1 of 1979. Den omstændighed, at et organ ikke er blevet oprettet, selv om loven foreskriver det, og selv om det er ansvarligt for i) at vurdere input fra Industrial Development Department og ii) at henstille til ministeren at godkende eller afvise ansøgninger, bekræfter, at den lovgivning, der ligger til grund for den subsidieydende myndigheds virke, ikke følges i praksis, og at der derfor ikke er nogen retssikkerhed med hensyn til, hvordan subsidierne tildeles. Desuden modsiger FAE-regeringens påstand vedrørende det tekniske udvalg tidligere påstande, i henhold til hvilke ministeren havde anmodet dette udvalg om at fremsætte bemærkninger til en eventuel ændring af loven. Med hensyn til betydningen af ordet »vurderes« i artikel 13 i Federal Law bemærkes det, at regeringen for FAE kun forelagde den engelske udgave af teksten i forbindelse med undersøgelsen. Desuden gjorde den først efter den foreløbige fremlæggelse gældende, at der kunne være betydningsmæssige forskelle mellem den engelske og den arabiske sprogudgave. Det forhold, at de to sprogudgaver giver anledning til tvivl om visse kriterier for støtteberettigelse, er endnu et klart tegn på, at der ikke er retssikkerhed med hensyn til de kriterier og betingelser, der gælder for at kunne komme i betragtning til subsidierne. Hvad angår Industrial Development Departments rolle bemærkes det, at der ikke er indsendt nye oplysninger, som kan anfægte resultaterne af undersøgelsen.

- (88) I henhold til regeringen for FAE fremgår det af emiraternes industristatistik, at over 4 000 industrivirksomheder er registreret i henhold til Federal Law No. 1 of 1979. Begge parter hævdede, at Kommissionen ikke har leveret konkrete beviser for, at FAE's myndigheder har udøvet skønsbeføjelser i forbindelse med godkendelse eller afvisning af ansøgninger i forbindelse med ordningen.

- (89) Disse påstande måtte afvises. Det påpeges, at det i forbindelse med undersøgelsen blev slået fast, at tildelingen af erhvervslicenser efter Federal Law No. 1 of 1979 ikke er automatisk, og at reglerne for udvælgelse af de virksomheder, der tildeles licenser, ikke er objektive. Da ordningen blev anset for at være specifik i henhold til grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra a) og b), skulle regeringen for FAE i overensstemmelse med grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra c), dokumentere sin påstand om, at alle ansøgninger om erhvervslicenser indgivet i henhold til Federal Law No. 1 of 1979 siden lovens vedtagelse er blevet godkendt. Der er ikke blevet indgivet verificerbare oplysninger i den forbindelse.
- (90) Begge parter påstod, at alle industrivirksomheder i FAE opnår toldfritagelse i forbindelse med deres produktion. Den samarbejdsvillige eksporterende producent hævdede ydermere, at WTO i sin handelspolitiske eksamination af FAE, offentliggjort i 2006, analyserede Federal Law No. 1 of 1979 og konstaterede, at alle industrikoncerner indrømmes toldfritagelser. Det blev også hævdet, at ordningen er underlagt kontrolmekanismer, da erhvervslicenserne fornyes en gang om året, og de virksomheder, der er omfattet af ordningen, indberetter de toldfrit importerede råvarer, som myndighederne afviser, hvis de ikke er knyttet til produktionen.
- (91) Disse påstande måtte afvises. Det bør bemærkes, at der indrømmes toldfritagelser for virksomheder, der benytter sig af ordningen under Federal Law No. 1 of 1979, og at den normale toldsats for råvarer ikke er nul. Den samarbejdsvillige eksporterende producent har ikke kunnet påvise, hvordan et generelt udsagn fra WTO's handelspolitiske eksamination skulle være mere korrekt end den detaljerede analyse, der er foretaget i forordningen om midlertidig told på grundlag af kontrolbesøget, og som udtrykkeligt vedrører støtteberettigelse i forbindelse med Federal Law No. 1 of 1979 og gennemførelsen af denne lov i praksis. Endnu vigtigere er det, at det i undersøgelsen blev slået fast, at myndighederne diskriminerer, når de forvalter importen af toldfrie råvarer i henhold til ordningen. Der er nemlig ingen regler for, hvordan anmodninger om toldfritagelse godkendes eller afvises, og der findes ikke noget effektivt kontrolsystem for forvaltningen af ordningen; derfor er det uklart, hvorfor en part på et vist tidspunkt kan få tilladelse til at importere toldfrit, mens den på et andet tidspunkt kan få afslag. Dette har faktisk været tilfældet for den samarbejdsvillige eksporterende producent, der fra tid til anden blev anmodet om at betale told uden nogen form for begrundelse fra den subsidieydende myndigheds side. De to parter har derfor ikke kunnet levere nogen dokumentation, der bekræfter deres påstande vedrørende forvaltningen af ordningen og tildelingen af tilladelser til at importere varer toldfrit.
- (92) Det blev også hævdet, at ordningen styres af objektive kriterier, nemlig kravet om, at der kun kan indrømmes toldfritagelse for varer, som anvendes i industrivirksomhedens produktion. Denne påstand måtte afvises, da det ikke er blevet påvist, at der foreligger sådanne objektive kriterier, jf. betragtning 89 og 91.
- (93) Regeringen for FAE hævdede, at den er i gang med at ændre Federal Law No. 1 of 1979, og at Kommissionen var blevet underrettet herom. Det blev også gjort gældende, at Kommissionen har ignoreret oplysninger og dokumenter indsendt af regeringen for FAE, og at den ikke har leveret argumenter og konkrete beviser til støtte for de konstateringer og den lovgivning, der har ført til dens konklusioner.
- (94) Med hensyn til ovenstående bemærkes det, at Kommissionen nøje har undersøgt og evalueret alle oplysninger fra parterne. Med hensyn til ændringen af Federal Law No. 1 of 1979 skal det bemærkes, at det dokument, regeringen for FAE har fremlagt, er et internt udkast fra Ministry of Finance and Industry (finans- og erhvervsministeriet). Det har som sådant ikke nogen juridisk værdi. Den myndighed, der foretager undersøgelsen, må nødvendigvis analysere de gældende retsbestemmelser og den måde, hvorpå disse gennemføres, ikke et ikke-bindende udkast, som endnu ikke er godkendt af FAE's administrative og lovgivende instanser, og som ikke er vedtaget. Endnu vigtigere er det, at det forhold, at regeringen for FAE i øjeblikket arbejder på en eventuel ændring af Federal Law No. 1 of 1979, bekræfter, at myndighederne har indset, at der er behov for at afhjælpe uoverensstemmelser med WTO-aftalen om subsidier og udligningsforanstaltninger, således som regeringen for FAE har udtrykt det.
- (95) På denne baggrund bekræftes konklusionerne vedrørende denne ordning, således som de er fremsat i betragtning 166 til 183 i forordningen om midlertidig told.
- II) Free Trade Zone (FTZ)
- (96) Begge parter hævdede, at alle virksomheder i FAE indrømmes toldfritagelse ved import af kapitalgoder.
- (97) I den forbindelse skal det bemærkes, at det i undersøgelsen blev slået fast, at virksomheder etableret i frihandelsområdet (FTZ) har tilladelse til at importere kapitalgoder toldfrit. Det forhold, at en part kan opnå samme fordel ved at gøre brug af en anden ordning (nemlig Federal Law No. 1 of 1979), indebærer ikke, at de pågældende subsidier ikke betragtes som udligningsberettigede. Herudover var parterne ikke i stand til at fremlægge konkrete beviser, der kunne afvise konklusionerne i undersøgelsen vedrørende frihandelsområdet. I betragtning af ovenstående måtte den fremsatte påstand afvises.
- (98) På denne baggrund bekræftes konklusionerne vedrørende denne ordning, således som de er fremsat i betragtning 184 til 199 i forordningen om midlertidig told.

3.3.3. Udligningsberettigede subsidiebeløb

- (99) I betragtning af ovenstående og i overensstemmelse med grundforordningen er det endelige udligningsberettigede subsidiebeløb for den eneste samarbejdsvillige eksporterende producent i De Forenede Arabiske Emirater, udtrykt i værdi, 5,13 %.

3.4. Bemærkninger til den endelige fremlæggelse

- (100) Det skal erindres, at alle interesserede parter fik lejlighed til at fremsætte bemærkninger til den endelige fremlæggelse. Disse bemærkninger er blevet taget i betragtning, når det var relevant, men de var ikke af en sådan art, at de kunne ændre ovennævnte konklusioner.
- (101) Den samarbejdsvillige eksporterende producent i Iran gjorde endnu engang rede for sin analyse af sagens faktiske omstændigheder, men fremlagde ikke nye afgørende beviser, der kunne anfægte resultaterne af undersøgelsen.
- (102) Den pakistanske regering udtrykte utilfredshed med, at dens tilsagn vedrørende Manufacturing Bond-ordningen var blevet afvist, og gentog bemærkningerne vedrørende LTF-EOP-ordningen og FTR. Den forelagde desuden en ny afgørelse fra Federal Board of Revenue, udstedt den 27. juli 2010, hvorved tolden på import af PTA (råvare til fremstilling af PET) fastsættes til 3 %, og gjorde gældende, at institutionerne var retligt forpligtede til at omberegne subsidiemargenen for Manufacturing Bond-ordningen. Dette måtte afvises, da intet tyder på, at subsidierne ikke fortsat ydes. Den pakistanske regering hævder, at de er blevet reduceret. Ifølge reglerne i Manufacturing Bond-ordningen kan råvarerne imidlertid anvendes i mindst to år, efter at de er blevet importeret. Med andre ord kan varer importeret frem til juli 2010 (hvor tolden var 7,5 %) anvendes frem til juli 2012. Institutionerne har opgjort subsidiebeløbet på grundlag af data vedrørende undersøgelsesperioden, og i henhold til reglerne for ordningen kan virkningerne af den tidligere toldsats fortsat gøre sig gældende indtil 2012. Der forekommer således helt klart subsidiering på tidspunktet for indførelsen af den endelige told. Desuden er told kun ét af elementerne i datasættet, og hvis toldsatsen havde været lavere, ville de importerede mængder have været større, jf. betragtning 43 til 53.

forbindelse, at de indsendte oplysninger er ufyldstgørende og ikke-verificerbare og derfor ikke kan tages i betragtning.

- (104) De Forenede Arabiske Emiraters regering forelagde endnu engang sin analyse af sagens faktiske omstændigheder og hævdede, at institutionerne havde baseret deres konklusioner på en uklar fortolkning af Federal Law 1 of 1979 uden at fremlægge konkrete beviser. I den forbindelse skal det erindres, at det i overensstemmelse med grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra a) og b), er blevet slået fast, at ordningen er specifik, at institutionernes fortolkning af Federal Law 1 of 1979 er baseret på de indsendte oplysninger og dokumenter, og at der ikke er blevet konstateret forhold, som kan ændre resultaterne af undersøgelsen. Regeringen for FAE præciserede, at arbejdet med ændringen af Federal Law 1 of 1979 er blevet fremskyndet og i øjeblikket går ind i de sidste etaper inden offentliggørelsen. Hvad det angår, bemærkes det, at Kommissionen ser med tilfredshed på FAE's bestræbelser på at ændre sine retsbestemmelser, men ovennævnte udvikling påvirker ikke resultaterne af undersøgelsen, da der ikke foreligger nogen klar tidsplan for, hvornår arbejdet med ændringen vil blive afsluttet og den nye lov vedtaget.
- (105) Den samarbejdsvillige eksporterende producent i FAE gentog sine påstande vedrørende Federal Law 1 of 1979. Den hævdede desuden, at beregningen af subsidiemargenen var fejlbehæftet. Virksomheden gjorde gældende, at den først efter den endelige fremlæggelse blev opmærksom på, at råvarer indkøbt i Saudi-Arabien ikke er omfattet af told, fordi FAE og Saudi-Arabien er medlemmer af Golsamarbejdsrådets toldunion, og stillede en række dokumenter til rådighed til støtte for sine påstande. Det bemærkes i den forbindelse, at disse bemærkninger er en del af en række helt nye oplysninger, som burde have været forelagt i besvarelsen af spørgeskemaet eller senest i forbindelse med kontrolbesøget, således at Kommissionen kunne have kontrolleret påstandenes rigtighed. Det er ikke muligt at verificere de pågældende data på dette sene stadium i undersøgelsen. Ydermere foreligger der ingen fyldestgørende dokumentation, der kan bekræfte disse påstande. Det blev desuden gjort gældende, at fortjenesten skulle beregnes på grundlag af de i undersøgelsesperioden forbrugte råvarer, ikke på grundlag af de indkøbte råvarer. I den forbindelse skal det bemærkes, at det er irrelevant at skelne mellem forbrugte og indkøbte råvarer, da det udligningsberettigede beløb er det samlede beløb, der kan henregnes til undersøgelsesperioden, jf. betragtning 84 til 95.

4. SKADE

4.1. EU-produktionen, EU-erhvervsgrenen og EU-forbruget

- (103) Den samarbejdsvillige eksporterende producent i Pakistan var uenig i analysen vedrørende FTR, men det fremlagte materiale kunne ikke ændre ved konklusionerne af undersøgelsen. Producenten hævdede endvidere, at der foreligger verificerbar dokumentation, som viser præcist, hvilke skatteforpligtelser den har, og stillede en række dokumenter til rådighed for at bevise, at Kommissionens konklusioner ikke er korrekte. Det bemærkes i den

- (106) Der er ikke modtaget bemærkninger vedrørende EU-produktionen, EU-erhvervsgrenen og EU-forbruget. Derfor bekræftes betragtning 201 til 206 i forordningen om midlertidig told.

4.2. Import fra de pågældende lande

- (107) Der er ikke modtaget bemærkninger vedrørende den kumulative vurdering af virkningerne af den pågældende import, mængden af importen fra de pågældende lande og deres respektive markedsandele. Derfor bekræftes betragtning 207 til 213 i forordningen om midlertidig told.

Priser og prisunderbud

- (108) Da det som nævnt i betragtning 20 blev besluttet at opdele den undersøgte vare i en række forskellige varettyper, er der blevet foretaget en ny underbudsberegning for at tage hensyn til denne ændring.
- (109) For at kunne undersøge prisunderbuddet blev EU-erhvervsgrenens vejede gennemsnitlige priser pr. varetype ved salg til ikke-forretningsmæssigt forbundne kunder på EU-markedet, justeret til ab fabrik, sammenlignet med de tilsvarende vejede gennemsnitlige priser for varer importeret fra de pågældende lande ved salg til den første uafhængige kunde på EU-markedet, fastsat på cif-basis med passende justeringer for omkostninger efter importen og forskelle i handelsled.
- (110) Sammenligningen viste, at den subsidierede import med oprindelse i FAE, som blev solgt i Unionen, i undersøgelsesperioden underbød EU-erhvervsgrenens priser med 3,2 %. Den subsidierede import med oprindelse i Iran, som blev solgt i Unionen, underbød EU-erhvervsgrenens priser med 3,0 %. Den subsidierede import med oprindelse i Pakistan, som blev solgt i Unionen, underbød EU-erhvervsgrenens priser med 0,5 %. Den vejede gennemsnitlige underbudsmargen for de pågældende lande var i undersøgelsesperioden på 2,5 %.
- (111) Den iranske eksportør bemærkede, at dens skadesmargen var overvurderet, eftersom den fastsatte vejede gennemsnitlige enhedssalgspris var undervurderet, fordi beløbet til justering for forskelle i handelsled ikke var beregnet korrekt. Med hensyn til denne påstand skal det påpeges, at det i forordningen om midlertidig told anvendte beløb for forskelle i handelsled var et fast beløb pr. ton, nemlig den provision, som den samarbejdsvillige importagent forlangte, svarende til ca. 1 % af den gennemsnitlige cif-pris. Men da der ikke er foreslået nogen alternativ kvantificering af justeringen for forskelle i handelsled, og da der ikke foreligger andre oplysninger til brug for en sådan justering, afvises påstanden.
- (112) Den samme part bemærkede også, at den for omkostninger efter import fastsatte sats på 2 % forekom undervurderet.
- (113) I den forbindelse skal det endnu engang påpeges, at ingen importører samarbejdede i forbindelse med denne undersøgelse, og at det derfor ikke var muligt at verificere de faktiske omkostninger efter import. Da der ikke forelå andre oplysninger, gjorde man brug af den i forbindelse med tidligere procedurer anvendte sats.

4.3. EU-erhvervsgrenens situation

- (114) Nogle af de interesserede parter hævdede, at der ikke var forvoldt nogen skade, da stikprøven var forkert udtaget og resultaterne derfor ikke kunne ekstrapoleres til hele EU-erhvervsgrenen. Det blev påstået, at eftersom en

enkelt virksomhed (der ikke indgik i stikprøven) havde oplyst, at den udnyttede sin kapacitet mere end 100 %, kunne der tydeligvis ikke være tale om skade. Det bemærkes, at den oplysning, der her henvises til, er taget fra den pågældende virksomheds indberetning til børsmyndighederne i et tredjeland, og at den ikke er verificeret. Den stemmer i øvrigt ikke overens med de oplysninger, der foreligger i nærværende sag. Desuden kan en enkelt EU-producents kapacitetsudnyttelse under ingen omstændigheder ændre ved konklusionerne om skade for de EU-producenter, der indgik i stikprøven, og de øvrige EU-producenter.

- (115) Da der ikke er fremsat andre påstande eller bemærkninger, bekræftes betragtning 218 til 237 i forordningen om midlertidig told.

4.4. Konklusion om skade

- (116) Da der ikke er fremsat nogen specifikke bemærkninger, bekræftes konklusionen om skade i betragtning 238 til 240 i forordningen om midlertidig told.

5. ÅRSAGSSAMMENHÆNG

5.1. Virkningerne af den subsidierede import

- (117) Da der ikke er fremsat nogen specifikke bemærkninger, bekræftes betragtning 241 til 245 i forordningen om midlertidig told.

5.2. Andre faktorerens virkninger

- (118) Nogle af de interesserede parter hævdede, at den i givet fald konstaterede skade ikke skyldtes den subsidierede import, men at de lave priser på PET i Unionen var udtryk for verdenskonjunktorens indvirkning på erhvervsgrenen, og at PET-priserne i Unionen i perioden mellem september 2008 og juni 2009 havde fulgt de lave priser på råolie. Hvad angår dette argument erkendes det, at priserne på PET i nogen grad er afhængige af priserne på råolie, da det er produkter afledt heraf, der udgør hovedråvaren til fremstilling af PET. Priserne på råolie var imidlertid ikke lave i hele undersøgelsesperioden, men derimod meget svingende, idet de i starten faldt meget for derefter at stige igen. Disse udsving i verdensmarkedspriserne på råolie kan ikke forklare, hvorfor EU-producenternes priser blev underbudt af importeret, subsidieret PET. Det var netop dette prisunderbud, som subsidierne gjorde muligt, der pressede EU-erhvervsgrenens priser ned og tvang EU-producenterne til at sælge med tab for ikke at miste deres kunder.
- (119) Den iranske eksportør hævdede, at de finansielle og tekniske problemer hos nogle af EU-producenterne ikke var behørigt holdt ude fra skadesanalysen og fejlagtigt var blevet tilskrevet importen fra Iran, som først kom ind på markedet efter 2006. I den forbindelse bemærkes det, at importen fra Iran var til stede på markedet allerede i 2006 og 2007 i mængder svarende til en markedsandel på under 1 %. Siden 2008 har den udgjort en markedsandel på over 1 %, og de lave priser har bidraget til pristrykket i Unionen. Desuden var betingelserne for kumulativ vurdering opfyldt i dette tilfælde, og virkningerne af den subsidierede import fra alle de pågældende lande kunne vurderes kumulativt. Hertil kom, at kun en

af de virksomheder, som den iranske eksportør nævnte, indgik i stikprøven, og at denne EU-producents tekniske problemer, der var begrænset til tidsrummet mellem september og midten af oktober 2008, ikke havde væsentlig betydning for den overordnede skadesituation.

- (120) Den samme part gentog, at den i givet fald konstaterede skade måtte være forbundet med et fald i efterspørgslen, specielt i undersøgelsesperioden, der var præget af den verdensomspændende finansielle og økonomiske krise. Denne part afviste dog ikke argumenterne i betragtning 254 til 256 i forordningen om midlertidig told, nemlig at det økonomiske tilbageslag, der startede i sidste kvartal af 2008, på ingen måde kan formindske de skadevoldende virkninger af subsidieret import til lave priser på EU-markedet i hele den betragtede periode, og at selv om den faldende efterspørgsel har bidraget til den forvoldte skade, bryder den ikke årsagssammenhængen. Det bemærkes endvidere, at den pågældende subsidierede import endog opnåede en større markedsandel på bekostning af EU-producenterne, idet markedsandelen steg fra 7,6 % til 10,2 %, da efterspørgslen faldt.
- (121) Nogle af de interesserede parter hævdede, at en eventuel skade skyldtes, at Unionens PET-producenter ikke havde investeret tilstrækkeligt og som følge heraf var blevet stillet dårligere med hensyn til omkostninger end eksportørerne.
- (122) Det erkendes, at PET er en kapitalintensiv industri, og at et vist investeringsniveau er nødvendigt for at forblive konkurrencedygtig på mellemlang eller lang sigt. Det skal som anført i betragtning 237 i forordningen om midlertidig told erindres, at nogle af virksomhederne i stikprøven foretog store investeringer i 2006 og 2007, men investeringsniveauet var minimalt i 2008 og i undersøgelsesperioden.
- (123) Det bemærkes i den forbindelse, at det i betragtning af den faldende produktion og kapacitetsudnyttelse i 2008 og i undersøgelsesperioden kombineret med EU-producenternes kraftigt faldende markedsandel ville være urimeligt at forvente store investeringer i ny kapacitet i den pågældende periode.
- (124) Det skal også som anført i betragtning 233 og 234 i forordningen om midlertidig told erindres, at den finansielle situation for de EU-producenter, der indgik i stikprøven, var meget dårlig i hele den betragtede periode, og at de led betydelige tab mellem 2006 og undersøgelsesperioden. I en sådan situation ville det som sagt være urimeligt at forvente, at EU-producenterne skulle foretage store investeringer.
- (125) Det konkluderes derfor, at de begrænsede investeringer i 2008 og i undersøgelsesperioden ikke bidrog væsentligt til den skade, der forvoldtes EU-erhvervsgrenen, men snarere var et resultat heraf.

5.3. Konklusion om årsagssammenhæng

- (126) Da der ikke er fremsat yderligere bemærkninger vedrørende årsagssammenhæng, bekræftes betragtning 246 til 264 i forordningen om midlertidig told.

6. UNIONENS INTERESSER

- (127) Efter den foreløbige fremlæggelse gav et betydeligt antal EU-plastvirksomheder og/eller EU-tapperier sig til kende og hævdede, at analysen af Unionens interesser ikke afspejlede det store antal samarbejdsvillige brugeres argumenter korrekt, og at konklusionerne var i modstrid med det nuværende økonomiske klima. Dette blev dog ikke yderligere dokumenteret eller forklaret. Disse virksomheder anmodede alle om at blive hørt, men kun to virksomheder i denne brugergruppe og en sammenslutning af italienske tapperier mødte rent faktisk op til høringen. Der blev modtaget mere konkrete bemærkninger fra en af de samarbejdsvillige EU-plastvirksomheder (ALPLA), en gruppe af forarbejdningsvirksomheder (Caiba SA, Coca-Cola-koncernen, Danone Waters, Logoplaste, MFS Commodities, PepsiCO, Novara International og Silico Polymers), den samarbejdsvillige importagent (GSI) og sammenslutningen af plastvirksomheder (EuPC). Alle disse parter modsatte sig på det kraftigste indførelsen af foranstaltninger.

6.1. EU-erhvervsgrenens og andre EU-producenters interesser

- (128) Nogle af de interesserede parter hævdede, at EU-producenterne ville bruge/misbruge de handelspolitiske beskyttelsesinstrumenter til at afskærme EU-markedet og fastsætte kunstigt høje priser i Unionen. Disse parter peger på de antidumping- og/eller udligningsforanstaltninger, der allerede er indført over for Indien, Sydkorea, Indonesien, Malaysia, Taiwan, Thailand og Folkerepublikken Kina. Det skal imidlertid bemærkes, at enhver virksomhed, der producerer i Unionen, har ret til at klage og benytte sig af retsmidler, hvis den kan påvise, at der forekommer skadevoldende subsidiering. Det forhold, at der er blevet konstateret subsidiering og antidumping for mange landes vedkommende, kan muligvis forklares ved, at efterspørgslen efter denne vare er vokset enormt siden 90'erne, således at tocifrede årlige vækstrater er normen. Dette har tiltrukket betydelige investeringer i hele verden og ført til et strukturelt overudbud af PET på verdensplan. Det bemærkes desuden, at nogle tredjelande har indført foranstaltninger over for flere af ovennævnte lande, hvilket understreger det eksisterende strukturelle problem.
- (129) En række interesserede parter gentog, at EU-producenterne ikke ville kunne forbedre deres resultater på længere sigt, eftersom nye investeringer i andre tredjelande snart ville udmønte sig i driftsklare produktionsanlæg og presse de kunstigt høje priser i Unionen ned.

- (130) Undersøgelsen viste, at et anlæg i Oman, som er oprettet ved en ny investering og først taget i brug for nylig, øgede sine importmængder kraftigt i 2009, og det kan ikke udelukkes, at det vil kunne skabe problemer for EU-erhvervsgrenen i fremtiden. Men som allerede anført i betragtning 270 i forordningen om midlertidig told er nye investeringer i anlæg, som, når de i givet fald tages i brug, muligvis vil kunne skade EU-erhvervsgrenen, ikke nogen gyldig grund til ikke at yde den fornødne beskyttelse i forbindelse med nærværende procedure.
- (131) En af de interesserede parter hævdede, at på grund af stigningen i priserne på PET i Unionen ville kun EU-producenter med investeringer i tredjelande, som ikke er omfattet af foranstaltninger (Thailand, USA og Rusland), eller andre PET-producenter i tredjelande (Sydkorea) kunne forbedre deres resultater. Parten gjorde således gældende, at overførslen af midler til producenter uden for Unionen klart ville veje tungere end fordelene for EU-producenterne på kort sigt.
- (132) Det bemærkes i den forbindelse, at intet i sagens akter støtter det udsagn, at de finansielle midler, der måtte blive overført til producenter i tredjelande, som ikke er omfattet af handelspolitiske beskyttelsesforanstaltninger, eller til virksomheder med nultold, vil veje tungere end fordelene for EU-erhvervsgrenen.
- (133) Det blev også gjort gældende, at EU-producenterne kun beskæftiger omkring 2 000 arbejdstagere, mens PET-forarbejdningsvirksomheder og tapperier, som i høj grad vil blive påvirket af en eventuel told, beskæftiger hhv. omkring 20 000 og 60 000 arbejdstagere.
- (134) Det skal bemærkes, at den beskæftigelse, der skabes af PET-producenter, ikke er uden betydning, og at spørgsmålet om, hvorvidt indførelsen af foranstaltninger overordnet går imod Unionens interesser, ikke kan reduceres til et simpelt spørgsmål om antal beskæftigede. I den forbindelse er det også særdeles relevant, at de pågældende brugere højst sandsynligt ikke vil blive synderligt påvirket af foranstaltningerne, når der tages hensyn til toldniveauet og alternative forsyningskilder, jf. betragtning 141 til 156.

6.2. Ikke-forretningsmæssigt forbundne EU-importørers interesser

- (135) Det skal endnu engang påpeges, at ingen ikke-forretningsmæssigt forbundet importør samarbejdede i forbindelse med denne undersøgelse.
- (136) Den samarbejdsvillige importagent bestred på det kraftigste, at indførelsen af told ikke ville få væsentlig betydning for dens aktiviteter. Virksomheden gjorde gældende, at selv om den ganske vist arbejdede på provisionsbasis, ville tolden få væsentlig betydning, da en stor del af dens aktiviteter havde tilknytning til de pågældende lande. Hvis der blev indført endelige foranstaltninger, ville det påvirke den provision, virksomheden fik fra producenterne i de pågældende lande, eftersom PET fra disse lande ikke længere ville kunne konkurrere med PET produceret andetsteds.
- (137) I betragtning af den generelt moderate told er det usandsynligt, at salget af PET fra de pågældende lande vil blive påvirket i væsentlig grad. Desuden vil importagenten på mellemlang sigt formentlig kunne skifte til andre forsyningskilder, navnlig Oman, USA, Brasilien, Mexico og de virksomheder i Sydkorea, der har en antidumpingtoldsats på nul. Disse eksporterende producenters salg skulle sætte importagenten i stand til kompensere for eventuelle tab som følge af indførelsen af foranstaltninger. Påstanden afvises derfor.

6.3. EU-råvareleverandørernes interesser

- (138) En interesseret part hævdede, at det er urimeligt at beskytte Unionens PET-producenteres råvareleverandører på bekostning af emballageindustrien, tapperierne og slutforbrugerne.
- (139) Det bemærkes, at analysen af foranstaltningernes virkninger for leverandørerne er i overensstemmelse med grundforordningens artikel 31. Det er almindelig praksis at gennemføre en sådan analyse, særlig når graden af afhængighed mellem råvareleverandører og EU-producenter er stor.
- (140) Da der ikke er fremsat andre bemærkninger i den forbindelse, bekræftes konklusionerne i betragtning 265 til 279 i forordningen om midlertidig told endeligt.

6.4. Brugernes interesser

- (141) Det skal erindres, at PET, der anvendes til fremstilling af præforme til flasker, tegner sig for mellem 70 % og 80 % af plastvirksomhedernes samlede produktionsomkostninger. Der er således tale om en væsentlig omkostningskomponent for disse virksomheder.
- (142) Nogle af de interesserede parter anførte, at Unionens emballageindustri til stadighed udfordres af tapperiernes krav om nye design og mere miljøvenlige emballageprodukter. Med henblik herpå investerer nogle af plastvirksomhederne tilsyneladende løbende i FoU for at udvikle nye produkter og design og dermed forblive konkurrencedygtige og skabe merværdi.
- (143) Nogle af de interesserede parter hævdede, at indvirkningen på Unionens plastindustri vil blive kraftig og føre til udhuling af dens ressourcer til investering i nye, miljøvenlige emballageprodukter og muligvis endda til lukning af hundredvis af små virksomheder, da deres marginer er endnu mindre på grund af de små mængder, de forarbejder, og deres begrænsede forhandlingsstyrke.
- (144) Hvis plastvirksomhederne skal absorbere hele den prisstigning, der følger af foranstaltningerne, vil de formentlig blive påvirket i betragtelig grad, afhængigt af deres forsyningskilder, eftersom udgifterne til PET udgør størstedelen af deres omkostninger og mange af de små og mellemstore virksomheder opererer med små marginer.
- (145) I den forbindelse blev der foretaget et kontrolbesøg i en lille plastvirksomhed i Italien for bedre at forstå toldens virkninger for denne brugergruppe. Undersøgelsen viste, at forarbejdningsvirksomhederne som regel har en — om end begrænset — mulighed for at vælte prisstigninger over på deres kunder, især hvis stigningen ikke

- er ubetydelig og kan foregribes. Nogle PET-forarbejdningsevirsomheder har desuden tilpasningsklausuler i deres kontrakter vedrørende råvarepriser, hvilket kan gøre det nemmere for dem at vælte en del af prisstigningen over på tapperierne.
- (146) Set på baggrund af den forholdsvist moderate told konkluderes det derfor, at indførelsen af udligningsforanstaltninger efter alt at dømme ikke vil få katastrofale følger for plastvirksomhederne.
- (147) Nogle af de interesserede parter gentog argumentet om, at risikoen for udflytning af PET-forarbejdningsevirsomheder/plastvirksomheder vil blive større, hvis der indføres endelige foranstaltninger. Disse parter hævdede endvidere, at der på grund af udflytningen af EU-forarbejdningsevirsomheder ikke ville være nogen fordele for EU-producenterne på længere sigt. En af de samarbejdsvillige plastvirksomheder bemærkede, at udflytningen allerede er i gang, og at indførelsen af udligningstold vil fremskynde denne udvikling yderligere. Denne part hævdede, at en væsentlig del af Unionens plastvirksomheder vil flytte til områder tæt på Unionens ydre grænser (Schweiz, Kroatien, Bosnien, Serbien, Tyrkiet, Rusland og Ukraine), og at nogle virksomheder vil være langt mere fleksible med hensyn til at flytte deres produktion til disse områder end skønnet i forordningen om midlertidig told.
- (148) Det fremgår af de foreliggende oplysninger, at der ganske rigtigt allerede foregår udflytning, og det vurderes derfor, at indførelsen af udligningsforanstaltninger kan blive en af de faktorer, der sammen med mange andre overvejelser vil få betydning for en virksomheds beslutning om udflytning. Det blev ikke påvist, at de pågældende virksomheder ville være parate til at blive i Unionen, hvis der ikke indføres foranstaltninger, idet en beslutning om udflytning som regel følger af en analyse, der tager hensyn til en række andre aspekter end handelspolitiske beskyttelsesforanstaltninger, f.eks. behovet for at være tæt på kunden, behovet for at kunne beskæftige faglærte arbejdstagere med henblik på FoU, generel omkostningsstruktur mv.
- (149) Det bemærkes endvidere, at de foreliggende oplysninger viser, at Unionens plastindustri står over for en række vigtige udfordringer på grund af iboende strukturelle mangler, der fremstår mere og mere tydeligt i et hurtigt skiftende og stadig mere konkurrencepræget erhvervsklima. Det er klart, at størrelse spiller en vigtig rolle i denne sektor, og at der allerede er ved at ske en konsolidering af markedet, bl.a. i form af lukninger og udflytninger. Det vurderes derfor, at en stigning i priserne på PET på grund af udligningsforanstaltninger ikke er årsagen til de frygtede lukninger af små plastvirksomheder.
- (150) Det konkluderes derfor, at indførelsen af udligningsforanstaltninger ikke vil blive en afgørende faktor i forbindelse med PET-forarbejdningsevirsomheders eventuelle beslutninger om udflytning.
- (151) En række interesserede parter gjorde gældende, at eventuelle foranstaltninger ville få betragtelige konsekvenser for mange tapperier, fordi stigninger i priserne på PET-resiner på grund af kontraktlige arrangementer ville blive væltet over på dem (i det mindste delvist). Det blev også hævdet, at nogle tapperier måske ikke ville kunne vælte prisstigninger over på deres kunder, fordi der er tale om supermarkeds kæder/detaillkæder, og at de måske ikke ville overleve en forøgelse af omkostningerne.
- (152) Disse parter hævdede, at antallet af forskellige produkter, der vil blive berørt af tolden, var undervurderet, da den ikke kun vil berøre vand, læskedrikke og spiseolie på flaske, men også øl, mælk og mejeriprodukter, frugtsaft, ketchup og krydderier, kosmetik og produkter til personlig pleje, lægemidler, vitaminer og kosttilskud, rengøringsmidler samt olie og smøremidler til biler.
- (153) Det erkendes, at der findes mange forskellige former for PET-emballage. Det bemærkes imidlertid, at forordningen om midlertidig told hovedsagelig omhandlede virkningerne for tapperier, da den tog udgangspunkt i data indsendt af de virksomheder, der samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen, og som hovedsagelig var producenter af vand, læskedrikke og frugtsaft på flaske. Der forelå ikke andre detaljerede data, som viste større virkninger i forbindelse med de andre, ovenfor nævnte PET-anvendelsesmuligheder.
- (154) Det vurderes derfor, at de foreløbige konklusioner i betragtning 291 i forordningen om midlertidig told kan bekræftes endeligt. Desuden vil de foreslåede foranstaltninger i betragtning af deres moderate omfang medføre en omkostningsstigning på højst 1 % (i værste fald — dvs. hvis tapperierne skal bære konsekvenserne af foranstaltningerne i fuldt mål) og vil dermed kun få begrænsede virkninger for tapperiernes generelle situation, selv om de, som hævdet, ikke ville kunne vælte omkostningsstigningen over på deres kunder.
- (155) En række interesserede parter hævdede, at eventuelle handelspolitiske beskyttelsesforanstaltninger vil forværre forsyningsknapheden på EU-markedet, hvilket vil være særlig problematisk i sommermånederne på grund af den større efterspørgsel efter vand/læskedrikke mv. Det blev hævdet, at der ville være behov for at importere indtil 900 000 ton PET i 2010. Dette problem ville navnlig blive forværret af, at nogle EU-producenter også er PET-forarbejdningsevirsomheder og angiveligt først sælger til det frie marked, når deres interne behov er opfyldt, og til højere priser.
- (156) Der blev ikke indsendt nye oplysninger i den forbindelse, og argumenterne i betragtning 294 og 295 i forordningen om midlertidig told blev ikke afvist. Det bemærkes endvidere, at i betragtning af den moderate told, der indføres for import fra FAE og Pakistan, vil virkningerne for de handlede mængder fra disse lande måske ikke blive af væsentligt omfang. Derfor bekræftes konklusionerne i betragtning 294 og 295 endeligt.

6.5. Virkningerne for forbrugerne

- (157) En række interesserede parter hævdede, at forordningen om midlertidig told ikke håndterede virkningerne for forbrugerne — der hver dag køber produkter med indhold af PET-resiner — korrekt. Denne påstand blev ikke dokumenteret ud over, at det blev påpeget, at en stigning på 50 EUR/t ved et forbrug på 3 mio. ton ville betyde en årlig stigning for slutforbrugerne på i alt 150 mio. EUR.
- (158) Det bemærkes, at denne skønsmæssige beregning er urealistisk, da de fleste parter var enige i, at en del af virkningerne ville blive båret af PET-forarbejdningsvirksomheder, tapperier og supermarkeder/detailkæder, dvs. at nogle af de øgede omkostninger vil blive fordelt på de forskellige led i salgskæden.
- (159) I det værst tænkelige scenarie (dvs. det urealistiske scenarie, hvor forbrugerne bærer samtlige virkninger af prisstigningen) vil virkningerne for slutforbrugerne, i betragtning af de foreslåede foranstaltningers moderate omfang, ikke overstige 0,5 eurocent pr. forbrugt flaske og vil højst sandsynligt ligge langt derunder.

6.6. Konklusion om Unionens interesser

- (160) I betragtning af ovenstående og efter en detaljeret analyse af alle relevante interesser konkluderes det endeligt, at der alt i alt ikke er nogen tvingende grunde, som taler imod indførelsen af foranstaltninger i det foreliggende tilfælde. Da der ikke er fremsat andre bemærkninger i den forbindelse, bekræftes konklusionerne i betragtning 280 til 298 i forordningen om midlertidig told endeligt.

6.7. Bemærkninger til den endelige fremlæggelse

- (161) Efter fremlæggelsen af de væsentligste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke Kommissionen foreslog at indføre en endelig udligningstold, indsendte nogle af de interesserede parter yderligere bemærkninger. Da de fleste af disse kommentarer var gentagelser af allerede indsendte og behandlede bemærkninger, ændrede de ikke ved ovennævnte konklusioner.
- (162) Med hensyn til det gentagne argument om, at den nylige ændring i vekselkursen mellem USD og EUR har bevirket en kraftig stigning i prisen på importeret PET, og at EU-erhvervsgrenen derfor ikke skulle have behov for beskyttelse i form af handelspolitiske foranstaltninger, bemærkes det, at der i forbindelse med antisubsidieundersøgelser normalt ikke tages hensyn til udviklingen efter undersøgelsesperioden, medmindre det undtagelsesvist kan påvises bl.a., at den pågældende udvikling er af vedvarende karakter og ville ændre konklusionerne i sagen væsentligt. Ændringer i valutakursen mellem USD og EUR kan ikke anses for at være af en sådan art.

7. ENDELIGE FORANSTALTNINGER

7.1. Skadestærskel

- (163) En af de interesserede parter hævdede, at en målfortjeneste på 5 % for andet kvartal af undersøgelsesperioden var overvurderet, i betragtning af at ikke alene var efterspørgslen lavere i dette kvartal (4. kvartal af 2008 — vinterperiode), men den verdensomspændende økonomiske krise berørte også i høj grad PET-producenterne. Det blev således hævdet, at en korrekt anvendelse af det i sag T-210/95 ⁽¹⁾ nærmere beskrevne princip må resultere i en margin på 0 % i en situation uden subsidieret import. Parten hævdede desuden, at da alle kvartaler af undersøgelsesperioden var berørt af krisen, ville en fortjenstmargen på 5 % også forekomme urealistisk i de øvrige kvartaler, i betragtning af at EU-erhvervsgrenen heller ikke før den økonomiske krise, dvs. i 2006/2007, kom i nærheden af en fortjeneste på 5 %.
- (164) Det erkendes i overensstemmelse med retspraksis, at den målfortjeneste, der skal anvendes, bør være den fortjeneste, som EU-erhvervsgrenen med rimelighed kunne opnå under normale konkurrencevilkår i en situation uden subsidieret import. Det præciseres, at der i forbindelse med tidligere undersøgelser vedrørende samme vare er blevet anvendt en fortjenstmargen på 7 % og derved i stedet for de i forbindelse med nærværende undersøgelse midlertidigt anvendte 5 %. Fortjenstmargenen på 5 % betragtes som den fortjeneste, EU-erhvervsgrenen kunne forvente i en situation uden subsidieret import. Kravet om at få fortjenstmargenen nedsat afvises derfor.
- (165) På baggrund af den justerede underbudsberregning, der er omhandlet i betragtning 108 til 110, opnås følgende skadestærskler:

Land	Skadestærskel
Iran	16,7 %
Pakistan	14,1 %
De Forenede Arabiske Emirater	17,5 %

7.2. Endelige foranstaltninger

- (166) I betragtning af de endelige konklusioner vedrørende subsidiering, skade, årsagssammenhæng og Unionens interesser bør der i overensstemmelse med grundforordningens artikel 15, stk. 1, indføres en endelig udligningstold på importen af den pågældende vare med oprindelse i Iran, Pakistan og De Forenede Arabiske Emirater svarende til den laveste konstaterede subsidiemargen og skadestærskel i henhold til reglen om den lavest mulige told.
- (167) På grundlag af ovenstående og i henhold til grundforordningens artikel 12, stk. 1, bør der indføres en endelig udligningstold på importen med oprindelse

⁽¹⁾ Sag T-210/95, European Fertilizer Manufacturers' Association (EFMA) mod Rådet for Den Europæiske Union, Samling af afgørelser 1999, s. II-3291.

i Iran svarende til den konstaterede skadesmargen, mens der for importen med oprindelse i Pakistan og De Forenede Arabiske Emirater bør indføres en endelig udligningstold svarende til den konstaterede subsidie-margen.

- (168) Det skal erindres, at omkostninger i forbindelse med og priser på PET svinger betydeligt over forholdsvis kort tid. Det ansås derfor for passende at indføre told i form af et

specifikt beløb pr. ton. Dette beløb er fremkommet ved at anvende udligningstoldsatsen på de cif-eksportpriser, som er lagt til grund for beregningerne i den sideløbende antidumpingsag.

- (169) På grundlag af ovenstående foreslås følgende udlignings-toldbeløb, udtrykt i procent af cif-prisen, Unionens grænse, ufortoldet:

Land	Subsidiemargen i alt	Skadesmargen	Endelig udligningstoldsats	
			%	Beløb (EUR pr. ton)
Iran	51,8 %	16,7 %	16,7 %	139,70
Pakistan	5,1 %	14,1 %	5,1 %	44,02
De Forenede Arabiske Emirater	5,1 %	17,5 %	5,1 %	42,34

- (170) Alle anmodninger om anvendelse af en individuel udligningstoldsats for virksomheder (f.eks. efter ændring af den pågældende enheds navn eller oprettelse af nye produktions- eller salgsheder) bør omgående indgives til Kommissionen ⁽¹⁾ med alle relevante oplysninger, især om ændringer i virksomhedens aktiviteter med hensyn til produktion, hjemmemarkeds- og eksportsalg i tilknytning til f.eks. den pågældende navneændring eller den pågældende ændring i produktions- og salgsheder. Forordningen vil i givet fald blive ændret i overensstemmelse hermed gennem en ajourføring af listen over de virksomheder, der er omfattet af individuelle todsatser.

7.3. Tilsagn

- (171) Efter fremlæggelsen af de væsentlige kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke det påtænkes at anbefale, at der indføres endelige antisubsidieforanstaltninger, tilbød den iranske eksporterende producent at afgive et pristilsagn i overensstemmelse med grundforordningens artikel 13, stk. 1.
- (172) Tilbuddet blev gennemgået og i betragtning af, at priserne på de enkelte varettyper er meget forskellige, blev det konkluderet, at den tilbudte minimumsimportpris alene ikke ville sikre, at den skadevoldende subsidiering blev afhjulpel for alle varer.
- (173) Det blev også slået fast, at den samarbejdsvillige eksporterende producent i Iran sælger den pågældende vare samt andre varer til Unionen udelukkende gennem en forretningsmæssigt forbundet handelsvirksomhed, der eksporterer en lang række varer fremstillet af forskellige virksomheder. Denne salgsstruktur indebærer en meget stor risiko for krydskompensation, da PET, som er omfattet af et tilsagn, kan blive solgt sammen med andre varer til de samme kunder, og da priserne på de forskellige varer, der sælges til samme kunde, meget nemt kan gøres til genstand for indbyrdes kompensation eller modregning. Sluttelig fremgår det også af offentligt

tilgængelige kilder, at der er mindst én yderligere PET-producent i Iran. På baggrund af ovennævnte salgsstruktur rejser dette forhold alvorlig tvivl om, hvorvidt institutionerne og toldmyndighederne kan sikre, at kun PET fra den samarbejdsvillige eksporterende producent sælges i henhold til tilsagnet, da der er tale om en råvare, som nemt kan forveksles med en anden, idet det med en sådan råvare er meget uklart, hvordan man fysisk genkender producenten.

- (174) På grundlag af ovenstående blev det konkluderet, at et sådant tilsagn ikke kunne gennemføres i praksis og derfor ikke kan accepteres. Parten blev underrettet herom og fik lejlighed til at fremsætte bemærkninger. Dens bemærkninger har imidlertid ikke ændret ved ovennævnte konklusion.

8. ENDELIG OPKRÆVNING AF DEN MIDLERTIDIGE TOLD

- (175) På grund af størrelsen af de konstaterede udligningsberettigede subsidier og omfanget af den skade, der er forvoldt EU-erhvervsgrenen, anses det for nødvendigt, at de beløb, der er stillet som sikkerhed i form af midlertidig told, indført ved forordningen om midlertidig told, opkræves endeligt med et beløb svarende til den endelige told —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en endelig udligningstold på importen af polyethylenterephthalat med et viskositetsindeks på 78 ml/g og derover ifølge ISO-standard 1628-5 med oprindelse i Iran, Pakistan og De Forenede Arabiske Emirater, for øjeblikket henhørende under KN-kode 3907 60 20.

2. Den endelige udligningstold fastsættes til følgende af nettoprisen, frit Unionens grænse, ufortoldet, for de i stk. 1 omhandlede varer:

⁽¹⁾ Europa-Kommissionen, Generaldirektoratet for Handel, Direktorat H, kontor N105 04/092, 1049 Bruxelles, BELGIEN.

Land	Endelig udligningstoldsats (EUR pr. ton)
Iran: alle virksomheder	139,70
Pakistan: alle virksomheder	44,02
De Forenede Arabiske Emirater: alle virksomheder	42,34

3. I tilfælde, hvor varer er blevet beskadiget før overgangen til fri omsætning, og hvor den pris, der faktisk er betalt eller skal betales, derfor fordeles med henblik på fastsættelse af toldværdien i henhold til artikel 145 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks ⁽¹⁾, reduceres det endelige udligningstoldbeløb, der er beregnet på grundlag af de ovenfor anførte beløb, med en procentsats svarende til fordelingen af den pris, der faktisk er betalt eller skal betales.

4. Gældende bestemmelser vedrørende told finder anvendelse, medmindre andet er fastsat.

Artikel 2

De beløb, der i henhold til Kommissionens forordning (EU) nr. 473/2010 er stillet som sikkerhed i form af midlertidig udligningstold på importen af polyethylenterephthalat med et viskositetsindeks på 78 ml/g og derofter ifølge ISO-standard 1628-5 med oprindelse i Iran, Pakistan og De Forenede Arabiske Emirater, for øjeblikket henhørende under KN-kode 3907 60 20, opkræves endeligt med den endelige udligningstold, der indføres ved artikel 1. De beløb, der er stillet som sikkerhed ud over den endelige udligningstold, frigives.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. september 2010.

På Rådets vegne

K. PEETERS

Formand

⁽¹⁾ EFT L 253 af 11.10.1993, s. 1.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EU) Nr. 858/2010

af 28. september 2010

om ændring af forordning (EF) nr. 951/2006 for så vidt angår eksport af mængder uden for kvote og eksportlicenser

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) ⁽¹⁾, særlig artikel 134 og artikel 161, stk. 3, sammenholdt med artikel 4, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kommissionens forordning (EF) nr. 951/2006 af 30. juni 2006 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 318/2006, for så vidt angår handel med tredjelande inden for sukkersektoren ⁽²⁾, fastsætter detaljerede regler for eksport uden for kvote inden for sukkersektoren.
- (2) Artikel 4c i forordning (EF) nr. 951/2006 fastsætter, at der skal fremvises dokumenter til bevis for ankomst til destinationen, hvis visse destinationer er udelukket med hensyn til eksport af sukker/isoglucose. Risikoen for svig er dog begrænset, hvis mængden af sukker er beskednen. For at forenkle de administrative opgaver er det derfor hensigtsmæssigt at give en undtagelse fra denne regel, hvis mængden af sukker ikke overstiger 25 tons.
- (3) Artikel 7c i forordning (EF) nr. 951/2006 fastsætter bestemmelser for meddelelse af eksport af mængder, der er fremstillet ud over kvoten. For at forbedre forvaltningen af ordningen vedrørende eksport af mængder uden for kvote er det hensigtsmæssigt at bestemme, at medlemsstaternes meddelelse om de mængder, der ansøges om, også skal opdeles efter ansøger.
- (4) Artikel 1, stk. 1, i Kommissionens forordning (EU) nr. 397/2010 af 7. maj 2010 om fastsættelse af det kvantitative loft for eksport af sukker og isoglucose, der er

fremstillet ud over kvoten, indtil udgangen af produktionsåret 2010/2011 ⁽³⁾ fastsætter for produktionsåret 2010/2011 det kvantitative loft for hvidt sukker henhørende under KN-kode 1701 99 — dvs. sekscifret kode — til 650 000 tons. Hvis efterspørgslen efter eksportlicenser er stor, og den årlige mængde hurtigt er opbrugt, kan erhvervsdrivende, der eksporterer sukker under forskellige KN-koder, risikere ikke at opnå tilstrækkelige licenser til at forsyne deres traditionelle markeder. For at forbedre fleksibiliteten i ordningen vedrørende mængder uden for kvote er det hensigtsmæssigt at tillade, at eksportlicenser, der er udstedt for eksport af hvidt sukker under KN-kode 1701 99, også kan anvendes til eksport af andre produkter af hvidt sukker, der hører under samme KN-kode.

- (5) I henhold til artikel 8a, litra b), i forordning (EF) nr. 951/2006 er licenser for eksport af sukker eller glucose fremstillet ud over kvoten, der er udstedt efter den 1. april 2010, gyldige fra udstedelsesdatoen og til slutningen af den femte måned derefter. Dette kan dog skabe store problemer for visse eksportører, navnlig dem, der forsyner deres traditionelle markeder i hele produktionsåret. Det er derfor hensigtsmæssigt, at bestemmelserne vedrørende produktionsåret 2009/2010 gøres gældende permanent.
- (6) I overensstemmelse med artikel 1, stk. 2, litra b), nr. i), i Kommissionens forordning (EF) nr. 376/2008 af 23. april 2008 om fælles gennemførelsesbestemmelser for ordningen med import- og eksportlicenser og forudfastsættelsesattester for landbrugsprodukter ⁽⁴⁾ skal der fremlægges eksportlicenser for eksport af sukker, der hører under KN-kode 1701. I henhold til del II i bilag II til nævnte forordning skal der stilles en sikkerhed på 110 EUR per ton. Af hensyn til retssikkerheden og for at sikre ens behandling af de erhvervsdrivende i hver medlemsstat er det hensigtsmæssigt at angive udtrykkeligt i artikel 12a, stk. 1, i forordning (EF) nr. 951/2006, at sikkerheden også skal stilles vedrørende eksport af sukker, der er fremstillet ud over kvoten.
- (7) Forordning (EF) nr. 951/2006 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (8) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for den Fælles Markedsordning for Landbrugsprodukter —

⁽¹⁾ EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 178 af 1.7.2006, s. 24.

⁽³⁾ EUT L 115 af 8.5.2010, s. 26.

⁽⁴⁾ EUT L 114 af 26.4.2008, s. 3.

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 951/2006 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 4c i kapitel IIa indsættes som artikel 4:

»4. Hvis udførselsangivelserne maksimalt vedrører 25 tons sukker, og hvis de betingelser, der er omhandlet i artikel 24, stk. 2, litra a) og b), i Kommissionens forordning (EF) nr. 612/2009 (*) er opfyldt, fritager medlemsstaterne eksportørerne for at fremlægge de beviser, der er omhandlet i nævnte artikels stk. 1 og stk. 2, litra b) og c). Det transportdokument eller tilsvarende dokument i elektronisk form, der er omhandlet i artikel 17, stk. 3, i forordning (EF) nr. 612/2009, skal under alle omstændigheder forelægges.

(*) EUT L 186 af 17.7.2009, s. 1.«

2) Kapitel III ændres således:

a) Artikel 7c, stk. 1, andet afsnit, affattes således:

»De mængder, der er ansøgt om, opdeles efter ansøger og efter ottecifret KN-kode, uden at ansøgerens navn angives. Medlemsstaterne giver også Kommissionen meddelelse, hvis der ikke indgives nogen eksportlicensansøgninger.«

b) Som artikel 7f indsættes:

»Artikel 7f

Anvendelse af eksportlicenser for eksport uden for kvote

Eksportlicenser, der er udstedt for hvidt sukker ud over kvoten, der hører under KN-kode 1701 99, skal angive KN-koderne 1701 99 10 og 1701 99 90 og er gyldige for begge.«

c) Artikel 8a affattes således:

»Artikel 8a

Hvornår eksportlicenser for eksport uden for kvote er gyldige

Som undtagelse fra bestemmelserne i artikel 5 i denne forordning er eksportlicenser, der er udstedt for mængder, der ikke overskrider det loft, der er fastsat i artikel 61, stk. 1, litra d), i forordning (EF) nr. 1234/2007, gyldige som følger:

- a) licenser, der er udstedt mellem den 1. oktober og den 30. april i det pågældende produktionsår, er gyldige fra datoen for udstedelsen til den 30. september i det pågældende produktionsår
- b) licenser, der er udstedt mellem den 1. maj og den 30. september i det pågældende produktionsår, er gyldige fra datoen for udstedelsen til udgangen af den femte måned derefter.«

3) I kapitel V, artikel 12a, foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Ansøgeren skal stille en sikkerhed på 110 EUR per ton sukker uden for kvote og på 42 EUR per ton nettotørstof af isoglucose uden for kvote.«

b) Stk. 4 affattes således:

»4. Hvis visse destinationer er udelukket fra eksport af sukker og/eller isoglucose uden for kvote, skal den sikkerhed, der er omhandlet i stk. 1, frigives, så snart betingelserne i stk. 3 i denne artikel og kravene i artikel 4c i denne forordning er opfyldt.«

Artikel 2

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft den 1. oktober 2010.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. september 2010.

På Kommissionens vegne

José Manuel BARROSO

Formand

KOMMISSIONENS FORORDNING (EU) Nr. 859/2010**af 28. september 2010****om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) ⁽¹⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1580/2007 af 21. december 2007 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2200/96, (EF) nr. 2201/96 og (EF) nr. 1182/2007 vedrørende frugt og grøntsager ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtning:

Ved forordning (EF) nr. 1580/2007 fastsættes der, på basis af resultatet af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden, kriterier for Kommissionens fastsættelse af faste importværdier for tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i del A i bilag XV til nævnte forordning —

VEDTAGET FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier som omhandlet i artikel 138 i forordning (EF) nr. 1580/2007 fastsættes i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 29. september 2010.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. september 2010.

*For Kommissionen
På formandens vegne*

Jean-Luc DEMARTY

*Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikter*

⁽¹⁾ EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 350 af 31.12.2007, s. 1.

BILAG

Faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	MA	84,4
	MK	50,2
	TR	50,2
	ZZ	61,6
0707 00 05	TR	111,6
	ZZ	111,6
0709 90 70	TR	110,4
	ZZ	110,4
0805 50 10	AR	107,5
	CL	79,2
	EG	66,3
	IL	120,5
	MA	157,0
	TR	103,4
	UY	128,7
	ZA	101,5
	ZZ	108,0
0806 10 10	TR	120,1
	ZA	56,9
	ZZ	88,5
0808 10 80	AR	56,1
	AU	217,4
	BR	59,6
	CL	93,8
	CN	82,6
	NZ	97,6
	US	85,0
	ZA	84,7
	ZZ	97,1
0808 20 50	CN	85,9
	ZA	80,8
	ZZ	83,4
0809 30	TR	149,8
	ZZ	149,8
0809 40 05	BA	53,5
	MK	45,0
	ZZ	49,3

⁽¹⁾ Landefortegnelse fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1833/2006 (EUT L 354 af 14.12.2006, s. 19). Koden »ZZ« = »anden oprindelse«.

AFGØRELSER

RÅDETS AFGØRELSE 2010/576/FUSP

af 23. september 2010

om Den Europæiske Unions politimission vedrørende reformen af sikkerhedssektoren og dens retlige grænseflade i Den Demokratiske Republik Congo (EUPOL RD Congo)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR—

(5) EUPOL RD Congo bør fortsættes i yderligere et år indtil den 30. september 2011.

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 28 og artikel 43, stk. 2, og

(6) Missionens kommando- og kontrolstruktur bør ikke berøre missionschefens kontraktmæssige ansvar over for Kommissionen for så vidt angår gennemførelsen af missionens budget.

ud fra følgende betragtninger:

(7) Den vagtkapacitet, der er etableret i Generalsekretariatet for Rådet, bør aktiveres med henblik på denne mission.

(1) Rådet vedtog den 12. juni 2007 fælles aktion 2007/405/FUSP ⁽¹⁾ om Den Europæiske Unions politimission vedrørende reformen af sikkerhedssektoren og dens retlige grænseflade i Den Demokratiske Republik Congo (EUPOL RD Congo) (i det følgende benævnt »EUPOL RD Congo« eller »missionen«).

(8) Missionen gennemføres i en situation, der kan blive forværret og vil kunne skade målene for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP), jf. traktatens artikel 21 —

(2) Den 23. juni 2008 vedtog Rådet fælles aktion 2008/485/FUSP ⁽²⁾ om ændring og forlængelse af fælles aktion 2007/405/FUSP indtil den 30. juni 2009.

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Missionen

(3) Den 15. juni 2009 vedtog Rådet fælles aktion 2009/466/FUSP ⁽³⁾ om ændring og forlængelse af fælles aktion 2007/405/FUSP indtil den 30. juni 2010.

1. Den Europæiske Unions politimission vedrørende reformen af sikkerhedssektoren og dens retlige grænseflade i Den Demokratiske Republik Congo (i det følgende benævnt »EUPOL RD Congo« eller »missionen«), som er oprettet ved fælles aktion 2007/405/FUSP, forlænges for perioden fra den 1. oktober 2010 til den 30. september 2011.

(4) Den 14. juni 2010 vedtog Rådet afgørelse 2010/329/FUSP ⁽⁴⁾ om ændring og forlængelse af fælles aktion 2007/405/FUSP indtil den 30. september 2010.

2. EUPOL RD Congo skal operere i overensstemmelse med missionsbeskrivelsen i artikel 2 og udføre de opgaver, der er fastsat i artikel 3. Den opererer, uden at dette berører Den Demokratiske Republik Congos ejerskab af reformen af sikkerhedssektoren.

⁽¹⁾ EUT L 151 af 13.6.2007, s. 46.

⁽²⁾ EUT L 164 af 25.6.2008, s. 44.

⁽³⁾ EUT L 151 af 16.6.2009, s. 40.

⁽⁴⁾ EUT L 149 af 15.6.2010, s. 11.

Artikel 2

Missionsbeskrivelse

1. Med henblik på at forbedre modenheten og bæredygtigheden af den igangværende reform af Congos nationale politi, bistår EUPOL RD Congo de congolesiske myndigheder med at gennemføre politihandlingsplanen, der dækker politireformprocessens prioriteter i perioden 2010-2012 med udgangspunkt i retningslinjerne i den strategiske ramme. EUPOL RD Congo fokuserer på konkrete aktiviteter og projekter, der kan støtte indsatsen på reformprocessens strategiske plan, på kapacitetsopbygning og på styrkelse af interaktionen mellem Congos nationale politi og det strafferetlige system generelt med henblik på bedre at kunne støtte bekæmpelsen seksuelle overgreb og straffrihed. EUPOL RD Congo arbejder i tæt koordinering og samarbejde med andre af Unionens og internationale og bilaterale donorer med henblik på at undgå overlapning af indsatsen.

2. Missionens særlige mål er:

- a) at støtte den overordnede proces med reform af sikkerhedssektoren på det strategiske plan i Den Demokratiske Republik Congo med særlig vægt på reformen af Congos nationale politi og dets interaktion med retsvæsenet
- b) at støtte gennemførelsen af politireformen og forbedringen af Congos nationale politis operationelle kapacitet og ansvarliggørelse gennem mentoring-, overvågnings- og rådgivningsaktiviteter
- c) at styrke viden og kapacitet blandt Congos nationale politis ledende embedsmænd, undervisere og uddannelsessystemer, herunder gennem strategiske træningskurser
- d) at støtte bekæmpelsen af straffrihed i forbindelse med menneskerettigheder og seksuelle overgreb.

3. Missionen skal have en projektcelle med henblik på at identificere og gennemføre projekter. Missionen rådgiver medlemsstaterne og tredjestater og koordinerer og letter under deres ansvar, gennemførelsen af deres projekter på områder af interesse for missionen og til støtte for dens mål.

Artikel 3

Missionens opgaver

For at gennemføre sine mål har EUPOL RD Congo følgende opgaver:

- 1) at støtte den overordnede proces med reform af sikkerhedssektoren på det strategiske plan i Den Demokratiske

Republik Congo med særlig vægt på reform af Congos nationale politi og dets interaktion med retsvæsenet:

- ved at støtte politireformovervågningsudvalgets arbejde og udvikling samt dets arbejdsgrupper, bl.a. ved at yde bistand til fastlæggelsen af den relevante retlige og udenretlige ramme for politireformen med henblik på at bidrage til at færdiggøre arbejdet med udformningen
 - ved at bidrage til og rådgive om oprettelse og udvikling af de organer, der skal skabes i forbindelse med politireformen, og som bidrager til deres aktiviteter ved at yde ekspertbistand på de mest relevante områder for gennemførelsen af politireformen
 - ved at bidrage til at styrke båndene mellem indenrigsministeriet og justitsministeriet med henblik på at øge samarbejdsniveauet og forståelsen mellem de to ministerier
 - ved at deltage i aktiviteterne i det blendede retsudvalg (Comité Mixte de Suivi du Programme Cadre de la Justice) og, hvor det er relevant, bistå ved revisionen af den strafferetlige ramme, idet det fælles forsvarsudvalg, i det omfang det er hensigtsmæssigt, støttes med henblik på at støtte sammenhængen og konsekvensen mellem de forskellige søjler af reformen af sikkerhedssektoren
 - ved at tage del i den bredere EU-indsats og i de bredere EU-aktiviteter for at støtte den interministerielle koordinering og sammenhæng.
- 2) at støtte gennemførelsen af politireformen og forbedringen af Congos nationale politis operationelle kapacitet og ansvarliggørelse gennem mentoring-, overvågnings- og rådgivningsaktiviteter:
- ved at rådgive om udformningen og gennemførelsen af en passende organisationsstruktur for Congos nationale politi og at støtte dataindsamlingsaktiviteter for at skabe en komplet opgørelse over antallet af politifolk

- ved at yde mentorbistand til samt at overvåge og rådgive personale, herunder ved samlokalisering, hvor det er relevant, i de tekniske direktorater inden for Congos nationale politis inspektorat og i hovedkvarteret for at rådgive om og bistå i gennemførelsen af reformprocessen og i integreringen af alle polititjenester i en enkelt institution. Denne opgave skal nøje koordineres med FN's MONUSCO-operation under hensyntagen til deres lokalisering rundt omkring på Congos område

- ved at støtte integreringen af kriminalpolitiet (Police Judiciaire des Parquets) med henblik på at hjælpe med at skabe en effektiv grænseflade mellem kriminalpolitiet og anklagemyndigheden. Missionen arbejder hen imod dette ved i givet fald at rådgive nøgleaktører på det strafferetlige område, i tæt koordination med Kommissionen og partnerprogrammerne
 - ved at støtte den nyoprettede politirevisionstjeneste (Inspection Générale d'Audit) gennem en indsats for at styrke dens institutionelle og operationelle kapacitet med henblik på at give borgerne og myndighederne et nøgleinstrument til demokratisk kontrol med politistyrken
 - ved at yde mentorbistand og at rådgive kriminalpolitiet i Kinshasa, navnlig gennem police de Recherche et d'Intervention, i at forbedre dets standarder og dets evne til effektivt at forebygge og efterforske lovovertrædelser
 - ved at støtte gennemførelsen af politiets handlingsplan for at sætte Congos nationale politi i stand til i videst muligt omfang at råde over instrumenter, beslutningsprocesser og midler til at sikre en korrekt opretholdelse af den offentlige orden, idet de grundlæggende frihedsrettigheder, der er givet i forfatningen, samt de internationale menneskerettighedsstandarder fuldt ud respekteres
 - ved at hjælpe Congos nationale politi med at opgradere koordinationen, sammenhængen og fleksibiliteten i sin beslutningsproces ved at støtte styrkelsen af Kommando- og Kontrolcentret og Det Operative Center i Kinshasa i tæt samarbejde med andre partnere, der allerede arbejder inden for området
 - ved at bidrage til den endelige udformning af et lokalpolitikoncept (police de proximité) og ved at deltage i pilotprojektet under Commissariat de Reference med henblik på at styrke tilliden mellem befolkningen og politiet og at øge sikkerheden, såvel objektivt som i offentlighedens opfattelse.
- 3) at styrke viden og kapacitet blandt Congos nationale politis ledende embedsmænd, instruktører og uddannelsessystemer, herunder gennem strategiske træningskurser:
- ved at bistå med at fremme udbygningen af uddannelseskapaciteten på Kriminalpolitiskolen i Kinshasa
 - ved at støtte etableringen og driften af politiakademiet i Kasapa, Lubumbashi, bl.a. med logistik og udstyr
 - ved at støtte en professionel udvikling af Congos nationale politis ledende embedsmænd med henblik på at forbedre lederskab og lederegenskaber
 - ved at foretage en evaluering af Congos nationale politis uddannelsesbehov og ressourcer
 - ved at bidrage til at fastlægge den lovgivningsmæssige og uddannelsesmæssige ramme for opstarten og driften af Politiakademiet
 - ved at udarbejde og indføre uddannelseshåndbøger for Congos nationale politi for grundlæggende samt specifik uddannelse
 - ved at bidrage til institutionaliseringen af lokalpolitikkonceptet (*Police de proximité*) med uddannelse
 - ved at deltage i udvælgelsen og uddannelsen af politiinstruktører
 - ved at tilbyde specialuddannelse på områder, der støtter opfyldelsen af missionens mål.
- 4) at støtte bekæmpelsen af straffrihed inden for områderne menneskerettigheder og seksuelle overgreb:
- ved at bistå de relevante grupper under politireformudvalget og under politireformens gennemførelsesorganer
 - ved at støtte udformningen af en sammenhængende politik for Congos nationale politi og Inspection Générale d'Audit til bekæmpelse af seksuelle overgreb
 - ved at medvirke til at oprette, og ved at overvåge og yde mentorbistand til nogle specialiserede politienheder, der skal bekæmpe seksuelle overgreb og kriminelle handlinger, der involverer børn, samt straffrihed, og øge deres operationalisering gennem mentoring-, overvågnings- og rådgivningsaktiviteter

— ved at støtte tilrettelæggelsen af aktioner, der tager sigte på at øge politifolks bevidsthed om problemet med seksuelle overgreb og straffrihed

— ved at overvåge og følge op på Congos nationale politiske aktiviteter og retslige aktiviteter på dette område og efter behov rådgive de relevante repræsentanter for anklagemyndigheden, militærdomstolene og kriminalpolitiet i koordinering med de øvrige nationale og internationale nøgleaktører.

5) Andre opgaver/projektcelle:

— at støtte Kommissionen i påkommende tilfælde, navnlig i dens projekter med henblik på et integreret system til forvaltning af menneskelige ressourcer og på opgørelsen over antallet af politifolk

— at identificere og gennemføre projekter gennem projektcellen for at sikre en korrekt anvendelse af midler fra FUSP's budget, der er afsat til gennemførelse af dem. Projektcellens medarbejdere kan også, inden for rammerne af missionens midler og kapaciteter, støtte medlemsstater og tredjestater, der anmoder herom, ved at tilbyde styrket koordinering og teknisk bistand til deres egne projekter og på deres eget ansvar. Alle projektcellens aktiviteter skal udføres inden for rammerne af missionens mandat og skal supplere de aktiviteter, der udføres af EUPOL RD Congo.

Artikel 4

Missionens struktur

1. EUPOL RD Congo struktureres som følger:

a) Hovedkvarter i Kinshasa. Hovedkvarteret består af missionschefens kontor og hovedkvarterets personale, der udøver alle nødvendige rådgivende funktioner på strategisk og operationelt plan, kommando, kontrol samt støtte til missionen og administrativ støtte.

b) Regionale kontorer. Der etableres et regionalt kontor i Goma. De landsdækkende implikationer af missionens mandat vil også kunne nødvendiggøre aktioner i landet og eventuelt midlertidig tilstedeværelse (også på længere sigt) af eksperter på andre lokaliteter, igen med forbehold af sikkerhedsrelaterede overvejelser.

2. De i stk. 1 nævnte elementer bliver yderligere fastlagt i detaljer i operationsplanen (OPLAN).

Artikel 5

Den øverstbefalende for den civile operation

1. Direktøren for den civile planlægnings- og gennemførelseskapacitet (CPCC) er den øverstbefalende for den civile operation for EUPOL RD Congo.

2. Den øverstbefalende for den civile operation udøver under politisk kontrol og strategisk ledelse af Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité (PSC) og under overordnet myndighed af Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik (HR) kommandoen og kontrollen på det strategiske plan i forbindelse med EUPOL RD Congo.

3. Den øverstbefalende for den civile operation sikrer korrekt og effektiv gennemførelse af Rådets afgørelser samt PSC's afgørelser, herunder ved om nødvendigt at give missionschefen instrukser på det strategiske plan og ved at yde vedkommende rådgivning og teknisk støtte.

4. Alt udstationeret personale forbliver fuldt ud underlagt den udstationerende stats nationale myndigheders eller den pågældende EU-institutions kommando. De nationale myndigheder overfører den operative kontrol med deres personale til den øverstbefalende for den civile operation.

5. Den øverstbefalende for den civile operation bærer det overordnede ansvar for at sikre, at Unionen opfylder sin pligt til at tage vare på personalet.

6. Den øverstbefalende for den civile operation og EU's særlige repræsentant (EUSR) konsulterer om nødvendigt hinanden om spørgsmål vedrørende reformen af sikkerhedssektoren og støtte på regionalplan.

Artikel 6

Missionschef

1. Missionschefen påtager sig ansvaret for og har kommando over og kontrol med missionen i indsatsområdet.

2. Missionschefen har den operative kontrol med personale fra de bidragende stater som udpeget af den øverstbefalende for den civile operation, tillige med det administrative og logistiske ansvar, herunder for aktiver, ressourcer og oplysninger, som missionen har til rådighed.

3. Missionschefen giver instrukser til hele missionens personale med henblik på en effektiv gennemførelse af EUPOL RD Congo i indsatsområdet, idet vedkommende varetager koordinationen og den daglige ledelse i overensstemmelse med instrukserne på det strategiske plan fra den øverstbefalende for den civile operation.

4. Missionschefen har ansvaret for gennemførelsen af missionens budget. Missionschefen undertegner med henblik herpå en kontrakt med Kommissionen.

5. Missionschefen har ansvaret for den disciplinære kontrol med personalet. For udstationeret personale iværksættes disciplinære sanktioner af den berørte nationale myndighed eller EU-myndighed.

6. Missionschefen repræsenterer EUPOL RD Congo i indsatsområdet og sikrer, at missionen er tilstrækkelig synlig.

7. Missionschefen koordinerer om nødvendigt EUPOL RD Congos aktioner med andre EU-aktører på stedet. Missionschefen modtager med forbehold af kommandovejen lokal politisk vejledning fra EUSR om spørgsmål vedrørende reformen af sikkerhedssektoren og støtte på regionalplan.

Artikel 7

Personale

1. EUPOL RD Congo skal primært bestå af personale udstationeret af medlemsstaterne eller EU-institutionerne. Den enkelte medlemsstat eller EU-institution afholder omkostningerne i forbindelse med ethvert medlem af det personale, den har udstationeret, herunder rejseudgifter til og fra deployeringsstedet, løn, sygesikring og tillæg, bortset fra dagpenge, samt afsavns- og faretillæg.

2. Internationalt civilt personale og lokalt personale kontraktansættes af missionen, for så vidt de funktioner, der er behov for, ikke stilles til rådighed af personale, der er udstationeret af medlemsstaterne. Hvis der ikke er kvalificerede ansøgninger fra medlemsstaterne kan der undtagelsesvis, i behørigt begrundede tilfælde, ansættes statsborgere fra deltagende tredjestater på kontrakt, hvis det er hensigtsmæssigt.

3. Alt personale skal overholde de missionsspecifikke minimumsoperationsstandarder i relation til sikkerhed samt missionssikkerhedsplanen, der støtter Unionens feltsikkerheds-

politik. For så vidt angår beskyttelse af EU's klassificerede informationer, som medlemmer af personalet får adgang til i forbindelse med udøvelsen af deres pligter, skal alle medarbejdere overholde de principper og minimumsstandarder for sikkerhed, der er fastsat i Rådets sikkerhedsforskrifter⁽¹⁾.

Artikel 8

Status for missionen og dets personale

1. Missionens og dens personales status, herunder, hvis det er relevant, privilegier, immuniteter og yderligere garantier, der er nødvendige for, at missionen kan gennemføres og fungere problemfrit, fastlægges efter proceduren i traktatens artikel 37.

2. Den stat eller EU-institution, der har udstationeret en medarbejder, har ansvaret for at behandle klager fra eller vedrørende medarbejderen i forbindelse med udstationeringen. Den pågældende stat eller EU-institution har ansvaret for eventuelt at anlægge sag mod den udstationerede.

3. Ansættelsesvilkårene og det internationale og det lokale civile personales rettigheder og pligter fastlægges i kontrakterne mellem missionschefen og medarbejderne.

Artikel 9

Kommandostruktur

1. EUPOL RD Congo skal som krisestyringsoperation have én fælles kommandovej.

2. PSC udøver med referat til Rådet og HR den politiske kontrol med og den strategiske styring af EUPOL RD Congo.

3. Den øverstbefalende for den civile operation udøver under politisk kontrol og strategisk ledelse af PSC og under HR's overordnede myndighed kommando over og kontrol med EUPOL RD Congo på strategisk plan og giver som sådan instrukser til missionschefen og yder vedkommende rådgivning og teknisk støtte.

4. Den øverstbefalende for den civile operation aflægger rapport til Rådet via HR.

5. Missionschefen har kommando over og kontrol med EUPOL RD Congo i indsatsområdet og er direkte ansvarlig over for den øverstbefalende for den civile operation.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse 2001/264/EF af 19. marts 2001 om vedtagelse af Rådets sikkerhedsforskrifter (EFT L 101 af 11.4.2001, s. 1).

*Artikel 10***Politisk kontrol og strategisk styring**

1. Med referat til Rådet og HR udøver PSC den politiske kontrol med og den strategiske ledelse af missionen. Rådet bemyndiger herved PSC til at træffe de relevante afgørelser i overensstemmelse med traktatens artikel 38, stk. 3. Denne bemyndigelse omfatter kompetencen til efter forslag fra HR at udnævne en missionschef og at ændre CONOPS og OPLAN. Beslutningskompetencen med hensyn til missionens mål og afslutning forbliver hos Rådet.

2. PSC aflægger med regelmæssige mellemrum rapport til Rådet.

3. PSC får regelmæssigt og i det omfang, det er nødvendigt, rapporter fra den øverstbefalende for den civile operation og missionschefen om spørgsmål inden for deres ansvarsområder.

*Artikel 11***Tredjestaters deltagelse**

1. Uden at dette anfægter Unionens selvstændige beslutningstagning og fælles institutionelle ramme, kan tredjestater opfordres til at bidrage til missionen, forudsat at de selv afholder udgifterne til det personale, de udstationerer, inkl. lønninger, all-risk-forsikringer, dagpenge og rejseudgifter til og fra Den Demokratiske Republik Congo, og bidrager til missionens løbende udgifter i passende omfang.

2. Tredjestater, der yder bidrag til missionen, har samme rettigheder og forpligtelser i forbindelse med missionens daglige ledelse som de deltagende medlemsstater.

3. Rådet bemyndiger herved PSC til at træffe de relevante afgørelser om accept af de foreslåede bidrag og til at nedsætte en bidragyderkomité.

4. De detaljerede ordninger vedrørende tredjestaters deltagelse fastlægges i aftaler, der indgås i overensstemmelse med traktatens artikel 37, og om nødvendigt yderligere tekniske arrangementer. Indgår Unionen og en tredjestat en aftale om rammerne for den pågældende tredjestats deltagelse i Unionens krisestyringsoperationer, finder bestemmelserne i en sådan aftale anvendelse i forbindelse med missionen.

*Artikel 12***Sikkerhed**

1. Den øverstbefalende for den civile operation udstikker i samråd med Rådssekretariatets Sikkerhedskontor retningslinjer for missionschefens planlægning af sikkerhedsforanstaltninger og sikrer, at de i forbindelse med EUPOL RD Congo gennemføres korrekt og effektivt i overensstemmelse med artikel 5 og 9.

2. Missionschefen er ansvarlig for missionens sikkerhed og for at sikre overholdelse af de minimumssikkerhedskrav, der gælder for missionen, i overensstemmelse med Unionens politik for sikkerhed for personale, der er udstationeret uden for Unionen i en operativ funktion i medfør af afsnit V i traktaten og instrumenter i tilknytning hertil.

3. Missionschefen bistås af en overordnet ansvarlig for missionens sikkerhed (SMSO), der refererer til missionschefen, og som også har et tæt praktisk samarbejde med Rådssekretariatets Sikkerhedskontor.

4. EUPOL RD Congos personale skal gennemgå obligatorisk sikkerhedstræning, inden de tiltræder deres stilling, i overensstemmelse med OPLAN. De skal også jævnligt have genopfriskningskurser i selve indsatsområdet, som organiseres af SMSO.

5. Missionschefen sikrer beskyttelsen af EU's klassificerede informationer i overensstemmelse med Rådets sikkerhedsforskrifter.

*Artikel 13***Vagtkapacitet**

Vagtkapaciteten aktiveres i forbindelse med EUPOL RD Congo.

*Artikel 14***Finansielle ordninger**

1. Det finansielle referencegrundlag til dækning af udgifter i forbindelse med missionen for perioden fra den 1. oktober 2010 til den 30. september 2011 udgør 6 430 000 EUR.

2. Alle udgifter forvaltes efter de regler og procedurer, der gælder for Unionens almindelige budget.

3. Missionschefen refererer fuldt og helt til Kommissionen og er under dennes tilsyn for så vidt angår det arbejde, der udføres inden for rammerne af vedkommendes kontrakt.

4. Det skal være tilladt tredjelandstatsborgere at byde på kontrakter. Missionschefen kan med Kommissionens godkendelse indgå tekniske ordninger med medlemsstaterne, deltagende tredjestater og andre internationale aktører vedrørende udstyr, tjenesteydelser og lokaler til EUPOL RD Congo.

5. I de finansielle ordninger skal der tages hensyn til missionens operative behov, herunder udstyrets kompatibilitet og interoperabiliteten mellem missionens forskellige hold.

6. Udgifterne er finansieringsberettigede fra den dato, hvor denne afgørelse vedtages.

Artikel 15

Koordination

1. Med forbehold af kommandovejen handler missionschefen i nøje koordinering med Unionens delegation og EUSEC RD Congo for at sikre konsekvens i Unionens indsats til støtte for Den Demokratiske Republik Congo.

2. Missionschefen koordinerer nøje med cheferne for medlemsstaternes diplomatiske missioner.

3. Missionschefen samarbejder med andre internationale aktører i landet og koordinerer nøje med FN MONUSCO.

Artikel 16

Videregivelse af klassificerede informationer

1. HR har om nødvendigt og i overensstemmelse med missionens behov bemyndigelse til i overensstemmelse med Rådets sikkerhedsforskrifter at videregive EU's klassificerede informationer og dokumenter til og med klassifikationsgraden »CONFIDENTIEL UE«, som er udarbejdet med henblik på missionen, til tredjestater, der er tilknyttet denne afgørelse.

2. HR har også bemyndigelse til i overensstemmelse med missionens operative behov og i overensstemmelse med Rådets sikkerhedsforskrifter at videregive EU's klassificerede informationer og dokumenter til og med klassifikationsgraden »RESTREINT UE«, som er udarbejdet med henblik på missionen, til FN og OSCE. Der udarbejdes lokale ordninger med henblik herpå.

3. HR har, hvis der er et specifikt og umiddelbart operativt behov derfor, bemyndigelse til i overensstemmelse med Rådets sikkerhedsforskrifter at videregive EU's klassificerede informationer og dokumenter til og med klassifikationsgraden »RESTREINT UE«, som er udarbejdet med henblik på missionen, til værtsstaten. I alle andre tilfælde videregives sådanne informationer og dokumenter til værtsstaten efter de relevante procedurer for samarbejdet mellem værtsstaten og Unionen.

4. HR har bemyndigelse til at videregive EU's ikke-klassificerede dokumenter, der vedrører Rådets forhandlinger om missionen, og som er omfattet af tavshedspligt i henhold til artikel 6, stk. 1, i Rådets forretningsorden ⁽¹⁾, til de i stk. 1, 2 og 3 nævnte tredjestater og internationale organisationer.

Artikel 17

Revision af missionen

PSC skal hver sjette måned have en evaluering af missionen forelagt på grundlag af en rapport fra missionschefen.

Artikel 18

Ikrafttrædelse og varighed

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Den anvendes fra den 1. oktober 2010 til den 30. september 2011.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. september 2010.

På Rådets vegne

S. VANACKERE

Formand

⁽¹⁾ Rådets afgørelse 2009/937/EU af 1. december 2009 om vedtagelse af Rådets forretningsorden (EUT L 325 af 11.12.2009, s. 35).

KOMMISSIONENS AFGØRELSE

af 28. september 2010

om afslutning af antidumpingproceduren vedrørende importen af visse typer polyethylenterephthalat med oprindelse i Iran, Pakistan og De Forenede Arabiske Emirater og frigivelse af de beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af midlertidig told

(2010/577/EU)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30. november 2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾ («grundforordningen»), særlig artikel 9,

efter høring af det rådgivende udvalg og

ud fra følgende betragtninger:

A. PROCEDURE

1. Midlertidige foranstaltninger

- (1) Kommissionen offentliggjorde den 3. september 2009 en meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽²⁾ om indledning af en antidumpingprocedure vedrørende importen til Unionen af visse typer polyethylenterephthalat («PET») med oprindelse i Iran, Pakistan og De Forenede Arabiske Emirater («de pågældende lande»). Den 1. juni 2010 indførte Kommissionen ved forordning (EU) nr. 472/2010 ⁽³⁾ («forordningen om midlertidig told») en midlertidig antidumpingtold på importen af visse typer polyethylenterephthalat med oprindelse i Iran og De Forenede Arabiske Emirater.
- (2) Proceduren blev indledt, efter at Polyethylene Terephthalate Committee of Plastics Europe («klageren») på vegne af producenter, der tegner sig for en betydelig del, i dette tilfælde over 50 %, af Unionens samlede produktion af visse typer polyethylenterephthalat, den 20. juli 2009 havde indgivet en klage.
- (3) Som anført i betragtning 11 i forordningen om midlertidig told omfattede undersøgelsen af dumping og skade

perioden fra 1. juli 2008 til 30. juni 2009 («undersøgelsesperioden» eller «UP»). Undersøgelsen af udviklingstendenser af relevans for vurderingen af skade omfattede perioden fra 1. januar 2006 til udgangen af UP («den betragtede periode»).

- (4) I den sideløbende antisubsidieprocedure indførte Kommissionen ved forordning (EU) nr. 473/2010 ⁽⁴⁾ en midlertidig udligningstold på importen af visse typer polyethylenterephthalat med oprindelse i Iran og De Forenede Arabiske Emirater.

2. Efterfølgende procedure

- (5) Efter fremlæggelse af de væsentligste kendsgerninger og betragtninger, der lå til grund for beslutningen om at indføre midlertidige antidumpingforanstaltninger («foreløbig fremlæggelse af oplysninger»), indgav adskillige interesserede parter skriftlige redegørelser for at tilkendegive deres synspunkter vedrørende de foreløbige konklusioner. Parter, der anmodede om det, fik også lejlighed til at blive hørt.
- (6) Kommissionen fortsatte med at indhente og efterprøve alle de oplysninger, som den anså for nødvendige for at træffe endelig afgørelse i sagen. Der blev taget stilling til de mundtlige og skriftlige bemærkninger fra parterne efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger, og de foreløbige konklusioner blev, hvor det var relevant, ændret i overensstemmelse hermed.
- (7) Alle parter blev underrettet om de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke det var hensigten at anbefale afslutning af proceduren og frigivelse af de beløb, for hvilke der var stillet sikkerhed i form af midlertidig told («endelig fremlæggelse»). De fik også en frist, inden for hvilken de kunne fremsætte bemærkninger til fremlæggelsen af oplysninger.
- (8) Der blev taget stilling til de mundtlige og skriftlige bemærkninger fra parterne, og konklusionerne blev, hvor det var relevant, ændret i overensstemmelse hermed.

⁽¹⁾ EUT L 343 af 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ EUT C 208 af 3.9.2009, s. 12.

⁽³⁾ EUT L 134 af 1.6.2010, s. 4.

⁽⁴⁾ EUT L 134 af 1.6.2010, s. 25.

3. Parter, som er berørt af proceduren

- (9) Nogle af de interesserede parter hævdede, at stikprøven af EU-producenter ikke var repræsentativ, at den var uensartet, og at skadesanalysen derfor var mangelfuld. Det blev bl.a. gjort gældende, at det ikke var nødvendigt med en stikprøve, da antallet af producenter var begrænset. Det blev endvidere hævdet, at man ved »kunstigt« at opdele koncerner i individuelle juridiske enheder udelukkede nogle af de førende virksomheder på markedet (Artenius, M&G Polimeri), og at metoden til stikprøveudvælgelse var inkonsekvent, da stikprøven også omfattede to koncerner. Det blev også hævdet, at stikprøven ikke var repræsentativ, fordi den ikke omfattede nogen producent, der sælger tilstrækkelige mængder til en forretningsmæssigt forbundet PET-forarbejdningsvirksomhed. Institutionerne kunne derfor angiveligt ikke vurdere EU-erhvervsgrenens reelle forsyningskapacitet og tog ikke hensyn til interessekonflikterne i EU-erhvervsgrenen. Desuden blev det påstået, at repræsentativiteten faldt til 28 % af Unionens produktion, fordi en enkelt virksomhed, der ikke havde afgivet alle de nødvendige oplysninger, ikke indgik i stikprøven. De samme parter hævdede, at stikprøven ikke var statistisk gyldig.
- (10) Hvad angår påstanden om, at det ikke var nødvendigt at anvende en stikprøve, da antallet af producenter var begrænset, gøres der opmærksom på, at 14 EU-producenter fra otte koncerner gav sig til kende i forbindelse med stikprøveundersøgelsen. I betragtning af det objektive store antal samarbejdsvillige EU-producenter, nemlig 14, blev der i overensstemmelse med grundforordningens artikel 17, stk. 1, udtaget en stikprøve på grundlag af den største repræsentative salgsmængde, som med rimelighed kunne undersøges i den tid, der var til rådighed. Stikprøven bestod af fem individuelle virksomheder (på seks produktionssteder).
- (11) Hvad angår den første påstand vedrørende stikprøvens repræsentativitet, skal det bemærkes, at institutionerne kan lade individuelle virksomheder, som tilhører en koncern, indgå i stikprøven, forudsat at de er repræsentative og fører separate regnskaber. Hvis man skulle have undersøgt samtlige 14 EU-producenter fra de otte koncerner, ville man ikke have kunnet afslutte undersøgelsen rettidigt. At der i stikprøven indgår to koncerner, er imidlertid ikke i strid med den i dette tilfælde anvendte stikprøvemetode, nemlig den største repræsentative mængde solgt til kunder i EU.
- (12) For så vidt angår Indorama havde denne koncern to forskellige produktionsanlæg i UP — ét i Nederlandene og ét i Det Forenede Kongerige. Medtagelsen af denne koncern i stikprøven er i overensstemmelse med den anvendte stikprøvemetode, da de pågældende anlæg udgjorde en enkelt enhed i juridisk og regnskabsmæssig henseende. For så vidt angår Equipolymers, som havde to separate enheder, der producerede PET i UP (én i Italien og én i Tyskland), indberettede virksomheden konsoliderede regnskaber for de to produktionssteder. Da de konsoliderede regnskaber kunne kontrolleres i forbindelse med et enkelt besøg på virksomhedens hovedsæde, blev det besluttet at acceptere den konsoliderede indberetning og behandle Equipolymers' PET-producerende virksomheder som en enkelt enhed med henblik på denne procedure. Med hensyn til påstanden om, at Artenius og M&G Polimeri skulle indgå i stikprøven, fordi de var førende virksomheder på markedet, henvises der til, at ingen af deres individuelle enheder tilhørte de virksomheder, der sælger de største mængder til kunder i EU.
- (13) Hvad angår påstanden om, at stikprøven ikke var repræsentativ, fordi den ikke omfattede en producent, der hovedsagelig producerer til eget forbrug, skal det bemærkes, at forsyningskapaciteten kan undersøges som led i analysen af Unionens interesser, hvis der fremsættes krav herom, og med henblik herpå kan det bundne forbrug trækkes fra den producerede mængde. Det er derfor ikke nødvendigt at medtage en sådan producent i stikprøven for at kunne undersøge visse skadesfaktorer. Herudover kan eventuelle modstridende interesser, der udspringer af, at en virksomhed er både produktions- og forarbejdningsvirksomhed i EU, også vurderes som led i analysen af Unionens interesser. En virksomheds stilling som produktions- og forarbejdningsvirksomhed i EU er ikke relevant for EU-erhvervsgrenens resultater, når salg til ikke-forretningsmæssigt forbundne kunder i EU anvendes som benchmark. Påstanden afvises derfor.
- (14) Hvad angår påstanden om stikprøvens generelle repræsentativitet, påpeges det endnu engang, at indskrænkningen af stikprøven til fire virksomheder reducerede repræsentativiteten fra 65 % til 47 % af alle samarbejdsvillige producenters salg. De samme fire virksomheder tegnede sig for 52 % af Unionens produktion. Dette betragtes som en repræsentativ stikprøve af EU-producenter med hensyn til salg til uafhængige kunder i EU.
- (15) Hvad angår påstanden om, at den udtagne stikprøve ikke var statistisk gyldig, skal det bemærkes, at det klart fremgår af grundforordningens artikel 17, stk. 1, at der i stedet for en »statistisk gyldig« stikprøve kan anvendes en stikprøve baseret på den største repræsentative salgsmængde, som med rimelighed kan undersøges inden for den tid, der er til rådighed.
- (16) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger vedrørende konklusionerne, bekræftes betragtning 3-10 i forordningen om midlertidig told.

B. DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE

- (17) Det påpeges, at den pågældende vare i betragtning 12 i forordningen om midlertidig told er defineret som polyethylenterephthalat med et viskositetsindeks på 78 ml/g og derover ifølge ISO-standard 1628-5 med oprindelse i de pågældende lande, for øjeblikket henhørende under KN-kode 3907 60 20.
- (18) I betragtning 14 i forordningen om midlertidig told anførtes det desuden, at undersøgelsen havde vist, at PET, der produceres og sælges i Unionen af EU-erhvervsgrænen, og PET, der produceres og sælges på hjemmemarkedene i de pågældende lande og eksporteres til Unionen, var samme vare.
- (19) Da den undersøgte vare blev anset for at være en homogen vare, blev den ikke yderligere opdelt i underkategorier med henblik på beregning af dumping- og skadesmargener.
- (20) En enkelt eksporterende producent gjorde gældende, at PET burde opdeles i forskellige varetyper afhængigt af deres forskellige viskositetsindeks, da indekset er afgørende for bestemmelsen af de forskellige anvendelsesmuligheder for den producerede type PET. Dette krav blev fundet acceptabelt, og metoden til beregning af dumping- og skadesmargener blev tilpasset i overensstemmelse hermed.

C. DUMPING

- (21) Som nævnt i betragtning 20 blev metoden til beregning af dumpingmargen tilpasset, og dumpingmargenen for hvert af de pågældende lande beregnes nu særskilt for hver varetype.

1. Iran**1.1. Normal værdi**

- (22) Da der ikke er modtaget andre bemærkninger end dem, der er nævnt i betragtning 20 og 21, bekræftes den metode, der er beskrevet i betragtning 16-18 i forordningen om midlertidig told.

1.2. Eksportpris

- (23) Da der ikke er modtaget andre bemærkninger end dem, der er nævnt i betragtning 20 og 21, bekræftes den metode, der er beskrevet i betragtning 19 i forordningen om midlertidig told.

1.3. Sammenligning

- (24) I betragtning 23 i forordningen om midlertidig told blev det fremført, at den iranske eksportør ikke kunne kvan-

tificere de påståede følgevirkninger af sanktionerne mod Iran ved hjælp af dokumentation. I sine bemærkninger til forordningen om midlertidig told fremførte virksomheden, at det var undersøgelsesmyndighedens og ikke eksportørens opgave at sikre en rimelig sammenligning. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra k), kan der imidlertid foretages en justering for forskelle i andre faktorer, hvis det påvises, at de påvirker sammenligneligheden af priser, især at kunder konsekvent betaler andre priser på hjemmemarkedet på grund af forskelle i disse faktorer. Eftersom den eksporterende producent skal påvise, at der findes andre faktorer, afvises påstanden, og metoden beskrevet i betragtning 20-23 i forordningen om midlertidig told bekræftes.

1.4. Dumpingmargen

- (25) Da der ikke er modtaget andre bemærkninger end dem, der er nævnt i betragtning 20 og 21, bekræftes den metode, der er beskrevet i betragtning 24 og 25 i forordningen om midlertidig told.
- (26) Den endelige dumpingmargen for Iran, udtrykt i procent af cif-prisen, Unionens grænse, ufortoldet, fastsættes til 26,8 %.

2. Pakistan**2.1. Normal værdi**

- (27) Da der ikke er modtaget andre bemærkninger end dem, der er nævnt i betragtning 20 og 21, bekræftes den metode, der er beskrevet i betragtning 27-29 i forordningen om midlertidig told.

2.2. Eksportpris

- (28) Da der ikke er modtaget andre bemærkninger end dem, der er nævnt i betragtning 20 og 21, bekræftes den metode, der er beskrevet i betragtning 30 i forordningen om midlertidig told.

2.3. Sammenligning

- (29) Da der ikke er modtaget andre bemærkninger end dem, der er nævnt i betragtning 20 og 21, bekræftes den metode, der er beskrevet i betragtning 31 og 32 i forordningen om midlertidig told.

2.4. Dumpingmargen

- (30) Da der ikke er modtaget andre bemærkninger end dem, der er nævnt i betragtning 20 og 21, bekræftes den metode, der er beskrevet i betragtning 33 i forordningen om midlertidig told.

- (31) Den endelige dumpingmargen for den eneste pakistanske eksporterende producent, Novatex Limited, udtrykt i procent af cif-prisen, Unionens grænse, ufortoldet, er fastsat til 0,6 %, dvs. under bagatelgrænsen, jf. grundforordningens artikel 9, stk. 3.
- (32) Da der ikke findes andre producenter af den pågældende vare i Pakistan, bør der ikke indføres endelige foranstaltninger.

3. De Forenede Arabiske Emirater

3.1. Normal værdi

- (33) Efter den i betragtning 20 og 21 beskrevne ændring af metoden, ændredes resultaterne af undersøgelsen vedrørende de normale handelsbetingelser, som beskrevet i betragtning 37 og 38 i forordningen om midlertidig told, for visse varetyper. I tilfælde, hvor mængden af fortjenstgivende salg af en varetype udgjorde 80 % eller mindre af den samlede salgsmængde af den pågældende type, eller hvor den vejede gennemsnitspris på den pågældende type lå under produktionsomkostningerne, blev den normale værdi således baseret på den faktiske pris på hjemmemarkedet beregnet som det vejede gennemsnit af det fortjenstgivende hjemmemarkedssalg af alene den varetype.
- (34) I tilfælde, hvor der ikke var noget fortjenstgivende salg af en bestemt varetype, fandt Kommissionen, at denne varetype solgtes i utilstrækkelige mængder til, at hjemmemarkedsprisen kunne give et passende grundlag for fastsættelsen af den normale værdi.
- (35) Hvis hjemmemarkedspriserne for en bestemt varetype solgt af de eksporterende producenter ikke kunne anvendes til at fastsætte den normale værdi, måtte den beregnes, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 3.
- (36) I forbindelse med beregningen af den normale værdi, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 3, bygger salgs-, general- og administrationsomkostninger og fortjeneste på de faktiske beløb, som påløber hos den eksporterende producent, som undersøgelsen vedrører, i forbindelse med produktion og salg i normal handel af samme vare, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6.

3.2. Eksportpris

- (37) Da der ikke er modtaget andre bemærkninger end dem, der er nævnt i betragtning 20 og 21, bekræftes den metode, der er beskrevet i betragtning 39 i forordningen om midlertidig told.

3.3. Sammenligning

- (38) Da der ikke er modtaget andre bemærkninger end dem, der er nævnt i betragtning 20 og 21, bekræftes den

metode, der er beskrevet i betragtning 40 og 41 i forordningen om midlertidig told.

3.4. Dumpingmargen

- (39) Da der ikke er modtaget andre bemærkninger end dem, der er nævnt i betragtning 20 og 21, bekræftes den metode, der er beskrevet i betragtning 42 i forordningen om midlertidig told.
- (40) Den endelige dumpingmargen for den eneste eksporterende producent i De Forenede Arabiske Emirater, JBF RAK LLC, udtrykt i procent af cif-prisen, Unionens grænse, ufortoldet, er fastsat til 0,6 %, dvs. under bagatelgrænsen, jf. grundforordningens artikel 9, stk. 3.
- (41) Da der ikke er andre producenter af den pågældende vare i De Forenede Arabiske Emirater, bør der ikke indføres endelige foranstaltninger.

D. SKADE

1. EU-produktionen, EU-erhvervsgrenen og EU-forbruget

- (42) Der er ikke modtaget bemærkninger vedrørende EU-produktionen, EU-erhvervsgrenen og EU-forbruget. Hermed bekræftes betragtning 45-50 i forordningen om midlertidig told.

2. Import fra de pågældende lande

2.1. Kumulativ vurdering af virkningerne af den pågældende import

- (43) Det skal gentages, at det i betragtning 52 i forordningen om midlertidig told blev konstateret, at dumpingmargenen for Pakistan var under bagatelgrænsen, hvorfor virkningerne af denne import ikke kunne vurderes sammen med den konstaterede dumpingimport fra Iran og De Forenede Arabiske Emirater.
- (44) Da den videre undersøgelse viste, at dumpingmargenen for De Forenede Arabiske Emirater ligeledes er under bagatelgrænsen, anses det, at virkningerne af denne import ikke kan vurderes sammen med dumpingimporten fra Iran. Derfor foretages der ingen kumulativ vurdering af importen.

2.2. Den pågældende imports mængde

- (45) Mængdemæssigt lå dumpingimporten af den pågældende vare til EU på et relativt lavt niveau i 2006, hvorefter den steg gradvist frem til UP og nåede op på 55 500 ton i UP. Nærmere bestemt mere end fordobledes importen fra Iran mellem 2006 og 2007 for herefter at stige yderligere med over 100 procentpoint i 2008 sammenholdt med 2007 og med yderligere næsten 130 procentpoint mellem 2008 og UP.

Tabel 1

	2006	2007	2008	UP
Dumpingimport-mængde fra Iran (ton)	11 752	26 624	40 101	55 500
Indeks (2006 = 100)	100	227	341	472
Markedsandelen for dumpingimporten fra Iran	0,4 %	0,9 %	1,4 %	1,9 %

Kilde: Eurostat.

2.3. Den pågældende imports markedsandel

- (46) Markedsandelen for dumpingimporten fra Iran var på 0,4 % i 2006 og voksede støt med 1,5 procentpoint i den betragtede periode. Mere specifikt steg den med 0,5 procentpoint mellem 2006 og 2007, med yderligere 0,5 procentpoint mellem 2007 og 2008 og med 0,5 procentpoint mellem 2008 og UP. I løbet af UP var markedsandelen for dumpingimporten fra Iran på 1,9 %.

2.4. Priser

i) Prisudvikling

- (47) Den gennemsnitlige importpris faldt med 11 % i den betragtede periode, og det mest markante fald indtraf mellem 2008 og UP. Mere specifikt forblev gennemsnitsprisen stabil i 2007 og faldt med 2 procentpoint 2008, hvorefter den faldt med yderligere 9 procentpoint i UP.

Tabel 2

	2006	2007	2008	UP
Pris på importen fra Iran (EUR/ton)	1 033	1 034	1 008	920
Indeks	100	100	98	89

Kilde: Eurostat.

ii) Prisunderbud

- (48) Efter den foreløbige fremlæggelse bemærkede den iranske eksportør, at dens skadesmargen var overvurderet, eftersom den fastsatte vejede gennemsnitlige enhedssalgspris var undervurderet, fordi beløbet til justering for forskelle i handelsled ikke var beregnet korrekt. Der blev dog ikke foreslået nogen alternativ kvantificering af justeringen for forskelle i handelsled. Den foreløbige beregning af forskelle i handelsled beregnes på basis af et fast beløb pr. ton, nemlig den provision, som den samarbejdsvillige importagent forlangte, svarende til ca. 1 % af

den gennemsnitlige cif-pris. Der foreligger ikke andre oplysninger til brug for en sådan justering, og påstanden blev derfor afvist. Den samme part påstod også, at den for omkostninger efter import fastsatte sats på 2 % forekom undervurderet. I den forbindelse skal det endnu engang påpeges, at ingen importører samarbejdede i forbindelse med denne undersøgelse, og at det derfor ikke var muligt at verificere de faktiske omkostninger efter import. Da der ikke forelå andre oplysninger, gjorde man brug af den i forbindelse med tidligere procedurer anvendte sats.

- (49) Det bekræftes derfor endeligt, at EU-erhvervsgrenens priser blev underbudt med 3,2 % ved salg i Unionen af dumpingvarer med oprindelse i Iran.

3. EU-erhvervsgrenens situation

- (50) Nogle af de interesserede parter hævdede, at der ikke var forvoldt nogen skade, da stikprøven var forkert udtaget og resultaterne derfor ikke kunne ekstrapoleres til hele EU-erhvervsgrenen. Det blev eksempelvis påstået, at eftersom en enkelt virksomhed (der ikke indgik i stikprøven) havde oplyst, at den udnyttede sin kapacitet mere end 100 %, kunne der tydeligvis ikke være tale om skade. Det bemærkes, at den oplysning, der her henvises til, er taget fra den pågældende virksomheds indberetning til børsmyndighederne, og at den ikke er verificeret. Den stemmer i øvrigt ikke overens med de oplysninger, der foreligger i nærværende sag. Desuden kan en enkelt EU-producents kapacitetsudnyttelse under ingen omstændigheder ændre ved konklusionerne om skade vedrørende næsten alle andre skadesindikatorer for de EU-producenter, der indgik i stikprøven, og de øvrige EU-producenter.

- (51) Da der ikke er fremsat andre påstande eller bemærkninger, bekræftes betragtning 63-82 i forordningen om midlertidig told hermed.

4. Konklusion om skade

- (52) Da der ikke er fremsat nogen specifikke bemærkninger, bekræftes konklusionen om skade i betragtning 83-85 i forordningen om midlertidig told.

E. ÅRSAGSSAMMENHÆNG

1. Virkninger af dumpingimporten

- (53) Stigningen i mængden af dumpingimport fra Iran, som næsten femdobledes mellem 2006 og UP, og forøgelsen af den tilsvarende markedsandel på EU-markedet, nemlig med omkring 1,5 procentpoint, og det konstaterede underbud (3,2 % i UP) faldt overvejende sammen med forværringen af EU-erhvervsgrenens økonomiske situation. Derfor kan det konkluderes, at dumpingimporten fra Iran havde indvirkning på den skade, der er forvoldt EU-erhvervsgrenen.

- (54) Det er vigtigt at understrege, at det i den sideløbende antisubsidieprocedure blev konstateret, at den samlede subsidierede import fra Pakistan, De Forenede Arabiske Emirater og Iran forvolder EU-erhvervsgrenen skade.
- (55) Som følge af det betydelige omfang af importen fra Korea og Pakistan og de lave priser på denne import bekræftes det dog også, som nævnt i betragtning 94 og 96 i forordningen om midlertidig told, at denne import i et vist omfang bidrog til den skade, der var blevet påført EU-erhvervsgrenen.
- (56) I forbindelse med denne procedure underbød den betydelige import fra De Forenede Arabiske Emirater (ca. 150 000 ton) desuden EU-erhvervsgrenens priser.
- (57) Samtidig tegnede den iranske import sig for en markedsandel på under 1 % i 2006 og i 2007, og i UP var den på ca. 2 %, svarende til 55 000 ton.
- (58) Det skal også bemærkes, at det underbud, der konstateredes for den iranske producent, var lavere end for ikke-dumpet import fra De Forenede Arabiske Emirater.

2. Konklusion om årsagssammenhæng

- (59) Det kan konkluderes, at selv om ovennævnte analyse viste, at dumpingimport med oprindelse i Iran har haft negative følgevirkninger for EU-erhvervsgrenens situation, var disse følgevirkninger isoleret set ikke væsentlige, som fastsat i grundforordningens artikel 3, stk. 6.

F. AFSLUTNING AF PROCEDUREN

- (60) Undersøgelsen har vist, at den pågældende vare, importeret fra Pakistan og De Forenede Arabiske Emirater, ikke blev solgt til dumpingpriser. Følgelig afsluttes proceduren vedrørende Pakistan og De Forenede Arabiske Emirater, uden at der er blevet indført foranstaltninger.
- (61) Undersøgelsen har vist, at den pågældende vare blev importeret fra Iran til dumpingpriser, hvilket i et vist omfang bidrog til den skade, som EF-erhvervsgrenen har lidt.

- (62) Som nævnt i betragtning 59 blev det imidlertid konstateret, at de negative følgevirkninger, som importen fra Iran har haft for EU-erhvervsgrenens situation, ikke var væsentlige.

- (63) Ud fra ovenstående, og eftersom der ikke er lidt væsentlig skade som følge af dumpingimporten med oprindelse i Iran, konkluderes det, at proceduren bør afsluttes uden indførelse af foranstaltninger, også vedrørende Iran.

- (64) De beløb, der er stillet som sikkerhed i form af midlertidig antidumpingtold i henhold til forordning (EU) nr. 472/2010, frigives —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Antidumpingproceduren vedrørende importen af polyethylenterephthalat med viskositetsindeks på 78 ml/g og derofter ifølge ISO-standard 1628-5, som henhører under KN-kode 3907 60 20 og med oprindelse i Iran, Pakistan og De Forenede Arabiske Emirater, afsluttes hermed.

Artikel 2

Forordning (EU) nr. 472/2010 ophæves. Beløb, der er stillet som sikkerhed i form af midlertidig antidumpingtold, der blev indført ved forordning (EU) nr. 472/2010 på importen af polyethylenterephthalat med viskositetsindeks på 78 ml/g og derofter ifølge ISO-standard 1628-5, i øjeblikket henhørende under KN-kode 3907 60 20 og med oprindelse i Iran og De Forenede Arabiske Emirater, frigives.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. september 2010.

På Kommissionens vegne
José Manuel BARROSO
Formand

KOMMISSIONENS AFGØRELSE

af 28. september 2010

om anerkendelse af, at Japans retlige og tilsynsmæssige rammer er ækvivalente med kravene i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1060/2009 om kreditvurderingsbureauer

(meddelt under nummer K(2010) 6418)

(EØS-relevant tekst)

(2010/578/EU)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1060/2009 af 16. september 2009 om kreditvurderingsbureauer ⁽¹⁾, særlig artikel 5, stk. 6, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 12. juni 2009 gav Kommissionen Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg (CESR) et mandat og anmodede om teknisk rådgivning med hensyn til den tekniske evaluering af Japans retlige og tilsynsmæssige rammer vedrørende kreditvurderingsbureauer.
- (2) I sin udtalelse af 21. maj 2010 foreslog CESR, at de japanske retlige og tilsynsmæssige rammer vedrørende kreditvurderingsbureauer betragtes som ækvivalente med forordningen.
- (3) Ifølge artikel 5, stk. 6, andet afsnit, i forordning (EF) nr. 1060/2009 skal opfyldelsen af tre betingelser undersøges, for at et tredjelands retlige og tilsynsmæssige rammer kan anses for at være ækvivalente med forordning (EF) nr. 1060/2009.
- (4) I henhold til den første betingelse skal kreditvurderingsbureauer i det pågældende tredjeland være underlagt krav om godkendelse eller registrering og effektivt løbende tilsyn og håndhævelse. De japanske retlige og tilsynsmæssige rammer for kreditvurderingsbureauer udgøres af The Financial Instruments and Exchange Act (akt nr. 25 af 1948), som er relateret til The Regulation of Credit

Ratings Agencies, The Cabinet Office Ordinance on Financial Instruments Business (forordning nr. 52 af 2007), som er relateret til The Regulation of Credit Rating Agencies, The Cabinet Office Ordinance on Definitions under Article 2 of the and Exchange Act (finansministeriel forordning nr. 14 af 1993), som er relateret til The Regulation of Credit Rating Agencies, samt The Comprehensive Guidelines for Supervision of Financial Instruments Business Operators (tillæg) og The Guidelines for Supervision of Credit Rating Agencies. I juni 2009 vedtog det japanske parlament (Diet) et nyt sæt lovgivningsmæssige bestemmelser for kreditvurderingsbureauer, som blev fulgt op af bekendtgørelser og forordninger fra regeringen i december 2009, der fremsætter retningslinjerne og betingelserne for disse rammer. De retlige rammer, som trådte i kraft i april 2010, fremsætter, at et kreditvurderingsbureau skal registreres ved The Financial Services Agency of Japan (JFSA), for at dets kreditvurderinger kan bruges i reguleringssøjemed i Japan, og pålægger retligt bindende forpligtelser for kreditvurderingsbureauer og løbende tilsyn hermed. JFSA har en bred og omfattende række beføjelser og er i stand til at vedtage forskellige foranstaltninger, herunder sanktioner, over for kreditvurderingsbureauer for overtrædelse af bestemmelser fra The Financial Instruments and Exchange Act, som er relateret til The Regulation of Credit Ratings Agencies.

- (5) I henhold til den anden betingelse er kreditvurderingsbureauer i det pågældende tredjeland underlagt bindende bestemmelser, der er ækvivalente med bestemmelserne i artikel 6-12 og bilag I i forordning (EF) nr. 1060/2009. De japanske retsfor skrifter er baseret på: forpligtelse til at handle i god tro, forpligtelse for et kreditvurderingsbureau til at oprette operationelle kontrolsystemer med henblik på en fair og relevant varetagelse af kreditvurderingsaktiviteterne via et stort antal detaljerede forskrifter, omfattende bestemmelser med henblik på forebyggelse, forvaltning og fremlæggelse af interessekonflikter og forpligtelse til at registrere og videregive oplysninger til både JFSA og offentligheden. De japanske rammer opfylder målsætningerne i forordning (EF) nr. 1060/2009 vedrørende håndteringen af interessekonflikter, de organisatoriske processer og procedurer, som et kreditvurderingsbureau skal have på plads, kvaliteten af vurderinger og vurderingsmetoder, fremlæggelse af kreditvurderinger og den generelle og periodiske offentliggørelse af kreditvurderingsaktiviteter. De japanske rammer giver således en ækvivalent beskyttelse, når det kommer til integritet, gennemsigtighed, god styring af kreditvurderingsbureauer og pålidelighed af kreditvurderingsaktiviteter.

⁽¹⁾ EUT L 302 af 17.11.2009, s. 1.

- (6) I henhold til den tredje betingelse skal det pågældende tredjelandets retsfor skrifter forhindre indblanding fra tredjelandets tilsynsmyndigheder og øvrige offentlige myndigheder i indholdet af kreditvurderingerne og metoderne. I den forbindelse må JFSA i henhold til lovgivningen ikke øve indflydelse på kreditvurderingernes indhold og kreditvurderingsmetoder.
- (7) På baggrund af de gennemgåede faktorer kan betingelserne i artikel 5, stk. 6, andet afsnit, i forordning (EF) nr. 1060/2009 betragtes som værende opfyldt af de japanske retlige og tilsynsmæssige rammer for kreditvurderingsbureauer. De japanske retlige og tilsynsmæssige rammer for kreditvurderingsbureauer bør derfor anses for at være ækvivalente med de retlige og tilsynsmæssige rammer indført ved forordning (EF) nr. 1060/2009.
- (8) Foranstaltningerne i denne afgørelse er i overensstemmelse med udtalelse fra Det Europæiske Værdipapirudvalg —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Men henblik på anvendelse af artikel 5 i forordning (EF) nr. 1060/2009 anses de japanske retlige og tilsynsmæssige rammer for kreditvurderingsbureauer for at være ækvivalente med kravene i forordning (EF) nr. 1060/2009.

Artikel 2

Denne afgørelse er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. september 2010.

På Kommissionens vegne

Michel BARNIER

Medlem af Kommissionen

ABONNEMENTSPRISER 2010 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 100 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig cd-rom	22 officielle EU-sprog	1 200 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	770 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ cd-rom	22 officielle EU-sprog	400 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, cd-rom, 2 udgaver pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	300 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én cd-rom.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

I løbet af 2010 vil cd-rom-formatet blive erstattet af dvd-formater.

Salg og abonnenter

Betalingsabonnenter på diverse tidsskrifter, som f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende*, kan købes gennem vore salgsagenter. Listen over salgsagenterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA